د سموئيل اول کِتاب

پېژندګلو

اول سموئيل مونږ ته د بنی اِسرائيلو په حقله هغه قيصه بيانوی په کومه کښې چې د دې خبرې وضاحت شوے دے چې اول خُدائ پاک په خپله حکمرانی کوله او بيا د دې نه وروسته د دې مُلک بادشاه حکمرانی کوله. ساؤل بادشاه چې د تالوت په نوم هم يادېږی د بنی اِسرائيلو اولنے بادشاه وو او د مخزن افغانې په مطابق چې نعمت اللّٰه الهاوری د مغل شهنشاه جهانګير په وخت کښې ليکلے وو هغه وائی چې پښتانهٔ ټول د تالوت اولاد دی. ساؤل د خُدائ پاک نه بې‌لارې شو او د هغهٔ په ځائ حضرت داؤد بادشاه شو. کله چې حضرت داؤد هلک وو نو هغهٔ پهلوان جوليت ووژلو نو د دې په وجه هغه د ساؤل بادشاه دربار ته راوستے شو او آخر کښې هغه د ساؤل د فوج مشر جوړ شو. د ساؤل بادشاه سختې غصې حضرت داؤد تښتېدو ته مجبور کړو. د دې کِتاب خاتمه د ساؤل بادشاه د مرګ سره کيږی او د حضرت داؤد د حکمرانۍ انتظار کوی. د حفظ کولو دپاره ۱۶:۷ آيت "مالِک خُدائ د انسان په شان چا ته نهٔ ګوری. انسان ظاهر ته ګوری او مالِک خُدائ زړهٔ ته ګوری."

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

القنه او د هغهٔ خاندان په سيلا کښې

١ (١) يو سړے چې نوم يې القنه وو هغه راما ښار کښې اوسېدو. د هغهٔ تعلق د
اِفرائيم قبيلې سره وو، او د اِفرائيم د غرونو په مُلک کښې پاتې کېدو. هغه د
يروحام زوئ او د اليهُو نمسے وو او هغه د توخُو د خاندان نه وو چې د صُوف د
قبيلې يوه برخه وه. (٢) د القنه دوه ښځې وې حنه او فِننه، د فِننه بچې وُو خو د
حنه نهٔ وُو. (٣) القنه به هر کال د راما نه تلو چې په سيلا کښې د ربُ الافواج
عبادت وکړی او قربانی ورته پېش کړی، چرته چې د عيلى دوه زامن حُفنى او
فينحاس د مالِک خُدائ اِمامان وُو. (٤) هر ځل چې القنه خپله قربانی پېش کوله
نو هغهٔ به د غوښې يوه برخه فِننې له او يوه يوه برخه به يې د هغې هر بچی له
ورکوله. (٥) هغهٔ د حنه سره ډېره مينه کوله نو ځکه هغې له يې يو په دوه برخه
ورکوله، اګر چې مالِک خُدائ هغه شنډه کړې وه. (٦) د هغې بنې فِننې به هغه
رټله او سپکوله به يې، ځکه چې مالِک خُدائ هغه شنډه کړې وه. (٧) هر کال به
داسې کېدل، هغوئ به چې کله هم د مالِک خُدائ کور ته لاړل نو فِننې به حنه
دومره خفه کړه چې هغې به ژړل او خوراک به يې نهٔ کولو. (٨) د هغې خاوند
القنه به ترې نه تپوس کولو، "حنه تهٔ ولې ژاړې؟ تهٔ ولې خوراک نهٔ کوې؟ تهٔ هر
وخت ولې دومره خفه يې؟ زهٔ ستا دپاره د لسو زامنو نه ښهٔ نهٔ يم څهٔ؟"

حنه او عيلى

(٩)-(١٠) يوه ورځ، کله چې هغوئ په سيلا کښې خوړل څښل وکړل، حنه پاڅېدله
او د دُعا دپاره لاړله. هغه ډېره زياته خفه وه او کله چې هغې مالِک خُدائ ته
سوال کولو نو ډېر بد بد يې وژړل. په دې دوران کښې، عيلى اِمام د مالِک خُدائ
د کور چوکاټ سره په تخت ناست وو. (١١) حنه يو پوخ لوظ وکړو، "اے، ربُ
الافواجه، کهٔ چرې تهٔ په ما غمزپلې رحم وکړې او زما دُعا قبوله کړې او ما له يو
زوئ راکړې، نو زهٔ دا وعده کوم چې هغه به د ټول عُمر دپاره تا ته د نذير په

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

حیثیت وقف کړم او د هغهٔ د وقف کېدو نښه به دا وی چې وېښتهٔ به يې هيڅکله هم کل نهٔ کړے شی.“ ⑫ حنه تر ډېر وخته پورې مالِک خُدائ ته سوال کولو او عيلی د هغې شونډو ته کتل. ⑬ هغې په خاموشئ سره دُعا کوله، د هغې شونډې خوځېدلې، خو آواز ترې نه نهٔ وتلو. نو د عيلی دا خيال وو چې هغه په نشه کښې ده، ⑭ او هغې ته يې ووئيل، ”ترڅو پورې به تهٔ نشه بازی کوې، د ميو نه ځان خلاص کړه.“ ⑮ هغې ورته په جواب کښې ووئيل، ”صاحِبه، زهٔ په نشه کښې نهٔ يم. ما نهٔ مے او نهٔ شراب څښلی دی، زهٔ سخته پرېشانه يم او ما دُعا کوله او خپل تکليفونه مې مالِک خُدائ ته بيانول. ⑯ ما يوه بېکاره ښځه مهٔ ګڼه. ما هم داسې دُعا کوله ځکه چې زهٔ په سخت غم آخته يم.“ ⑰ عيلی ورته ووئيل، ”په خير لاړه شه او چې څهٔ دې غوښتی وی نو د بنی اِسرائيلو خُدائ پاک دې هغه تا له درکړی.“ ⑱ هغې جواب ورکړو، ”په ما باندې د رحم نظر وکړه. بيا هغه لاړه، خوراک يې وکړو او پرېشانی يې ختمه شوه.“

د حضرت سموئيل پېدايښت او وقف کېدل

⑲ په وريسې سحر القنه او د هغهٔ خاندان وختی پاڅېدل او د مالِک خُدائ د عبادت نه پس هغوئ په راما کښې واپس خپل کور ته لاړل. القنه د خپلې ښځې حنه سره څملاستو او مالِک خُدائ د هغې دُعا قبوله کړه. ⑳ چې حنه اُميدواره شوه او يو زوئ يې پيدا شو نو سموئيل نوم يې ورباندې کېښودو او وې وئيل، ”ما دے د مالِک خُدائ نه غوښتے دے.“ ㉑ هغه وخت بيا راغلو چې القنه او د هغهٔ خاندان سيلا ته لاړل او مالِک خُدائ ته يې کلنی نذرانه او د منښتې نذرانه پېش کړه. ㉒ خو دا ځل حنه لا نهٔ ړه. هغې خپل خاوند ته ووئيل، ”ماشوم چې کله د مور د تی نه منعې شی نو زهٔ به يې د مالِک خُدائ کور ته بوځم، چرته به چې هغه د نذير په حيثيت ټول عُمر تېروی.“ ㉓ القنه ورته ووئيل، ”ټيک ده، څهٔ چې درته ښهٔ ښکاری نو هم هغه وکړه، تر هغې پورې په کور کښې پاتې شه چې کله هغه د مور د تی نه منعې شی او مالِک خُدائ دې وکړی چې ستا وعده پوره

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

شی.“ نو حنه په کور کښې ايساره وه او خپل بچی له يې تے ورکولو. ۲۴ چې
کله هغه د مور د تی نه منعې شو نو هغه يې سيلا ته بوتلو، ورسره يې يو درې کلن
سخے، لس کِلو اوړهٔ او يوه ډکه مشکيزه د ميو يوړه. او هغې په سيلا کښې د
مالِک خُدائ کور ته سموئيل بوتلو اګر چې هغه لا وړوکے ماشوم وو. ۲۵ چې
کله هغوئ سخے حلال کړو نو هغوئ ماشوم عيلى له بوتلو. ۲۶ حنه هغهٔ ته
ووئيل، ”صاحِبه، بې‌ادبى دې معاف وی، زهٔ تا ته ياده يم څهٔ؟ زهٔ هغه ښځه يم چې
دلته ولاړه وم مالِک خُدائ ته مې سوال کولو او تا وليدم. ۲۷ ما د هغهٔ نه د دې
ماشوم سوال وکړو او چې ما ترې نه د څهٔ سوال کړے وو هغه يې ما له راکړو.
۲۸ نو زهٔ دے مالِک خُدائ ته وقف کوم. تر کومې پورې چې دے ژوندے وی
نو د مالِک خُدائ به وی.“ بيا هغوئ هلته د مالِک خُدائ عبادت وکړو.

د حنه دُعا

۲ ۱ حنه دُعا وکړه او وې وئيل، ”مالِک خُدائ زما زړهٔ د خوشحالۍ نه ډک
کړے دے، هغهٔ چې څهٔ کړی دی په هغې باندې زهٔ ځومره خوشحاله يم. زهٔ په
خپلو دشمنانو پورې خاندم زهٔ ځومره خوشحاله يم ځکه چې خُدائ پاک زما مدد
کړے دے. ۲ د مالِک خُدائ په شان هيڅ څوک مقدس نشته، د هغهٔ په شان بل
څوک نشته، زمونږ د خُدائ پاک په شان حِفاظت کوونکے نشته. ۳ لوئې لافې
وهل بس کړئ، د غرور خبرې د خولې نه مهٔ راوباسئ. ځکه چې مالِک خُدائ يو
داسې خُدائ پاک دے چې هغه پوهيږی، او هغه د خلقو د هر عمل عدالت کوی.
۴ د تکړه فوجيانو ليندې ماتې شوې دی، خو کمزوری تکړه کيږی. ۵ کومو
خلقو له چې يو ځل خوراک ورکړے شوے وو نو هغوئ اوس د خوراک دپاره
خپل ځانونه مزدوران کړل، خو چې څوک اوږی وُو د هغوئ لوږه ختمه شوه. د
شنډې ښځې اووهٔ بچی شوی دی، خو د ډېرو بچو مور غمژنه ده. ۶ مالِک
خُدائ مړهٔ کول او ژوندی کول کوی، هغه خلق قبر ته ليږی او واپس يې راولی.
۷ هغه څوک غريب کوی او څوک مالداره کوی، هغه څوک لاندې کوی او

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

ځوک اوچتوی. ۸ هغه غریب د خاورې نه راوچتوی او ضرورتمند د ایرو د
ډېرى نه اوچتوی، او د شهزادګانو مرتبه ورکوی او د عزت په ځایونو کښې یې
کښېنوی. د زمکې بنیادونه د مالِک خُدائ دی، په دې باندې هغۀ دُنیا ودرولې ده.
۹ هغه د خپلو وفادارو خلقو ژوند بچ کوی، خو بدعمله په تیارۀ کښې ورکیږی،
سړے په خپل طاقت باندې نۀ بریالے کیږی. ۱۰ د مالِک خُدائ دشمنان به تباه
شی، هغه به د هغوئ خِلاف د آسمان د تندر په شان شی. مالِک خُدائ به د ټولې
دُنیا عدالت کوی، هغه به خپل بادشاه له طاقت ورکړی، هغه به خپل خوښ کړے
شوے بادشاه بریالے کړی.“ ۱۱ بیا القنه واپس په راما کښې کور ته لاړو، خو
سموئیل په سیلا کښې پاتې شو او د عیلی اِمام د مشرۍ لاندې یې د مالِک خُدائ
خِدمت کولو.

د عیلی زامن

۱۲ د عیلی زامن بد عمله کسان وُو. هغوئ مالِک خُدائ ته هیڅ توجو ورنۀ کړه
۱۳ او نۀ یې د هغه اصُولو خیال وساتلو چې د اِمامانو د برخې په حقله وُو. او
کله به چې چا یوه نذرانه پېش کوله او چې غوښه به لا پخېدله نو د اِمام نوکر به د
یو درې غاښې سره راغلو، ۱۴ هغۀ به درې غاښے د پخلی لوښی ته ورننویستلو
او چې درې غاښی به څۀ هم راوویستل نو هغه به د اِمام وُو. د هغه ټولو بنی
اِسرائیلو سره هم داسې سلوک وشو چې د قربانۍ پېش کولو دپاره سیلا ښار ته
راغلی وُو. ۱۵ د دې نه علاوه، وازګه به هم لا نۀ وه لرې کړے شوې او نۀ به
سوزولے شوې وه چې د اِمام نوکر به راغلو او چې چا به نذرانه پېش کوله نو
هغۀ ته به یې وئیل، ”ما له لږه غوښه راکړه چې اِمام له یې وریته کړم، هغه به
ستاسو پخه شوې غوښه نۀ قبلوی، صِرف کچه غوښه قبلوی.“ ۱۶ کۀ هغه کس
به ورته ووئیل، ”راځئ چې هغه وکړُو چې څۀ صحیح وی او اول وازګه وسوزوو،
بیا چې دې څۀ خوښ وی نو هغه واخله.“ خو د اِمام نوکر به ورته ووئیل، ”نه،
اوس دا ما له راکړه، کۀ نۀ راکوې، نو زۀ به یې په زور اخلم.“ ۱۷ د عیلی د

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

زامنو دا ګناه د مالِک خُدائ په نظر کښې ډېره لويه وه، ځکه چې هغوئ د مالِک خُدائ د نذرانو دومره بې‌عزتی کوله.

حضرت سموئيل په سيلا کښې

۱۸ په دې دوران کښې سموئيل هلک د مالِک خُدائ خِدمت جاری وساتلو، د لتې يو مقدس پېش بند به يې اغوستو. ۱۹ د هغهٔ مور به هر کال يوه وړه چُوغه جوړوله او چې هغه د خپل خاوند سره کلنی نذرانه پېش کولو له تله نو چُوغه به يې وروړله. ۲۰ نو عيلی به د القنه او د هغهٔ د ښځې دپاره برکت غوښتو او القنه ته به يې فرمائيل، "مالِک خُدائ دې تا له د دې ښځې نه نور بچی درکړی چې د هغهٔ ځائ ونيسی چې کوم تا مالِک خُدائ ته وقف کړے دے." د هغې نه پس به هغوئ واپس کور ته تلل. ۲۱ مالِک خُدائ حنه له برکت ورکړو او د هغې نور درې زامن او دوه لوڼه پيدا شوې. سموئيل هلک د مالِک خُدائ په خِدمت کښې لوئ شو.

عيلی او د هغهٔ زامن

۲۲ عيلی اوس ډېر بوډا شوے وو. هغهٔ د هغه هر څهٔ په حقله اورېدل چې د هغهٔ زامنو د بنی اِسرائيلو سره کول او دا چې هغوئ د هغه ښځو سره هم څملاستل چا چې د مالِک خُدائ د حضور خېمې د دروازې په خولهٔ کښې خدمت کولو.
۲۳ نو هغهٔ هغوئ ته ووئيل، "تاسو دا کارونه ولې کوئ؟ تاسو چې کوم بد کوئ هر سړے د هغې په حقله ما ته وائی. ۲۴ بس کړئ، زما زامنو، زهٔ خبر شوے يم چې د مالِک خُدائ د خلقو په مينځ کښې يو خراب خبر خورېږی. ۲۵ کهٔ يو سړے د بل چا خِلاف ګناه وکړی، نو خُدائ پاک ته د هغهٔ دپاره سوال کېدے شی خو کهٔ يو سړے د مالِک خُدائ خِلاف ګناه وکړی نو د هغهٔ دپاره هيڅ څوک هم د رحم سوال نهٔ شی کولے." خو هغوئ خپل پلار ته غوږ ونهٔ نيولو، ځکه چې

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

مالِک خُدائ د هغوئ د وژلو فيصله وکړه. ۲۶ سموئيل هلک غټېدو او د مالِک خُدائ او د خلقو عزت يې وموندو.

د عيلی د خاندان خِلاف پېشګوئي

۲۷ عيلی ته د مالِک خُدائ نه د دې پېغام سره د مالِک خُدائ نه يو پېغمبر راغلو، ”کله چې ستا پلار نيکۀ هارون او د هغۀ خاندان د مِصر د فِرعون غلامان وُو، نو ما خپل ځان هارون ته څرګند کړو. ۲۸ ما د بنی اِسرائيلو د ټولو قبيلو نه د هغۀ خاندان خوښ کړو چې زما اِمامان شی، چې د قربانګاه سره خِدمت کوی، خوشبوئی سوزوی او زما په حضور کښې پېش بند اغوندی. او چې په قربانګاه باندې کومې نذرانې سوزولے شی نو د هغې د اخستلو حق مې ورله ورکړو. ۲۹ نو بيا، تاسو ولې د هغه نذرانو او قربانو لالچ کوئ چې زۀ يې د خپلو خلقو نه غواړم؟ عيلی، تۀ ولې زما نه زيات د خپلو زامنو عزت کوې چې هغوئ دې پرېښی دی چې زما خلق ما ته کومې قربانۍ پېش کوی چې د هغې په ټولو ښو حِصو باندې خپل ځانونه څورب کړی؟ ۳۰ ما، مالِک خُدائ د بنی اِسرائيلو خُدائ پاک په تېره زمانه کښې دا وعده وکړه چې ستاسو خاندان او قبيله به د ټولو وختونو دپاره د اِمامانو په توګه زما خِدمت کوی. خو اوس زۀ دا وايم چې نور به داسې نۀ وی بلکې د دې په ځائ، څوک چې زما عزت کوی نو زۀ به د هغوئ عزت کوم او چې څوک زما بې‌عزتی کوی نو زۀ به د هغوئ سپکاوے کوم. ۳۱ واوره، هغه وخت راروان دے چې زۀ به ستا د خاندان او قبيلې ټول زلمی ووژنم، نو ستا په خاندان کښې به داسې يو سړے هم نۀ وی چې بوډاتوب ته ورسيږی. ۳۲ تۀ به په تکليف کړے شې او هغه ټولو برکتونو ته به د ارمان سره ګورې چې زۀ يې نورو بنی اِسرائيلو له ورکوم، خو ستا په خاندان کښې به هيڅ څوک هم تر بوډاتوب پورې ژوندے نۀ وی. ۳۳ خو چې څوک ژوندی پاتې شی، نو هغوئ به په پرېشانۍ او غم آخته شی او د هغوئ نور ټول اولاد به په يو سخت مرګ مړۀ شی. ۳۴ کله چې ستا دوه زامن حُفنی او فينحاس دواړه په يوه ورځ

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

مرۀ شی، نو دا به تاسو ته ثابِته شی چې ما چې هر څۀ وئيلی وُو نو هغه رښتيا شول. ۳۵ زۀ به يو اِمام خوښ کړم چې هغه به زما وفادار وی او چې څۀ زۀ غواړم نو هغه هر څۀ به کوی. زۀ به هغۀ له اولاد ورکړم، چې هغوئ به همېشه زما د خوښ شوی بادشاه په حضور کښې خِدمت کوی. ۳۶ ستا د اولاد چې کوم کس هم ژوندے پاتې وی نو هغه به هغه اِمام له ځی او د هغۀ نه به پېسې او خوراک غواړی او دا سوال به ورته کوی چې ما د اِمامانو سره منظور کړه، نو چې ما ته يوه نوړی روټی مِلاو شی.“

د مالِک خُدائ سموئيل ته راښکاره کېدل

۳ ۱ په هغه ورځو کښې، کله چې سموئيل هلک د عيلی د لارښودنې لاندې د مالِک خُدائ خِدمت کولو، د مالِک خُدائ وحی نازلېدل کم شوی وُو او د هغۀ پېغام ښکاره کېدل بلکل کم شوی وُو. ۲ يوه شپه عيلی چې اوس د هغۀ نظر ډېر کمزورے شوے وو په خپله کوټه کښې ملاست وو. ۳ د سحر نه مخکښې، چې ډيوه تر اوسه پورې بلېدله او سموئيل د مالِک خُدائ په کور کښې ملاست وو، چرته چې د خُدائ پاک د لوظ صندوق وو، ۴ مالِک خُدائ سموئيل ته آواز وکړو. سموئيل وفرمائيل، ”زۀ دا يم.“ ۵ او عيلی له يې منډه کړه او ورته يې وفرمائيل، ”زۀ راغلمه، تا ما ته آواز وکړو.“ خو عيلی ورته ووئيل، ”ما خو تا ته آواز نۀ دے کړے، لاړ شه او څمله.“ نو سموئيل لاړو او څملاستو. ۶ مالِک خُدائ سموئيل ته بيا آواز وکړو، ”سموئيله.“ نو سموئيل پاڅېدو، عيلی له لاړو او ورته يې وفرمائيل، ”تا ما ته آواز وکړو او زۀ راغلم.“ خو عيلی ورته ووئيل، ”زما زويه، ما خو تا ته آواز نۀ دے کړے، بيا لاړ شه او څمله.“ ۷ خو هلک ته پته ونۀ لګېده چې دا مالِک خُدائ وو، ځکه چې د دې نه مخکښې مالِک خُدائ هيڅکله هم د هغۀ سره خبرې نۀ وې کړې. ۸ مالِک خُدائ سموئيل ته په درېم ځل آواز وکړو، هغه پاڅېدو، عيلی له لاړو او ورته يې وفرمائيل، ”تا ما ته آواز

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

وکړو او زهٔ راغلم.“ نو عیلی ته پته ولګېده چې هغه مالِک خُدائ وو چا چې هلک
ته آواز کولو، ۹ نو عیلی سموئیل ته وفرمائیل، ”لاړ شه او څمله، او کهٔ هغهٔ تا
ته بیا آواز وکړو، نو ورته ووایه، مالِکه خُدایه، ستا بنده یې اورى.“ نو سموئیل
لاړو او په خپل ځائ کښې څملاستو. ۱۰ نو مالِک خُدائ راغلو او هلته ودرېدو
او د مخکښې په شان یې ورته آواز وکړو، ”سموئیله، سموئیله.“ سموئیل ورته
ووئیل، ”وفرمائى، ستا بنده یې اورى.“ ۱۱ مالِک خُدائ هغهٔ ته وفرمائیل،
”ګوره، زهٔ په بنى اِسرائیلو کښې داسې څهٔ کوم چې هغه به دومره سخت وى چې
څوک یې واورى نو حېران به شى. ۱۲ تر اوسه پورې چې ما د عیلی او د هغهٔ د
خاندان خِلاف څهٔ هم وئیل نو په هغه ورځ به هغه هر څهٔ وکړم. ۱۳ ما هغهٔ ته
مخکښې وئیلى دى چې زهٔ د هغهٔ خاندان له د تل دپاره سزا ورکوم ځکه چې د
هغهٔ زامنو زما خِلاف خرابې خبرې کړې دى. عیلی ته پته وه چې هغوئ داسې
کول، خو هغوئ یې نهٔ منع کول. ۱۴ نو ما دا قسم کړے دے چې د دې سختې
ګناه د لرې کولو دپاره به هیڅ قربانى او نذرانه د عیلی د خاندان دپاره کافى نهٔ
وى.“ ۱۵ سموئیل تر سحره پورې ملاست وو، بیا هغه پاڅېدو او د مالِک خُدائ
د کور دروازې یې کولاو کړې. هغه د دې نه یرېدلو چې عیلی ته د دې پېغام د
څرګندېدو په حقله ووائى. ۱۶ عیلی ورته آواز وکړو، ”زما زویه، سموئیله.“ هغهٔ
ورته وفرمائیل، ”زهٔ حاضر یم.“ ۱۷ عیلی ترې نه تپوس وکړو، ”مالِک خُدائ تا
ته څهٔ وفرمائیل؟ زما نه یوه خبره هم مهٔ پټوه. خُدائ پاک به تا له سخته سزا
درکړى کهٔ تا ما ته هغه هر څهٔ ونهٔ فرمائیل چې څهٔ درته هغهٔ فرمائیلى دى.“ ۱۸
نو سموئیل ورته هغه هر څهٔ وفرمائیل، هغهٔ ترې نه یوه خبره پټه ونهٔ ساتله. عیلی
وفرمائیل، ”هغه مالِک خُدائ دے، هغهٔ ته چې څهٔ ښهٔ ښکارى نو هم هغه به
وکړى.“ ۱۹ چې سموئیل غټېدو، مالِک خُدائ د هغهٔ مل وو او د مالِک خُدائ
هغه ټولې پېشګویانې پوره کېدې کومې چې سموئیل کړې وې. ۲۰ نو د هغه مُلک
د یو سر نه تر بل سره پورې، ټولو بنى اِسرائیلو ته پته ولګېده چې سموئیل په
حقیقت کښې د مالِک خُدائ پېغمبر وو. ۲۱ مالِک خُدائ به په خپله په سیلا

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

کښې راټرګندېدو، ځکه چې هغه سموئيل ته ښکاره شوے وو او د هغهٔ سره يې
خبرې کړې وې.

د لوط د صندوق قبضه کېدل

۴ ۝١ ټول بنى اِسرائيليان د سموئيل د خبرو نه خبر شول. نو فلستيان د بنى
اِسرائيلو خِلاف جنګ دپاره راغونډ شول او بنى اِسرائيليان هم د هغوئ سره
جنګېدو دپاره راووتل. بنى اِسرائيلو په اِبن‌عزر کښې او فلستيانو په افيق کښې
خپلې خېمې ولګولې. ۝٢ فلستيانو حمله وکړه او د يوې لوئې جګړې نه پس
هغوئ بنى اِسرائيلو له شکست ورکړو او تقريباً څلور زره سړى يې د جنګ په
مېدان کښې ووژل. ۝٣ کله چې هغه ژوندى پاتې شوى کسان واپس خېمو ته
راغلل، نو د بنى اِسرائيلو مشرانو ووئيل، ”مالِک خُدائ فلستيان ولې پرېښودل
چې مونږ له شکست راکړى؟ ځئ چې لاړ شُو او د سيلا نه د مالِک خُدائ د لوظ
صندوق راوړُو، نو دا به زمونږ سره ځى او مونږ به د خپلو دشمنانو نه بچ کوى.“
۝۴ نو هغوئ سيلا ته پېغام ورُونکى ولېږل او د ربُ الافواج د لوظ صندوق يې
واپس راوړو، چې د وزرو والا د مخلوق په مينځ کښې په تخت ناست دے. او د
عيلى دوه زامن حُفنى او فينحاس د لوظ صندوق سره راغلل. ۝۵ کله چې د لوظ
صندوق راورسېدو، نو بنى اِسرائيلو د خوشحالئ نه دومره لويه چغه ووهله چې
زمکه وخوځېدله. ۝۶ فلستيانو دا چغه واورېدله او وې وئيل، ”د عبرانيانو په
کېمپ کښې دا چغې واورئ. د دې څهٔ مطلب دے؟“ کله چې هغوئ ته پته ولګېده
چې د مالِک خُدائ د لوظ صندوق د عبرانيانو کېمپ ته رارسېدلے دے، ۝۷
هغوئ وېرېدل او وې وئيل، ”د هغوئ کېمپ ته خُدائ راغلے دے. مونږ غرق
شُو. په مونږ باندې هيڅکله مخکښې داسې څهٔ نهٔ دى شوى. ۝۸ زمونږ مدد
وکړه، مونږ به د هغه طاقتورو معبودانو نه څوک بچ کړى؟ دا هغه معبودان دى
چا چې په صحرا کښې مِصريان هلاک کړل. ۝۹ فلستيانو، تکړه شئ. د سړو په

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

شان وجنګېږئ، ګني موږ به د عبرانيانو غلامان شُو، لکه څنګه چې هغوئ زموږ غلامان وُو. نو د سړو په شان جنګ وکړئ.“ ⑩ فلستيان سخت وجنګېدل او بنى اِسرائيلو له يې شکست ورکړو، چې هغوئ په منډه خپلو کورونو ته لاړل. دا يو لوئ قتلِ عام وو. او ديرش زره بنى اِسرائيلى فوجيان ووژلے شول. ⑪ د خُدائ پاک د لوظ صندوق قبضه کړے شو او د عيلى دواړه زامن، حُفنى او فينحاس ووژلے شول.

د عيلى مرګ

⑫ د بنيامين قبيلې يو سړى د جنګ ميدان نه تر سيلا پورې منډه ووهله او هم په هغه ورځ ورسېدو. د خپل تکليف ښودلو دپاره هغۀ خپلې جامې شلولې وې او په سر باندې يې خاورې اچولې وې. ⑬ عيلى د لوظ صندوق په حقله ډېر پريشانه وو، هغه د لارې په غاړه په يوه کُرسۍ باندې ناست وو او انتظار يې کولو. هغه سړى دا خبر په ټول ښار کښې خور کړو او هر يو کس د يرې نه وژړل. ⑭ عيلى شور واورېدو او تپوس يې وکړو، ”دا شور د څۀ شى دے؟“ هغه سړے عيلى له په منډه لاړو او هغه يې خبر کړو. ⑮ عيلى اوس د دوه کم سلو کالو وو او بېخى ړوند وو. ⑯ سړى ورته ووئيل، ”زۀ نن د جنګ نه راتښتېدلے يم.“ عيلى ترې نه تپوس وکړو، ”زما زويه، څۀ شوى دى؟“ ⑰ هغه پېغام وړُونکى ورته په جواب کښې ووئيل، ”بنى اِسرائيليان د فلستيانو نه وتښتېدل، دا زموږ دپاره ډېر خراب شکست وو، د دې نه علاوه، ستا زامن، حُفنى او فينحاس هم ووژلے شول او د خُدائ پاک د لوظ صندوق قبضه کړے شو.“ ⑱ کله چې هغه سړى د لوظ د صندوق ذِکر وکړو، نو عيلى د دروازې سره د کُرسۍ نه په شا وغورزېدو. هغه ډېر بوډا او غټ وو او په غورزېدو سره يې څټ مات شو او مړ شو. هغه څلوېښت کاله د بنى اِسرائيلو قاضى وو.

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

د فينحاس د کونډې مرګ

١٩ د عيلى اِنړور، د فينحاس ښځه اُميدواره وه او تقريباً دا د هغې د بچى د پېدا کېدو وخت وو. کله چې هغه خبر شوه چې د خُدائ پاک د لوظ صندوق قبضه کړے شوے دے او سخر او خاوند يې مړهٔ شوى دى، نو ناڅاپه په هغې باندې د ماشوم د پېدا کېدو سخت درد راغلو. ٢٠ او کله چې هغه د مرګ په حالت کښې وه، نو چې کومو ښځو د هغې مدد کولو هغوئ ورته ووئيل چې، "تکړه شه، ستا زوئ پېدا شوے دے." خو هغې هيڅ توجو ورنهٔ کړه او نهٔ يې جواب ورکړو. ٢١ هغې په ماشوم باندې يکبود نوم کېښودو او وې وئيل چې، "د خُدائ پاک جلال د بنى اِسرائيلو نه تلے دے." دا ځکه چې د لوظ صندوق قبضه شوے وو او د هغې سخر او خاوند مړهٔ شوى وُو. ٢٢ هغې ووئيل، "د خُدائ پاک جلال د بنى اِسرائيلو نه تلے دے، ځکه چې د خُدائ پاک د لوظ صندوق قبضه کړے شوے دے."

فلستيانو سره د لوظ صندوق

٥ ١ کله چې فلستيانو د لوظ صندوق قبضه کړو نو هغوئ د اِبن‌عزر نه خپل ښار اشدود ته راوړو، ٢ د خپل معبود دجون کور ته يې يوړو او د هغهٔ د بُت په خوا کښې يې کېښودو. ٣ سحر وختى د اشدود خلقو وليدل چې د دجون بُت د مالِک خُدائ د لوظ صندوق په مخکښې پړمخې په زمکه غورزېدلے دے. نو هغوئ را اوچت کړو او واپس يې په خپل ځائ کښې کېښودو. ٤ په ورپسې سحر وختى هغوئ وليدل چې بُت بيا د مالِک خُدائ د لوظ صندوق په مخکښې پړمخې په زمکه غورزېدلے وو. دې ځل يې سر او دواړه لاسونه مات شوى وُو او د دروازې د درشل سره پراتهٔ وُو، صِرف ډانچه يې پاتې وه. ٥ نو ځکه تر نن پورې د دجون اِمامان او د هغهٔ ټول عبادت کوونکى په اشدود کښې د دجون په

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

درشل باندې قدم نۀ ږدی. ٦ مالِک خُدائ د اشدود خلقو له سخته سزا ورکړه
او په هغوئ او د ګېرچاپېره علاقې په خلقو باندې یې د پړسوب مرض راوستلو.
٧ کله چې هغوئ وکتل چې دا څۀ کیږی نو وې وئیل، ”د بنی اِسرائیلو خُدائ
پاک مونږ او زمونږ معبود دجون له سزا راکوی. مونږ د لوظ صندوق نور دلته نۀ
شُو پرېښودلے.“ ٨ نو هغوئ پېغام وړُونکی ولېږل او فلستی پینځۀ واړه
بادشاهان یې راغونډ کړل او تپوس یې ترې نه وکړو، ”د بنی اِسرائیلو د خُدائ
پاک د لوظ صندوق سره مو څۀ چل وکړُو؟“ هغوئ ورته په جواب کښې ووئیل،
”دا جات ته یوسئ.“ نو هغوئ دا د فلستی بل ښار جات ته یوړو. ٩ کله چې
هغه هلته ورسېدو، مالِک خُدائ هغه ښار له هم سزا ورکړه او په یوه لویه
وارخطائی یې آخته کړو. هغۀ هغوئ له داسې سزا ورکړه چې په لویو او وړو ټولو
باندې د پړسوب مرض راغلو. ١٠ نو هغوئ د لوظ صندوق یو بل فلستی ښار
عقرون ته ولېږلو، خو چې هغه هلته ورسېدو، نو خلقو چغې کړې او وې وئیل،
”هغوئ د بنی اِسرائیلو د خُدائ پاک د لوظ صندوق دلته راوړو، د دې دپاره چې
مونږ ټول ووژنی.“ ١١ نو هغوئ بیا د فلستیه ټول بادشاهان راوغوښتل او ورته
یې ووئیل، ”د بنی اِسرائیلو د لوظ صندوق واپس خپل ځائ ته ولېږئ، نو داسې به
دا مونږ او زمونږ خاندان ونۀ وژنی.“ ټول ښار په وارخطائی آخته وو ځکه چې
خُدائ پاک هغوئ له ډېره سخته سزا ورکوله. ١٢ چې څوک لا مړۀ شوی نۀ وُو
نو په هغوئ باندې د پړسوب مرض راغلو، او خلقو خپلو معبودانو ته د مدد دپاره
چغې کړې.

د لوظ صندوق واپس کول

٦ ١ نو چې د مالِک خُدائ د لوظ صندوق د فلستیانو په مُلک کښې اووۀ
میاشتې وشوې، ٢ نو خلقو اِمامان او جادوګران راوغوښتل او تپوس یې ترې
نه وکړو، ”مونږ د مالِک خُدائ د لوظ صندوق سره څۀ چل وکړُو؟ مونږ ته ووایئ

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

چې دا څنګه واپس خپل ځائ ته يوسو؟“ ۳ هغوئ جواب ورکړو، ”کۀ تاسو د
بنی اِسرائيلو د خُدائ پاک د لوظ صندوق لېږئ، نو تاسو به د دې سره خامخا د
خپلې ګناه د تاوان د نذرانې په بدل کښې يوه تُحفه هغۀ له لېږئ. د لوظ صندوق به
د تُحفې نه بغير واپس نۀ ځی. نو داسې به تاسو روغ جوړ شئ او تاسو ته به پته
ولګی چې هغۀ تاسو له سزا ولې درکوله.“ ۴ خلقو تپوس وکړو، ”مونږ هغۀ له د
ګناه د تاوان په نذرانه کښې څۀ ولېږُو؟“ هغوئ ورته په جواب کښې ووئيل،
”پينځۀ د سرو زرو د پړسوب د دانو او پينځۀ د سرو زرو د مږو نمونې، د
فلستيانو بادشاهانو د شمېر په مطابق يوه يوه ورولېږئ ځکه هم دغه وبا په تاسو
ټولو او په پينځو بادشاهانو باندې راغلې وه. ۵ تاسو د دې دانو او مږو نمونې
جوړې کړئ چې ستاسو مُلک تباه کوی او تاسو به خامخا د بنی اِسرائيلو د
خُدائ پاک درناوے کوئ. کېدے شی چې هغه تاسو له، ستاسو معبودانو او
ستاسو مُلک له سزا درکول بند کړی. ۶ تاسو ضديان ولې جوړېږئ څنګه چې
فِرعون او مِصريان وُو؟ هغه مۀ هېروئ چې خُدائ پاک هغوئ له څومره سخته
سزا ورکړه، تر دې وخت پورې چې هغوئ بنی اِسرائيليان پرېښودل چې د مِصر
نه لاړ شی. ۷ نو يوه نوې ګاډۍ او دوه غواګانې تيارې کړئ چې اوس اوس يې
بچی شوی وی او چې هيڅکله جغ ورپورې نۀ وی تړلے شوے، ګاډۍ په دې
غواګانو پورې وتړئ او سخی يې واپس ديرې ته وشړئ. ۸ د مالِک خُدائ د
لوظ صندوق واخلئ، په ګاډۍ کښې يې کېږدئ او د دې په خوا کښې په يو
صندوق کښې د سرو زرو هغه نمونې کېږدئ کومې چې ستاسو د ګناه د تاوان د
نذرانې په بدل کښې په تُحفه کښې هغۀ له لېږئ. ګاډۍ په خپله مخه روانه کړئ او
پرېږدئ چې په خپله لاړه شی. ۹ چې ګاډۍ روانه وی نو ورته ګورئ، کۀ دا د
بيت‌شمس ښار طرف ته لاړه شی، نو د دې مطلب دا دے چې دا د بنی اِسرائيلو
خُدائ پاک دے چې هغۀ په مونږ باندې دا سخت افت راوستے دے. خو کۀ
داسې نۀ وی، نو بيا به مونږ ته پته ولګی چې هغۀ وبا نۀ وه راوستې، او په خپله
داسې وشول.“ ۱۰ هغوئ ته چې څۀ وئيلے شوی وُو نو هم هغسې يې وکړل

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

يعنې، هغوئ دوه غواګانې بوتلې او يوه ګاډۍ يې ورپورې وتړله او سخى يې په
ديره کښې وتړل. (۱۱) هغوئ د لوظ صندوق په ګاډۍ کښې کېښودو، ورسره هغه
صندوق يې هم کېښودو چې د سرو زرو د مږو او دانو نمونې په کښې وې. (۱۲)
غواګانې د بيت‌شمس په لاره روانې شوې او سيدها هغه طرف ته لاړې او د لارې
نه نۀ اوړېدلې. چې دا روانې وې نو رمباړې يې وهلې. هغه پينځۀ فلستى بادشاهان
د بيت‌شمس د حد پولې پورې ورپسې روان وُو. (۱۳) د بيت‌شمس خلقو په مېدان
کښې د غنمو لَو کولو، چې ناڅاپه هغوئ وکتل نو د لوظ صندوق يې وليدو. هغوئ
د دې په ليدو ډېر خوشحاله شول. (۱۴)-(۱۵) ګاډۍ د يو سړى پټى ته راغله چې نوم
يې يشوَع وو، هغه په بيت‌شمس کښې اوسېدو او ګاډۍ د يو غټ ګټ سره نزدې
ودرېده. ليويانو د مالِک خُدائ د لوظ صندوق او هغه صندوق راکوز کړو چې د
سرو زرو نمونې په کښې وې او په هغه غټ ګټ باندې يې کېښودل. خلقو د لرګى
ګاډۍ ټوټې ټوټې کړه او غواګانې يې حلالې کړې او د سوزېدونکې نذرانې په توګه
يې مالِک خُدائ ته پېش کړې. بيا د بيت‌شمس خلقو نورې نذرانې مالِک خُدائ ته
پېش کړې. (۱۶) پينځو فلستى بادشاهانو دا هر څۀ وليدل او بيا هم په هغه ورځ
واپس عقرون ته لاړل. (۱۷) فلستيانو پينځۀ د سرو زرو دانو نمونې مالِک خُدائ ته
د هغوئ د ګناه د تاوان د نذرانې دپاره ولېږلې، د اشدود، غزه، اسقلون، جات او
عقرون د ښارونو دپاره يوه يوه. (۱۸) هغوئ د سرو زرو مږې هم ولېږلې، د هغه
ښارونو دپاره يوه يوه چې په کومو باندې هغه پينځو فلستى بادشاهانو حکومت
کولو او ورسره د پَخو دېوالونو ښارونو او د کچه دېوالونو کلو ته يې هم ولېږل. د
بيت‌شمس د يشوَع په پټى کښې هغه لوئ ګټ تر اوسه پورې شته چې په کوم
باندې هغوئ د مالِک خُدائ د لوظ صندوق ايښے وو، دا د هغې ګواهى ده چې
څۀ شوى وُو. (۱۹) مالِک خُدائ د بيت‌شمس اويا سړى ووژل ځکه چې هغوئ د
لوظ صندوق ته دننه کتلى وُو. او خلقو ماتم وکړو ځکه چې مالِک خُدائ په
هغوئ دومره لويه تباهى راوستلې وه.

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

د لوظ صندوق په قِريَت‌يعريم کښې

(۲۰) نو د بيت‌شمس خلقو ووئيل، ”د مالِک خُدائ، د دې مقدس خُدائ پاک په
وړاندې څوک ودرېدے شی، مونږ هغه چرته ولېږُو چې زمونږ نه لرې شی؟“ (۲۱)
هغوئ د قِريَت‌يعريم خلقو ته پېغام وړُونکی ولېږل چې ورته ووائی، ”فلستيانو د
مالِک خُدائ د لوظ صندوق واپس کړے دے. راشئ او يو يې سئ.“

۷ (۱) نو د قِريَت‌يعريم خلق راغلل او د مالِک خُدائ د لوظ صندوق يې د
ابيناداب نومې سړی کور ته يوړو، چې هغه په غر کښې اوسېدو. هغوئ د ابيناداب
زوئ اِلی‌عزر د دې مشر مقرر کړو.

د حضرت سموئيل په بنی اِسرائيلو باندې حکومت کول

(۲) د مالِک خُدائ د لوظ صندوق ډېره موده تقريباً تر شلو کالو پورې په
قِريَت‌يعريم کښې ايسار وو. په دې وخت کښې ټولو بنی اِسرائيلو مالِک خُدائ ته
د مدد دپاره وژړل. (۳) سموئيل بنی اِسرائيلو ته وفرمائيل، ”کهٔ تاسو د زړهٔ د
اخلاصه مالِک خُدائ ته راواوړئ، نو تاسو به خامخا د ټولو پردو معبودانو او
عستارات بُتانو نه ځان خلاصوئ. خپل ځانونه مالِک خُدائ ته حواله کړئ او
صرِف د هغهٔ عبادت کوئ او هغه به تاسو د فلستيانو د زور نه خلاص کړی.“
(۴) نو بنی اِسرائيلو د بعل او عستارات د بُتانو نه خپل ځانونه خلاص کړل او
صرِف د مالِک خُدائ عبادت يې کولو. (۵) بيا سموئيل ټول بنی اِسرائيليان
راوغوښتل چې په مصفاه کښې راغونډ شی او ورته يې وفرمائيل، ”زهٔ به هلته
ستاسو دپاره مالِک خُدائ ته سوال وکړم.“ (۶) نو هغوئ ټول په مصفاه کښې
راغونډ شول. هغوئ څهٔ اوبهٔ راوويستلې او مالِک خُدائ ته يې د يوې نذرانې په
توګه توئ کړې او ټوله ورځ يې روژه ونيوله. هغوئ ووئيل، ”مونږ د مالِک خُدائ
خِلاف ګناه کړې ده.“ نو سموئيل په مصفاه کښې د بنی اِسرائيلو مشر جوړ شو.

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

٧ کله چې فلستيان خبر شول چې بنى اِسرائيل په مصفاه کښې راغونډ شوى
دى، فلستى بادشاهان د خپلو سرو سره د هغوئ خِلاف جنګ له راووتل. بنى
اِسرائيليان د دې نه خبر شول او ويرېدل، ٨ او سموئيل ته يې ووئيل، ”مالِک
خُدائ زمونږ خُدائ پاک ته دُعا کول مۀ پرېږده چې مونږ د فلستيانو نه بچ کړى.“
٩ سموئيل يو داسې ګډُورے حلال کړو چې مور يې رودله او د يوې نذرانې په
توګه يې ټول مالِک خُدائ ته وسوزولو. بيا يې مالِک خُدائ ته دُعا وکړه چې د
بنى اِسرائيلو مدد وکړى او مالِک خُدائ د هغۀ دُعا واورېده. ١٠ کله چې
سموئيل نذرانه پېش کوله، نو فلستيان د حملې دپاره مخکښې ورغلل، خو بيا هم
په هغه وخت مالِک خُدائ د هغوئ خِلاف د يو لوئ تندر په شان آواز وکړو.
فلستيان دومره په وارخطايۍ آخته شول چې وتښتېدل. ١١ بنى اِسرائيليان د
مصفاه نه روان شول او تقريباً تر بيتکَر پورې په فلستيانو پسې ؤو او په لاره
باندې يې وژل. ١٢ بيا سموئيل يو کاڼے واخستلو او د مصفاه او شين په مينځ
کښې يې ولګولو او وې فرمائيل، ”مالِک خُدائ زمونږ هر قِسم مدد کړے دے.“
او په دې باندې يې ”د مدد کاڼے“ نوم کېښودو. ١٣ نو فلستيانو شکست وخوړو
او مالِک خُدائ دې ته پرې نۀ ښودل چې تر کومې پورې سموئيل ژوندے وو چې
هغوئ د بنى اِسرائيلو په علاقه قبضه وکړى. ١٤ بنى اِسرائيلو ته هغه ټول ښارونه
واپس مِلاو شول چې د عقرون او جات په مينځ کښې ؤو او فلستيانو قبضه کړې
ؤو او داسې بنى اِسرائيلو خپله ټوله علاقه واپس واخستله. او د کنعانيانو او بنى
اِسرائيلو په مينځ کښې هم امن وو. ١٥ سموئيل ټول عُمر د بنى اِسرائيلو قاضى
وو. ١٦ هغه به هر کال په بيتايل، جِلجال او مصفاه کښې ګرځېدو او په دې
ځايونو کښې يې لانجې هوارولې. ١٧ بيا به هغه واپس په راما کښې خپل کور ته
تلو، هلته يې هم د قاضى په توګه خِدمت کولو. هغۀ په راما کښې مالِک خُدائ ته
يوه قربانګاه هم جوړه کړې وه.

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

د خلقو بادشاه غوښتل

٨ (١) کله چې سموئيل بوډا شو، هغۀ خپل زامن د بنى اِسرائيلو قاضيان جوړ
کړل. (٢) د مشر زوئ يې يوايل او د کشر يې ابياه نوم وو، هغوئ په بيرسبع
کښې قاضيان وُو. (٣) خو هغوئ د خپل پلار په لاره نۀ وُو روان، د هغوئ شوق
صِرف پيسې پيدا کول وُو، هغوئ به رشوت اخستو او د اِنصاف تباهى به يې
کوله. (٤) نو بيا د بنى اِسرائيلو ټول مشران راغونډ شول او په راما کښې سموئيل
له لاړل، (٥) او هغۀ ته يې ووئيل، ”گوره، تۀ بوډا کېږې او زامن دې ستا په لاره
نۀ دى روان. نو يو بادشاه مقرر کړه چې په مونږ باندې بادشاهى کوى، نو داسې د
نورو قومونو په شان به زمونږ هم يو بادشاه وى.“ (٦) سموئيل د هغوئ بادشاه
غوښتلو باندې خوشحاله نۀ وو، نو هغۀ مالِک خُدائ ته سوال وکړو، (٧) او
مالِک خُدائ ورته وفرمائيل، ”خلق چې درته څۀ هم وائى هغې ته غوږ ونيسه. تۀ
هغه څوک نۀ يې چې رد کړے شوے يې، په حقيقت کښې دا زۀ يم چې هغوئ د
بادشاه په توگه رد کړے يم. (٨) چې د کوم وخت نه ما هغوئ د مِصر نه
راويستلى دى، نو هغوئ زما نه اوړيدلى دى او د نورو معبودانو عبادت يې کړے
دے، او اوس هغوئ تا سره هغه څۀ کوى چې هميشه يې زما سره کړى دى. (٩)
نو بيا هغوئ ته غوږ کېږده، خو سخت خبردارے هم ورکړه او هغوئ ته ووايه
چې خپل بادشاهان به ورسره څۀ سلوک کوى.“ (١٠) نو سموئيل هغه خلقو ته چا
چې بادشاه غوښتو هغه هر څۀ وفرمائيل څۀ چې مالِک خُدائ هغۀ ته فرمائيلى
وُو. (١١) سموئيل ورته وفرمائيل، ”ستاسو بادشاه به تاسو سره داسې سلوک
کوى، هغه به ستاسو زامنو نه فوجيان جوړ کړى، څۀ به د هغۀ د جنگى گاډو
خِدمت کوى، څۀ به د هغۀ د آسونو والا وى او څۀ به د هغۀ د گاډو نه مخکښې
منډې وهى. (١٢) هغه به ستاسو څۀ زامن د زرگونو سرو او نور د پنځوسو سرو
مشران آفسران جوړ کړى. ستاسو زامن به د هغۀ په پټو کښې يوې کوى، د هغۀ
فصلونه به ريبى، وسله او د هغۀ د جنگى گاډو دپاره به نور سامان جوړوى. (١٣)

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

ستاسو لوڼه به دې ته جوړې کړی چې د هغهٔ دپاره عطر جوړوی او د هغهٔ دپاره
به د اخلی پخلی والا او نانبايانو په توګه کار کوی. ﴿۱۴﴾ هغه به ستاسو ښهٔ پټی، د
انګورو او د زيتُونو باغونه ونيسی او خپلو آفسرانو له به يې ورکړی. ﴿۱۵﴾ هغه به د
ستاسو د غلې او انګورو لسمه حِصه د خپل دربار د آفسرانو دپاره او د نورو
آفسرانو دپاره اخلی. ﴿۱۶﴾ هغه به ستاسو نوکران او ستاسو ښهٔ څاروی او خرونه
واخلی او کار به ترې نه اخلی. ﴿۱۷﴾ هغه به ستاسو د رَمې لسمه برخه اخلی. او
تاسو به په خپله د هغهٔ نوکران شئ. ﴿۱۸﴾ کله چې هغه وخت راشی، نو تاسو به د
دې بادشاه نه د خلاصون دپاره فرياد وکړئ، کوم چې تاسو په خپله خوښ کړے
وی، خو په هغه وخت کښې به مالِک خُدائ ستاسو شکايتونه نهٔ اوری.“ ﴿۱۹﴾ خو
خلقو د سموئيل خبره ونهٔ منله او وې وئيل، ”نه، مونږ د ځان دپاره يو بادشاه
غواړُو، ﴿۲۰﴾ نو داسې مونږ به د نورو قومونو په شان شُو، چې په مونږ باندې خپل
بادشاه حکومت کوی او په جنګ کښې مو مشری کوی او زمونږ جنګونه به
کوی.“ ﴿۲۱﴾ هغوئ چې څهٔ هم وئيل نو سموئيل ورته غوږ نيولے وو او بيا لاړو او
مالِک خُدائ ته يې وفرمائيل. ﴿۲۲﴾ مالِک خُدائ ورته وفرمائيل، ”هغوئ چې څهٔ
وائی نو هم هغه شان وکړه او هغوئ له يو بادشاه ورکړه.“ بيا سموئيل د بنی
اِسرائيلو ټولو خلقو ته وفرمائيل چې واپس کور ته لاړ شئ.

د ساؤل سموئيل سره مِلاوېدل

۹ ﴿۱﴾ د بنيامين د قبيلې يو مالدار او تکړه سړے وو چې نوم يې قيس وو، هغه
د ابی‌ايل زوئ او صرور نمسے وو او د بکورت د خاندان وو، چې د افيخ د قبيلې
يوه برخه ده. ﴿۲﴾ د ساؤل په نامه د هغهٔ يو زوئ وو چې يو ښائسته زلمے وو.
ساؤل په بنی اِسرائيلو کښې د ټولو نه ښائسته سړے وو او داسې د ټولو نه زيات
لوړ هم وو. ﴿۳﴾ د قيس يو څو خرونه ورک شول، نو هغهٔ ساؤل ته ووئيل، ”د
ځان سره يو نوکر بوځه او هغه خرونه ولټوه.“ ﴿۴﴾ هغوئ د اِفرائيم د غرونو په

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

مُلک کښې او سلیسه په علاقه کښې وګرځېدل، خو پېدا یې نۀ کړل، هغوئ د سعلیم په علاقه کښې وریسې وګرځېدل، خو خرونه هلته هم نۀ وو. بیا هغوئ د بنیامین په علاقه کښې وګرځېدل، خو بیا یې هم ونۀ موندل. ۵ کله چې هغوئ د صُوف علاقې ته لاړل، نو ساؤل خپل نوکر ته ووئیل، ”راځه چې واپس کور ته لاړ شُو، کېدے شی زما پلار د خرونو خیال پرېښے وی او زمونږ په حقله پرېشانه وی.“ ۶ نوکر ورته ووئیل، ”ګوره، په دې ښار کښې د خُدائ پاک یو خِدمتګار دے چې ډېر زیات عزتمند دے ځکه چې هغه څۀ هم وائی نو هغه رښتیا کېږی. راځئ چې هغۀ له ورشو، کېدے شی چې هغه مونږ ته ووائی چې مونږ خرونه چرته موندلے شُو.“ ۷ ساؤل ترې نه تپوس وکړو، ”کۀ مونږ هغۀ له ورشو، نو مونږ به څۀ ورکوو؟ زمونږ په بوجو کښې خوراک نۀ دے پاتې او زمونږ سره هیڅ هم نشته چې هغۀ له یې ورکړو.“ ۸ نوکر ورته په جواب کښې ووئیل، ”زما سره د سپینو زرو یوه وړه سیکه ده. زۀ هغۀ له دا ورکولے شم، نو هغه به مونږ ته ووائی چې مونږ خرونه چرته پېدا کولے شُو.“ ۹-۱۱ ساؤل ورته ووئیل، ”ټیک ده، راځه چې ځُو.“ نو هغوئ هغه ښار ته لاړل چرته چې د خُدائ پاک خِدمتګار اوسېدو. کله چې هغوئ هغه ښار ته په غرۀ باندې ختل، نو هغوئ د یو څو ښځو سره مِلاو شول چې هغوئ اوبو وړلو له راروانې وې. هغوئ د دې ښځو نه تپوس وکړو، ”په ښار کښې یو پېشګوئې ورکوونکے شته؟“ په هغه وخت کښې به یو پېغمبر پېشګوئې ورکوونکے بللے شو، نو چې کله به هم چا د خُدائ پاک نه د څۀ تپوس کولو، نو هغۀ به وئیل، ”ځه چې پېشګوئې ورکوونکی له لاړ شُو.“ ۱۲-۱۳ هغه جینکو ووئیل، ”آو، هغه شته. ګورئ، هغه ستاسو نه لږ وړاندې دے. کۀ تاسو تېز شئ، نو هغۀ ته به ورسېږئ. چې څنګه تاسو ښار ته لاړ شئ، نو هغه به ووینئ. هغه ښار ته هم نن رسېدلے دے نو ځکه خلق په غرۀ کښې په قربانګاه باندې نذرانه پېش کوی. کوم خلق چې راغوښتلے شوی دی هغوئ به تر هغې پورې خوراک نۀ شروع کوی چې هغه هلته تلے نۀ وی، ځکه چې هغه اول قربانۍ له برکت ورکوی. اوس بره لاړ شئ، نو هغه به سمدستی ووینئ.“ ۱۴ نو ساؤل

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

او د هغهٔ نوکر هغه ښار ته وختل او کله چې هغوئ ورننوتل نو هغوئ سموئيل
وليدو چې په لاره باندې د عبادت ځائ ته د هغوئ په طرف راروان وو. ﴿۱۵﴾ يوه
ورځ مخکښې مالِک خُدائ سموئيل ته فرمائيلی وُو، ﴿۱۶﴾ ”سبا تقريباً په دې وخت
به زهٔ د بنيامين د قبيلې يو سړے تا له درولېږم، د هغهٔ سر په تېلو غوړ کړه چې
هغه زما د خلقو بنی اِسرائيلو بادشاه شی. او هغه به هغوئ د فلستيانو نه خلاص
کړی. ما د خپلو خلقو تکليف ليدلے دے او د هغوئ فرياد مې اورېدلے دے.“
﴿۱۷﴾ کله چې د سموئيل نظر په ساؤل پرېوتو، نو مالِک خُدائ هغهٔ ته وفرمائيل،
”دا هغه سړے دے چې د هغهٔ په حقله ما درته فرمائيلی وُو. هغه به زما په خلقو
بادشاهی کوی.“ ﴿۱۸﴾ بيا ساؤل سموئيل له ورَغلو، چې د دروازې په خولهٔ کښې
وو او تپوس يې ترې نه وکړو، ”مِهربانی وکړه او ما ته ووايه چې هغه پېشګوئې
ورکوونکے چرته اوسيږی؟“ ﴿۱۹﴾ سموئيل ورته وفرمائيل، ”زهٔ پېشګوئې
ورکوونکے يم. زما نه وړاندې د عبادت ځائ ته روان شئ. تاسو دواړه به نن ما
سره روټۍ خورئ. سبا سحر به زهٔ تا ته هغه څهٔ وښايم چې ستا په زړهٔ کښې وی
او تاسو به رُخصت کړم. ﴿۲۰﴾ چې کوم خرونه درې ورځې مخکښې ورک شوی
وُو، د هغې فکر مهٔ کوئ، هغه پيدا شوی دی. خو دا تهٔ او ستا د پلار خاندان دے
چې د ټولو بنی اِسرائيلو زړهٔ ور پورې تړلے دے.“ ﴿۲۱﴾ ساؤل ورته په جواب
کښې ووئيل، ”زهٔ د بنيامين د قبيلې يم، کومه چې د بنی اِسرائيلو د ټولو نه وړه
قبيله وه او په قبيله کښې زما د خاندان اهميت د ټولو نه کم دے. نو بيا، تهٔ زما
سره داسې خبرې ولې کوې؟“ ﴿۲۲﴾ بيا سموئيل ساؤل او د هغهٔ نوکر يې يوې غټې
کوټې ته بوتلل او هغوئ له يې د دسترخوان په سر کښې ځائ ورکړو چرته چې
تقريباً ټول ديرش کسان ناست وُو. ﴿۲۳﴾ سموئيل د اخلی پخلی والا ته وفرمائيل،
”د غوښې هغه ټُکړه راوړه چې ما درکړې وه او درته مې فرمائيلی وُو چې جدا يې
کېږده.“ ﴿۲۴﴾ نو د اخلی پخلی والا د ټولو نه ښهٔ غوښه راوړه او د ساؤل په
مخکښې يې کېښوده. سموئيل ورته وفرمائيل، ”ګوره، دا هغه ټُکړه ده چې ستا
دپاره ساتلے شوې وه. دا وخوره. د دې خلقو د رابللو نه مخکښې دا ما ستا

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

دپاره اېښي وه.“ نو ساؤل په هغه ورځ د سموئيل سره روټۍ وخوړه. ﴿۲۵﴾ کله چې هغوئ د عبادت ځائ نه ښار ته کوز شول، نو هغوئ په چت باندې د ساؤل دپاره د ځملاستو ځائ تيار کړو، ﴿۲۶﴾ او هغه هلته اودۀ شو.

د ساؤل د بادشاه په توګه مقرر کېدل

په سحر کښې سموئيل ساؤل ته په چت باندې آواز وکړو، ”پاڅه او زۀ به تا رُخصت کړم.“ ساؤل پاڅېدو او هغه او سموئيل دواړه يو ځائ بهر کوڅې ته لاړل. ﴿۲۷﴾ کله چې هغوئ د ښار سر ته ورسېدل، نو سموئيل ساؤل ته وفرمائيل، ”نوکر ته ووايه چې زمونږ نه مخکښې روان شی.“ نوکر لاړو او سموئيل خپله خبره جارې وساتله، ”لږ وخت دلته ايسار شه، نو زۀ به تا ته د خُدائ پاک د طرف نه يوه خبره وکړم.“

۱۰ ﴿۱﴾ بيا سموئيل د زيتُونو تېلو يو لوښے واخستو او تېل يې د ساؤل په سر واړول، ساؤل يې ښُکل کړو او ورته يې وفرمائيل، ”مالِک خُدائ تا د خپلو خلقو بنی اِسرائيلو دپاره د بادشاه په توګه مقرروی. تۀ به د هغۀ په خلقو بادشاهی کوې او د ټولو دشمنانو نه به يې بچ کوې او دا هغه نښه ده چې تۀ مالِک خُدائ خوښ کړے يې او د هغوئ بادشاه جوړ شوے يې، ﴿۲﴾ چې تاسو نن زما نه لاړ شئ، نو د بنيامين په علاقه ضلضع کښې د راحيل د قبر سره نزدې به تاسو د دوو سړو سره مِلاو شئ. هغوئ به تاسو ته ووائی چې تاسو کوم خروته لټوئ هغه پېدا شوی دی، نو داسې ستاسو پلار به د خرونو په حقله پرېشان نۀ وی خو ستاسو په حقله به پرېشان وی او بيا بيا به تپوسونه کوی چې زما زوئ چرته دے؟ ﴿۳﴾ کله چې تاسو په تبور کښې پاکې ونې ته ورسېږئ، نو هلته به تاسو د درېو سړو سره مِلاو شئ چې په بيت‌ايل کښې خُدائ پاک ته يوه نذرانه پېش کولو له روان وی. يو به د چېلۍ درې بچی روان کړی وی، بل به درې روټۍ روانې کړې وی او درېم سره به

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

د میو نه ډکه مشکیزه وی. ۞ هغوئ به په تاسو سلام واچوی او دوه روټئ به
درته پېش کړی، هغه تاسو قبولې کړئ. ۞ بیا به تاسو په جبعه کښې د خُدائ
پاک غر ته لاړ شئ، چرته چې د فلستیانو کېمپ دے. ښار ته د ننوتلو په ځائ
کښې به تاسو د پېغمبرانو یوې قبیلې سره مِلاو شئ چې په غرهٔ باندې د قربان‌ګاه
نه راکوزیږی، بینجو، تمبل، شپېلۍ او رباب به غږوی. او هغوئ به په جذبه کښې
پېغام ورکوی. ۞ د مالِک خُدائ روح به ناڅاپه په تاسو باندې راشی او تاسو به
هم د هغوئ سره پېشګوئې شروع کړئ. او تاسو به هغه شان نهٔ یئ لکه چې څنګه
مخکښې وئ. ۞ کله چې دا نښې وشی نو تاسو هغه څهٔ وکړئ چې څهٔ مناسب
وی، ځکه چې خُدائ پاک ستاسو مل دے. ۞ تاسو به زما نه مخکښې لاندې
جِلجال ته لاړ شئ، هلته به زهٔ ستاسو سره ملګرے شم او سوزېدونکې او د
سلامتۍ نذرانې به پېش کړم. اووهٔ ورځې هلته اِنتظار وکړئ تر دې پورې چې زهٔ
درشم او درته ووایم چې څهٔ به کوئ.“ ۞ کله چې ساؤل د سموئیل نه روان
شو، نو خُدائ پاک ساؤل بېخی بدل کړو. او په هغه ورځ هغه هر څهٔ وشول چې
څهٔ ورته سموئیل فرمائیلی وُو. ۞ کله چې ساؤل او د هغهٔ نوکر جبعه ته
ورسېدل، نو د پېغمبرانو یوه ډله ورسره مِلاو شوه، د مالِک خُدائ روح ناڅاپه په
هغهٔ باندې راغلو او هغهٔ د هغوئ سره پېشګوئې ورکول شروع کړل. ۞ کومو
خلقو چې هغه د مخکښې نه پېژندلو او چې هغوئ ولیدلو چې دا هر څهٔ یې کول نو
هغوئ د یو بل نه تپوس وکړو، ”د قیس په زوئ باندې څهٔ شوی دی؟ ساؤل
پېغمبر شوے دے څهٔ؟“ ۞ یو مقامی سړی ووئیل، ”کهٔ د چا پلار څهٔ هم وی نو
ولې د هغهٔ زوئ پېغمبر جوړېدے شی څهٔ؟“ نو بیا دا یو متل جوړ شو، ”آیا ساؤل
هم په نبیانو کښې شمېرلے شی؟“ ۞ کله چې ساؤل خپله پېشګوئې ختمه کړه
نو هغه د عبادت ځائ ته وختلو. ۞ د ساؤل ترهٔ هغه او نوکر ولیدل او تپوس یې
ترې نه وکړو، ”تاسو چرته وئ؟“ ساؤل ورته په جواب کښې ووئیل، ”خرونه مو
لټول. کله چې مونږ خرونه پیدا نهٔ کړل نو د سموئیل سره مِلاوېدو له لاړُو.“ ۞
د ساؤل ترهٔ ترې نه تپوس وکړو، ”او سموئیل تاسو ته څهٔ ووئیل؟“ ۞ ساؤل

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

جواب ورکړو، ”هغهٔ مونږ ته ووئيل چې خرونه پيدا شوی دی.“ خو هغهٔ خپل ترهٔ ته د بادشاه کېدو په حقله ونهٔ وئيل چې سموئيل ورته څهٔ فرمائيلی وُو.

د ساؤل د بادشاهۍ اِعلان کېدل

۱۷ سموئيل په مصفاه کښې خلق د مالِک خُدائ په حضور کښې راغونډ کړل
۱۸ او هغوئ ته يې وفرمائيل، ”مالِک خُدائ د بنی اِسرائيلو خُدائ پاک فرمائی
چې ما تاسو د مِصر نه راوويستلئ او د مِصريانو او هغه نورو ټولو خلقو نه مې
بچ کړئ چې کومو په تاسو باندې سختی کوله. ۱۹ زهٔ ستاسو خُدائ پاک يم،
هغه څوک چې تاسو د ټولو تکليفونو او سختو نه بچ کوی، خو تاسو نن زهٔ رد
کړے يم او بادشاه مو رانه غوښتے دے. ډېره ښهٔ ده، نو د مالِک خُدائ په
وړاندې ډله په ډله او قبيله په قبيله راغونډ شئ.“ ۲۰ بيا سموئيل هره قبيله
وړاندې راوستله او د بنيامين قبيله د پچې په ذريعه خوښه کړے شوه. ۲۱ بيا
سموئيل د بنيامين د قبيلو خاندان وړاندې راوستلې او د مِطری خاندان خوښه
کړے شو. بيا د مِطری د خاندان سړی وړاندې راغلل او د قيس زوئ ساؤل
خوښ کړے شو. هغوئ هغه ولټولو، خو چې کله يې هغه ونهٔ موندلو، ۲۲ نو
هغوئ د مالِک خُدائ نه تپوس وکړو، ”هغه سړے تر اوسه پورې دلته راغلے دے
څهٔ؟“ مالِک خُدائ ورته وفرمائيل، ”ګورئ، هغه د بوجو په مينځ کښې پټ شوے
دے.“ ۲۳ نو هغوئ منډه کړه او ساؤل يې بهر خلقو ته راوويستلو او هغه د خلقو
په مينځ کښې ودرېدو. هغه د ټولو نه لوړ سړے وو. ۲۴ سموئيل خلقو ته
وفرمائيل، ”هغه سړے دا دے کوم چې مالِک خُدائ خوښ کړے دے. زمونږ په
مينځ کښې د هغهٔ په شان بل هيڅ څوک هم نشته.“ نو ټولو خلقو چغه کړه،
”بادشاه زِندهباد.“ ۲۵ سموئيل خلقو ته د بادشاه حقُونه او ذمه واری بيان کړې
او بيا يې په يو کِتاب کښې وليکلې او کِتاب يې د مالِک خُدائ په حضور کښې
کېښودو. بيا هغهٔ ټول خلق کورونو ته ولېږل. ۲۶ ساؤل هم واپس په جبعه کښې
خپل کور ته لاړو. يو څو تکړه سړی هم ورسره لاړل چې د هغوئ زړونه خُدائ

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

پاک بدل کړی وُو. ﴿٢٧﴾ خو څهٔ شریرانو خلقو ووئیل، ”دا سړے به مونږ څنګه بچ کړی؟“ هغوئ د ساؤل سپکاوے وکړو او تُحفې یې ورله رانهٔ وړې. خو ساؤل هیڅ جواب ورنهٔ کړو.

د ساؤل عمونیانو له شکست ورکول

۱۱ ﴿١﴾ تقریباً یوه میاشت وروستو عمونی بادشاه ناحس د جِلعاد په علاقه کښې د یبیس ښار خِلاف خپل لښکر روان کړو او ښار یې محاصره کړو. د یبیس سړو ناحس ته ووئیل، ”مونږ سره د صُلحې تړون وکړه، نو مونږ به تا خپل بادشاه ومنو.“ ﴿٢﴾ ناحس جواب ورکړو، ”زهٔ به ستاسو سره په یو شرط باندې د صُلحې تړون وکړم، زهٔ به د هر یو کس ښیٚ سترګه ویاسم او دا به د ټولو بنی اِسرائیلو دپاره د شرم خبره وی.“ ﴿٣﴾ د یبیس مشرانو ووئیل، ”مونږ له اووهٔ ورځې راکړئ چې مونږ د بنی اِسرائیلو ټول مُلک ته پېغام وړُونکی ولېږُو. کهٔ مونږ هیچا هم بچ نهٔ کړُو، نو مونږ به تاسو ته حواله شُو.“ ﴿٤﴾ پېغام وړُونکی جبعې ته ورسېدل، چرته چې ساؤل اوسېدو او کله یې چې ورته خبر بیان کړو نو خلقو په چغو چغو وژړل. ﴿٥﴾ ساؤل د پټی نه غوَیی روان کړی وُو او تپوس یې وکړو، ”څهٔ شوی دی؟ دا خلق ولې ژاړی؟“ چې کوم خبر پېغام وړونکو د یبیس نه راوړے وو نو هغوئ هغه ورته بیان کړو. ﴿٦﴾ کله چې ساؤل دا واورېدل نو د خُدائ پاک روح د لوئ طاقت سره په هغهٔ نازل شو او ساؤل سخت غصه وو. ﴿٧﴾ هغهٔ دوه غوَیی بوتلل، ټوټې ټوټې یې کړل او د دې خبرداری سره یې پېغام وړُونکی ولېږل چې د بنی اِسرائیلو ټول مُلک ته دا ټوټې یوسئ، ”څوک هم چې د جنګ دپاره په ساؤل او سموئیل پسې نهٔ ځی نو د هغهٔ د غوَیانو سره به دا چل کیږی.“ نو د دې په وجه د مالِک خُدائ یره په بنی اِسرائیلو باندې راغله او هغوئ ټول په یو ځائ راووتل. ﴿٨﴾ ساؤل هغوئ په بزق کښې راغونډ کړل، هغوئ درې لاکه د بنی اِسرائیل نه وُو او دېرش زره د یهوداه د قبیلې کسان وُو. ﴿٩﴾ هغوئ د

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

یبیس پېغام وړونکو ته ووئیل، ”خپلو خلقو ته ووایئ چې سبا د غرمې نه مخکښې
به هغوئ خلاص شی.“ کله چې د یبیس خلقو ته دا پېغام مِلاو شو، نو هغوئ ډېر
خوشحاله شول ۱۰ او ناحس ته یې ووئیل، ”سبا به مونږ تا ته خپل ځان حواله
کړُو او چې ستا څۀ خوښه وی نو هغه راسره وکړه.“ ۱۱ په هغه شپه ساؤل خپل
سړی په درېو ډلو کښې تقسیم کړل او هغوئ سحر وختی د دشمن په خیمو باندې
تېز ورغلل او په عمونیانو باندې یې حمله وکړه. تر غرمې پورې یې ټول وژلی ؤُو.
ژوندی پاتې کسان خوارۀ وارۀ شول، هر یو سړی په خپله مخه منډې وهلې. ۱۲
بیا خلقو سموئیل ته ووئیل، ”هغه خلق چرته دی چې کومو وئیل چې ساؤل به
زمونږ بادشاه نۀ وی؟ هغوئ مونږ ته حواله کړه او مونږ به یې ووژنو.“ ۱۳ خو
ساؤل ورته ووئیل، ”نن به هیڅ څوک هم نۀ شی وژلے، ځکه چې نن هغه ورځ ده
چې مالِک خُدائ بنی اِسرائیلیان بچ کړی ؤُو.“ ۱۴ او سموئیل هغوئ ته
وفرمائیل، ”راځئ چې یو ځل بیا ټول جِلجال ته لاړ شُو او ساؤل دوباره خپل
بادشاه جوړ کړُو.“ ۱۵ نو هغوئ ټول جِلجال ته لاړل او هلته یې په مقدس ځائ
کښې د ساؤل د بادشاهئ اِعلان وکړو. هغوئ د سلامتئ نذرانې پېش کړې او
ساؤل او د بنی اِسرائیلو ټولو خلقو یوه لویه خوشحالی وکړه.

د سموئیل خلقو ته تقریر کول

۱۲ ۱ بیا سموئیل ټولو بنی اِسرائیلو ته وفرمائیل، ”تاسو چې ما ته څۀ وئیلی
ؤُو نو ما هغه کړی دی. ما یو بادشاه درکړے دے چې په تاسو بادشاهی وکړی،
۲ او اوس هغه ستاسو د لاربښودنې دپاره تاسو سره دے. زۀ بوډا او
سپین ږیرے یم او تاسو ته پته ده چې زما زامن تاسو سره دی. زۀ د ځوانئ نه تر
اوسه پورې ستاسو مشر وم. ۳ زۀ ستاسو په وړاندې یم. کۀ ما څۀ غلط کار
کړے وی، اوس اوس د مالِک خُدائ او د هغه بادشاه په مخکښې په ما اِلزام
ولګوئ کوم چې مالِک خُدائ خوښ کړے دے. ما د چا غوَیے یا د چا خر

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

بوتلے دے څۀ؟ ولې ما څوک دوکه کړے دے يا مې په چا ظلم کړے دے څۀ؟
ما د چا نه رشوت اخستے دے څۀ؟ کۀ ما دا يو کار هم کړے وی، نو ما چې
څۀ هم اخستی وی هغه به واپس ورکړم.“ ﴿۴﴾ خلقو جواب ورکړو، ”نه، تا مونږ
له نۀ دوکه راکړې ده او نۀ دې په مونږ ظلم کړے دے، تا د هيچا نه هيڅ هم نۀ
دی اخستی.“ ﴿۵﴾ سموئيل ورته په جواب کښې وفرمائيل، ”مالِک خُدائ او هغۀ
چې کوم بادشاه خوښ کړے دے نن د دې خبرې ګواهان دی چې زۀ بېخی
بې‌ګناه يم.“ هغوئ ورته وفرمائيل، ”آو، مالِک خُدائ ګواه دے.“ ﴿۶﴾ سموئيل
وفرمائيل، ”مالِک خُدائ هغه څوک دے چا چې موسیٰ او هارون خوښ کړل او
ستاسو پلار نيکۀ يې د مِصر نه راوويستل. ﴿۷﴾ اوس چې چرته يئ نو هم هلته
ودرېږئ او زۀ به د مالِک خُدائ په مخکښې تاسو ودروم چې هغه ټول لوئ لوئ
کارونه در په ياد کړم چې مالِک خُدائ ستاسو او ستاسو د پلار نيکۀ د بچ کولو
دپاره کړی دی. ﴿۸﴾ کله چې يعقوب او د هغۀ خاندان مِصر ته لاړل، نو ستاسو
پلار نيکۀ د مدد دپاره فرياد وکړو او هغۀ موسیٰ او هارون راولېږل او هغوئ
ستاسو پلار نيکۀ د مِصر نه راوويستل او په دې مُلک کښې يې ديره کړل. ﴿۹﴾
خو خلقو مالِک خُدائ خپل خُدائ پاک هېر کړو، نو هغۀ هغوئ سِسيرا ته حواله
کړل څوک چې د حصور د ښار د لښکر مشر وو او فلستيانو او د موآب بادشاه
ته يې حواله کړل، چې هغوئ ستاسو د پلار نيکۀ خِلاف وجنګيږی او شکست
ورکړی. ﴿۱۰﴾ بيا هغوئ مالِک خُدائ ته وئيل چې، مونږ ګناه کړې ده ځکه مونږ
ستا نه واوړېدو او د بعل او عستارات د بُتانو عبادت مو وکړو. مونږ د خپلو
دشمنانو نه بچ کړه او مونږ به ستا عبادت کوُو. ﴿۱۱﴾ مالِک خُدائ جدعون، برق
او اِفتاح راولېږل او په آخر کښې يې زۀ راولېږلم. مونږ هر يو تاسو د ګېرچاپېره
دشمنانو نه بچ کړئ او تاسو په خير سره ژوند تېرولو. ﴿۱۲﴾ خو کله چې تاسو
وليدل چې د عمون بادشاه ناحس په تاسو حمله کوی، نو تاسو مالِک خُدائ رد
کړو اګر چې مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک ستاسو بادشاه وو خو تاسو بيا هم
ما ته ووئيل چې مونږ يو بادشاه غواړُو چې په مونږ بادشاهی کوی. ﴿۱۳﴾ نو اوس

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

هغه بادشاه دا دے چې تاسو خوښ کړے دے، تاسو هغه غوښتے وو او مالِک
خُدائ تاسو له درکړو. ⑭ کۀ تاسو د مالِک خُدائ نه یرېږئ، د هغۀ خِدمت او
تابعداری کوئ او د هغۀ د حُکم نه سرکشی مۀ کوئ او کۀ تاسو او هغه بادشاه
چې په تاسو بادشاهی کوی د مالِک خُدائ د خپل خُدائ پاک تابعداری کوئ نو
ستاسو هر کار به سم وی. ⑮ خو کۀ تاسو مالِک خُدائ ته غوږ نۀ نیسئ او د
هغۀ د حُکمونو نافرمانی کوئ، نو هغه به ستاسو او ستاسو د بادشاه خِلاف شی.
⑯ نو بیا دلته ودرېږئ او تاسو به په خپلو سترګو هغه لوئ لوئ کارونه ووینئ
چې مالِک خُدائ یې کوی. ⑰ تاسو ته پته ده چې دا د غنمو د لَو وخت دے
چې دا د باران موسم نۀ وی خو زۀ به مالِک خُدائ ته سوال وکړم او هغه به تندر
او باران راولېږی. کله چې داسې وشی نو تاسو ته به پته ولګی چې تاسو د مالِک
خُدائ خِلاف یوه لویه ګناه کړې ده کله چې تاسو د هغۀ نه یو بادشاه وغوښتو.“
⑱ نو سموئیل سوال وکړو او هم په هغه ورځ مالِک خُدائ تندر او باران
راولېږلو. نو ټول خلق د مالِک خُدائ او سموئیل نه ویرېدل، ⑲ او هغوئ
سموئیل ته ووئیل، ”مالِک خُدائ خپل خُدائ پاک ته زمونږ دپاره سوال وکړه، نو
داسې به مونږ نۀ مرۀ کیږُو. اوس مونږ ته دا پته لګېدلې ده چې د نورو ټولو
ګناهونو نه علاوه مونږ دا ګناه هم کړې ده چې یو بادشاه مو غوښتے دے.“ ⑳
سموئیل ورته وفرمائیل، ”مۀ یرېږئ، اګر چې تاسو داسې بد عمل کړے هم دے
خو د مالِک خُدائ نه مۀ اوړئ او د خپل ټول زړۀ سره د هغۀ خِدمت کوئ. ㉑
د بېکاره بُتانو عبادت دپاره واپس مۀ ورګرځئ، هغه بُتان نۀ ستاسو مدد کولے
شی او نۀ مو بچ کولے شی، ځکه چې دا بېکاره دی. ㉒ مالِک خُدائ به د خپل
نوم د خاطره تاسو نۀ پرېږدی، ځکه چې د هغۀ دا خوښه ده چې تاسو خپل خلق
جوړ کړی. ㉓ باقی پاتې شوه زما خبره، نو مالِک خُدائ دې ونۀ کړی چې د
هغۀ خِلاف داسې ګناه وکړم چې هغۀ ته ستاسو دپاره سوال نۀ کوم. او زۀ به
تاسو ته هغه لار ښایم چې کومه ښۀ او صحیح وی. ㉔ د مالِک خُدائ نه یره په
کار ده او د زړۀ د اخلاصه په وفاداری سره د هغۀ خِدمت کوئ. هغه لوئ لوئ
کارونه راپه یاد کړئ چې هغۀ ستاسو دپاره کړی دی. ㉕ خو کۀ تاسو بیا هم

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

خپله بدعملی کوئ نو تاسو او ستاسو بادشاه به تباه شئ.“

د فلستيانو خِلاف جنګ

۱۳ ۞۱ ساؤل د دېرشو کالو په عُمر کښې بادشاه جوړ شو او هغهٔ دوه
څلوېښت کاله په بنی اِسرائيلو بادشاهی وکړه. ۞۲ ساؤل درې زره سړی خوښ
کړل، دوه زره يې د ځان سره په مِکماس کښې او د غرونو مُلک بيت‌ايل کښې
وساتل او زر سړی يې د خپل زوئ يونتن سره جبعې ته ولېږل چې د بنيامين د
قبيلې علاقه ده. باقی پاتې سړی ساؤل کورونو ته ولېږل. ۞۳ يونتن په فلستيانو
حمله وکړه او په جبعه کښې يې د هغوئ قلعه تباه کړه او ټول فلستيان د دې نه
خبر شول. بيا ساؤل پيغام وړُونکی ولېږل چې عبرانيان د جنګ دپاره راوغواړی
او په ټول مُلک کښې يې د خبرداری دپاره بيګلې وغږولې. ۞۴ نو ټول بنی
اِسرائيليان خبر شول چې ساؤل فلستيے مشر وژلے دے او دا چې فلستيان
ستاسو نه نور نفرت هم کوی. نو خلق راغونډ شول او په جِلجال کښې د ساؤل
سره شول. ۞۵ فلستيان د بنی اِسرائيلو خِلاف د جنګ دپاره راغونډ شول، د
هغوئ سره دېرش زره جنګی ګاډی وې، شپږ زره په آسونو سوارهٔ کسان او
دومره ډېر فوجيان ورسره وُو لکه چې په سمندر کښې څومره شګې دی. هغوئ د
بيت‌آون نمرخاتهٔ طرف ته مِکماس ته لاړل او هلته يې خېمې ولګولې. ۞۶ کله
چې بنی اِسرائيلو وليدل چې حالات نازک دی او د هغوئ لښکر د سختۍ سره مخ
دے، نو هغوئ د ګټو په غارونو او سورو کښې، ونو بوټو او په کُوهو کښې پټ
شول، ۞۷ هغه نور د جاد او جِلعاد علاقې ته د اُردن سيند نه پورې وتل. ساؤل
تر اوسه پورې په جِلجال کښې وو او د هغهٔ سره چې کوم خلق وُو هغوئ د يرې
نه رېږدېدل. ۞۸ هغهٔ اووهٔ ورځې د سموئيل اِنتظار وکړو، لکه څنګه چې سموئيل
ورته فرمائيلی وُو، خو سموئيل بيا هم جِلجال ته رانهٔ غلو. نو خلقو د ساؤل په
پرېښودو شروع وکړه، ۞۹ نو هغهٔ ورته ووئيل، ”ما له سوزېدونکې نذرانې او د

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

سلامتئ نذرانې راوړئ.“ او هغۀ په خپله يوه سوزېدونکې نذرانه پېش کړه، ١٠ او
چې څنګه يې نذرانه ختمه کړه، نو سموئيل راورسېدو. ساؤل هغۀ سره مِلاوېدو او
سترې مشې له ورَغلو، ١١ خو سموئيل وفرمائيل، ”تا څۀ کړى دى؟“ ساؤل
جواب ورکړو، ”خلق زما نه تلل، خو چې تا څنګه فرمائيلى وُو نو تۀ په مقرر
وخت رانۀ غلې، د دې نه علاوه، فلستيان په مِکماس کښې د جنګ دپاره
راغونډېږى. ١٢ نو زما خيال دا وو چې فلستيان دلته په ما باندې په جِلجال
کښې حمله کوى، خو ما مالِک خُدائ ته سوال نۀ وو کړے او زۀ مجبور وم چې
نذرانه پېش کړم.“ ١٣ سموئيل ورته په جواب کښې وفرمائيل، ”داسې کول
بېوقوفى وه. تا د مالِک خُدائ خپل خُدائ پاک حُکم نۀ دے منلے. کۀ تا منلے
وے نو هغۀ به تۀ او ستا اولاد بادشاهان جوړ کړى وئ چې هميشه دپاره په بنى
اِسرائيلو حکومت وکړئ. ١٤ خو اوس به ستا بادشاهى ختمه شى. ځکه چې تا
د هغۀ نافرمانى کړې ده، مالِک خُدائ يو داسې سړے لټولے دے چې د هغۀ
خوښ وو او هغه يې د خپلو خلقو بادشاه مقرر کړے دے.“ ١٥ سموئيل د
جِلجال نه روان شو او په خپله مخه لاړو. پاتې خلق په ساؤل پسې لاړل چې د
فوجيانو سره شامل شى، هغوئ د جِلجال نه د بنيامين په علاقه کښې جبعې ته
لاړل. ساؤل د خپل لښکر معائنه وکړه چې تقريباً شپږ سوه سړى پاتې وُو. ١٦
ساؤل، د هغۀ زوئ يونتن او د دوئ سړو د بنيامين په علاقه جبعه کښې خېمې
ولګولې، د فلستيانو خېمې په مِکماس کښې وې. ١٧ فلستى فوجيان په دريو ډلو
کښې د حملې دپاره د خپلو خېمو نه ووتل، يوه قبيله د سعال په علاقه کښې عفره
ته لاړه، ١٨ بله ډله بيتحورون طرف ته لاړه او هغه بله يوه د حد پولې ته لاړه
چې د کوم ځائ نه د صبوئيم وادى او بيابان ښکارېدو. ١٩ (په بنى اِسرائيلو
کښې لوهار نۀ وو ځکه چې د فلستيانو اراده دا وه چې عبرانيان تُورې او نېزې
جوړې نۀ کړى. ٢٠ بنى اِسرائيليان به د خپلو يوو، ګېنتو، تبرُونو او لورونو
تېرولو دپاره فلستيانو له تلل، ٢١ د تبرُونو او لورونو د تېرۀ کولو او د غوَيى د
سامان مرمت کولو مزدورى يوه وړه سيکه وه او دوه سيکې د يوې او ګېنتئ تېرۀ

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

کولو دپاره وي.) ۲۲ نو د جنګ په هغه ورځ باندې د ساؤل او د هغهٔ زوئ يونتن
نه بغېر د يو بنى اِسرائيلى فوجى سره هم تُوره يا نېزه نۀ وه. ۲۳ فلستيانو د
فوجيانو يوه ډله ولېږله چې د مِکماس د درې حِفاظت وکړى.

د يونتن خطرناک کار

۱۴ ۱ يوه ورځ يونتن هغه زلمى ته ووئيل کوم چې د هغهٔ وسله وړله، "راځه
چې هغه طرف ته لاړ شُو چرته چې د فلستيانو قلعه ده." خو يونتن خپل پلار
ساؤل خبر نۀ کړو، ۲ ساؤل په مجرون کښې د انار د ونې لاندې ناست وو، دا
جبعې ته نزدې وه او تقريباً شپږ سوه سړى د هغهٔ سره وُو. ۳ د ساؤل په سرِو
کښې اخياه اِمام هم وو کوم چې پېش بند ګرځولو، اخياه د يکبود د ورور
اخيطوب زوئ وو، چې دے د فينحاس زوئ او د عيلى نمسے وو، چې په سيلا
کښې د مالِک خُدائ اِمام وو. خو هيچا ته پته ونۀ لګېده چې يونتن تلے دے. ۴
د مِکماس په دره کښې، چې د کومې نه يونتن تېرېدو چې فلستيانو قلعې ته
ورسيږى، هلته دوه لوئې کَمَرې وې، چې د درې په دواړو طرفونو باندې يو يو وو.
د يو کَمَر نوم بوصيص وو او د بل سنه وو. ۵ يو د درې په شمال طرف باندې
وو، چې مخ يې مِکماس ته وو او بل په جنوبى طرف باندې وو چې مخ يې جبعې
ته وو. ۶ يونتن هغه وسله وړُونکى زلمى ته ووئيل، "راځه چې د هغه ناسنته
خلقو قلعې ته ورواوړُو. کېدے شى چې مالِک خُدائ زمونږ مدد وکړى، مالِک
خُدائ د ډېرو يا د لږو خلقو په ذريعه هم خلاصون ورکولے شى او داسې يو څيز
هم نشته چې هغه رايسار کړى." ۷ زلمى ورته ووئيل، "تهٔ چې څهٔ هم کول
غواړې، نو په هر کار کښې زهٔ درسره يم." ۸ يونتن ورته ووئيل، "ټيک ده. مونږ
به هغه بل طرف ته واوړُو او پرېږده چې فلستيان مونږ ووينى. ۹ کهٔ هغوئ
مونږ ته ووائى چې تر هغې پورې هلته ايسار شئ چې مونږ دروړسېږو، نو بيا چې
مونږ چرته يُو هلته به اِنتظار وکړُو. ۱۰ خو کهٔ هغوئ مونږ ته ووائى چې راشئ،

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

نو مونږ به ورشُو، ځکه چې دا به د هغه فتحې نښه وى چې مالِک خُدائ مونږ له
په هغوئ باندې راکړې ده.“ ۱۱ نو هغوئ فلستيان پرېښودل چې هغوئ وګورى
او فلستيانو ووئيل، ”ګورئ، څۀ عبرانيان د هغه غارونو نه راروان دى چې په
کومو کښې پټ وُو.“ ۱۲ بيا هغوئ يونتن او هغه زلمى ته د کيمپ نه چغې وهلې
چې، ”بره راوخېژئ، مونږ به تاسو ته چل وښايُو.“ يونتن زلمى ته ووئيل، ”ما پسې
راځه. مالِک خُدائ بنى اِسرائيلو له په دوئ باندې فتح ورکړې ده.“ ۱۳ يونتن د
خپلو لاسونو او پښو په ذريعه د درې نه وختلو او هغه زلمے ورپسې وو. يونتن په
فلستيانو حمله وکړه او هغوئ يې ووژل او زلمى هم د هغوئ څۀ کسان ووژل.
۱۴ په اوله حمله کښې يونتن او هغه زلمى په يو جريب ځائ کښې تقريباً شل
سړى ووژل. ۱۵ نو په هغه ټوله علاقه کښې فلستيان سخت ويرېدل، حمله
کوونکى او په خېمو کښې فوجيان د يرې نه وربږدېدل، زمکه وخوځېدله او هلته
يوه لويه وارخطائى وه.

د فلستيانو شکست

۱۶ د جبعې د بنيامين په علاقه کښې د ساؤل د محافظانو سړو وليدل چې
فلستيانو په پرېشانۍ کښې په هر طرف باندې منډې وهلې. ۱۷ نو ساؤل خپلو
سړو ته ووئيل، ”فوجيان وشمېرئ او دا پته ولګوئ چې څوک نشته.“ نو هغوئ
شمېر وکړو او پته ورته ولګېده چې يونتن او هغه زلمے نۀ وو چې کوم زلمى به
وسله وړله. ۱۸ ساؤل اخياه اِمام ته ووئيل، ”پېش بند دلته راوړه.“ په دې ورځ
اخياه پېش بند د بنى اِسرائيلو په وړاندې اغوستے وو. ۱۹ کله چې ساؤل اِمام
ته خبرې کولې نو د فلستيانو په قلعه کښې وارخطائى نوره هم زياتېده، نو ساؤل
هغۀ ته ووئيل، ”مالِک خُدائ سره د مشورې دپاره وخت نشته.“ ۲۰ بيا هغه او د
هغۀ سړى د فلستيانو خِلاف جنګ له روان شول، فلستيان دومره په پرېشانۍ
کښې وُو چې د يو بل خِلاف جنګېدل. ۲۱ څۀ عبرانيان کوم چې د فلستيانو په
لښکر کښې شامل شوى وُو نو هغوئ بيا راواپس شول او د ساؤل، يونتن او د بنى

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

اِسرائيلو سره شامل شول. ۲۲ هغه نور چې د اِفرائيم په غرونو کښې پټ وُو،
هغوئ واورېدل چې فلستيان وتښتېدل، نو هغوئ هم د بنی اِسرائيلو سره په جنګ
کښې ملګرى شول او په فلستيانو پسې روان شول، ۲۳ د بيت‌آون نه اخوا پورې
ورسره جنګېدل. مالِک خُدائ په هغه ورځ بنی اِسرائيليان بچ کړل.

د جنګ نه پس واقعات

۲۴ بنی اِسرائيليان په هغه ورځ د لوږې نه کمزورى شوى وُو، ځکه چې ساؤل
قسم سره دا حُکم کړے وو، "په هغه کس دې لعنت وى چې څوک نن د ماښام نه
مخکښې څۀ وخورى چې تر کومې ما د خپلو دشمنانو نه بدل نۀ وى اخستے." نو
ټوله ورځ د لښکر يو کس هم څۀ ونۀ خوړل. ۲۵ ټول لښکر ځنګل ته دننه شو او
په زمکه باندې په هر ځائ کښې د شاتو ګبينونه وُو. ۲۶ کله چې هغوئ ځنګل ته
وردننه شول، هغوئ وليدل چې شات رابهېدل، خو هيچا هم ونۀ خوړل ځکه چې
هغوئ ټول د ساؤل د لعنت نه يرېدل. ۲۷ خو يونتن خبر نۀ وو چې د هغۀ پلار د
خلقو نه قسم اخستے دے، نو هغۀ چې کومه امسا ګرځوله هغه يې وروړله، د دې
سر يې د شاتو په ګبين کښې ډُوب کړو او لږ يې وخوړل. او هغه سمدستى تازه
دم شو. ۲۸ خو يو سړى ووئيل، "مونږ ټول د لوږې نه کمزورى يُو، خو ستا پلار
زمونږ نه قسم اخستے دے هغۀ وئيلى دى چې نن څوک هم څۀ وخورى نو په
هغۀ دې لعنت وى." ۲۹ يونتن ورته په جواب کښې ووئيل، "زما پلار زمونږ د
خلقو سره څۀ بد کار کړے دے. ګورئ، ما لږ شات وخوړل او څومره تازه دم
شوم. ۳۰ نن به دا څومره ښۀ وه چې زمونږ خلقو هغه خوراک خوړلے وے
چې دشمنانو نه يې د شکست په وخت واخستو. تاسو سوچ وکړئ چې هغوئ به
نور څومره فلستيان وژلى وے." ۳۱ په هغه ورځ بنی اِسرائيلو د مِکماس نه تر
ايالون پورې فلستيان ووژل او لښکر ډېر سخت ستړے وو، ۳۲ نو هغوئ هغه
څيزونو له تيز لاړل چې د دشمن نه يې اخستى وُو، څاروى او د څاروو بچى يې
راونيول، هم په هغه ځائ يې حلال کړل او هغه غوښه يې وخوړه چې وينه لا په

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

کښې وه. ٣٣ ساؤل ته ووئيلے شول، ”ګورئ، خلق د مالِک خُدائ خِلاف ګناه
کوی چې هغه غوښه خوری چې وينه لا په کښې ده.“ ساؤل چغه کړه، ”تاسو
غدار يئ. دلته يو غټ کاڼے ما له راورغړوئ.“ ٣۴ بيا هغۀ يو بل حُکم ورکړو،
”خلقو له ورشئ او ټولو ته ووايئ چې خپل څاروی او ګډې دلته راولی. هغوئ به
يې حلال کړی او دلته به يې وخوری، هغوئ دې د مالِک خُدائ خِلاف داسې ګناه
نۀ کوی چې هغه غوښه وخوری چې وينه لا په کښې وی.“ نو په هغه شپه هغوئ
ټولو خپل څاروی راوستل او هلته يې حلال کړل. ٣۵ ساؤل مالِک خُدائ ته يوه
قربانګاه جوړه کړه، دا وړومبۍ قربانګاه وه چې هغۀ جوړه کړه. ٣۶ ساؤل
خپلو سړو ته ووئيل، ”راځئ چې لاندې لاړ شُو او په فلستيانو باندې د شپې حمله
وکړُو، د سحر پورې به يې لوټ کړُو او يو کس به هم ژوندے پرې نۀ ږدو.“ هغوئ
ورته ووئيل، ”څۀ چې تا ته ښۀ ښکاری نو هم هغسې وکړه.“ خو اِمام ووئيل،
”راځئ چې اول د خُدائ پاک نه تپوس وکړُو.“ ٣٧ نو ساؤل د خُدائ پاک نه
تپوس وکړو، ”په فلستيانو حمله وکړم څۀ؟ تۀ به مونږ له فتح راکړې؟“ خو خُدائ
پاک په هغه ورځ جواب ورنۀ کړو. ٣٨ بيا ساؤل د خلقو مشرانو ته ووئيل، ”دلته
راشئ او دا معلومه کړئ چې نن دا ګناه څنګه شوې ده. ٣٩ زۀ په ژوندی مالِک
خُدائ قسم خورم، څوک چې بنی اِسرائيلو له فتح ورکوی، چې ګناه ګار به
ووژلے شی، کۀ هغه زما زوئ يونتن هم وی.“ خو هيچا هيڅ هم ونۀ وئيل. ۴٠ نو
ساؤل هغوئ ته ووئيل، ”تاسو ټول هلته ودرېږئ، زۀ او يونتن به دلته ودرېږو.“
هغوئ جواب ورکړو، ”څۀ چې درته ښۀ ښکاری نو هم هغه وکړه.“ ۴١ ساؤل
مالِک خُدائ د بنی اِسرائيلو خُدائ پاک ته ووئيل، ”مالِکه خُدايه، تا نن ما له
جواب ولې رانۀ کړو؟ مالِکه خُدايه، اے د بنی اِسرائيلو خُدايه پاکه، د دې پاکو
کاڼو په ذريعه ما له جواب راکړه. کۀ غلطی زما يا د يونتن وی نو د اُوريم په
ذريعه جواب راکړه، خو کۀ دا ستا د خلقو بنی اِسرائيلو غلطی وی نو د تميم په
ذريعه جواب راکړه.“ نو جواب يې يونتن او ساؤل وُو او خلق خلاص شول. ۴٢
نو ساؤل خلقو ته وفرمائيل، ”زما او زما د زوئ يونتن دپاره پچه واچوئ.“ او پچه

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

د یونتن په نوم راووتله. ﴿۴۳﴾ نو ساؤل د یونتن نه تپوس وکړو، ”تا څۀ کړی دی؟“
یونتن ورته وفرمائيل، ”زما سره چې کومه امسا وه د هغې سره مې لږ شان شات
خوړلی دی نو زۀ د دې په وجه د مرګ حقدار يم؟“ ﴿۴۴﴾ ساؤل هغۀ ته وفرمائيل،
”کۀ تۀ ونۀ وژلے شوې نو خُدائ پاک دې ما ووژنی.“ ﴿۴۵﴾ خو خلقو ساؤل ته
ووئيل، ”یونتن به وژلے شی څۀ، چا چې د بنی اِسرائيلو دپاره لويه فتح موندلې
ده؟ نه، مونږ په ژوندی مالِک خُدائ قسم خورو چې هغه به د هغۀ يو وېښتۀ هم په
زمکه باندې ونۀ غورزوی. هغۀ چې نن څۀ کړی دی هغه يې د خُدائ پاک په مدد
سره کړی دی.“ نو خلقو یونتن د مرګ نه بچ کړو. ﴿۴۶﴾ د هغې نه پس، ساؤل په
فلستيانو پسې نور لا نۀ ړو او هغوئ خپلې علاقې ته لاړل.

د ساؤل بادشاهی او خاندان

﴿۴۷﴾ کله چې ساؤل د بنی اِسرائيلو بادشاه شو، نو هغۀ د خپلو ټولو دشمنانو سره
په هر ځائ کښې جنګ کولو يعنې د موآب خلقو، عمونيانو، ادوميانو، د ضوباه
بادشاهانو او فلستيانو سره. هغۀ چې چرته هم جنګ کولو نو هغه کاميابېدو. ﴿۴۸﴾
هغۀ په بهادرئ سره جنګ وکړو او عماليقيانو له يې هم شکست ورکړو. هغۀ بنی
اِسرائيليان د دشمن د ټولو حملو نه بچ کول. ﴿۴۹﴾ یونتن، اِسوی او مُلکیشوَع د
ساؤل زامن وُو. د هغۀ د مشرې لور ميرب او د کشرې ميکل نوم وو. ﴿۵۰﴾ د هغۀ
ښځه اخينوعم د اخيمعض لور وه، د هغۀ د لښکر مشر د هغۀ د ترۀ نير زوئ ابنير
وو. ﴿۵۱﴾ د ساؤل پلار قيس او د ابنير پلار نير د ابیاېل زامن وُو. ﴿۵۲﴾ چې تر
کومې پورې هغه ژوندے وو، نو هغۀ به د فلستيانو خِلاف ډېر سخت جنګونه
کول. نو چې کله هم هغۀ ته يو سړے مِلاوېدو چې مضبوط يا تکړه وو، نو هغۀ به
هغه په خپل لښکر کښې شاملولو.

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

د عماليقيانو خِلاف جنګ

۱۵ ۞۱ سموئيل ساؤل ته وفرمائيل، ”مالِک خُدائ زۀ رالېږلے يم چې تا د
هغۀ د خلقو بنى اِسرائيلو بادشاه جوړ کړم. نو د مالِک خُدائ کلام ته غوږ ونيسه.
۞۲ دا هغه څۀ دى چې ربُ الافواج يې فرمائى، چې زۀ به عماليقيانو له سزا
ورکړم ځکه چې بنى اِسرائيليان چې کله د مِصر نه راتلل نو هغوئ ورته لاره
نيولې وه. ۞۳ اوس لاړ شئ او په عماليقيانو حمله وکړئ او د هغوئ هر څۀ
ښخى تباه کړئ. يو څيز هم مۀ پرېږدئ، سړى، ښځې، ماشومان او هغه ماشومان
چې تے روى ووژنئ، ښاروى، ګډې، اوښان او خرۀ هر څۀ ووژنئ.“ ۞۴ بيا
ساؤل خپل لښکر راغونډ کړو او په طلائم کښې يې وشمېرلو. دوه لاکه بنى
اِسرائيل فوجيان وُو او لس زره د يهوداه قبيلې فوجيان وُو. ۞۵ بيا هغه او د هغۀ
سړى عماليقى ښار ته لاړل او په يو وادۍ کښې يې ورته لاره ونيوله. ۞۶ هغۀ
قينيانو له خبردارے ولېږلو چې، ”د عماليقيانو نه لاړ شئ نو چې داسې زۀ تاسو د
هغوئ سره نۀ تباه کوم، ځکه چې تاسو په هغه وخت کښې په ټولو بنى اِسرائيلو
باندې مِهربانه شوئ کله چې هغوئ د مِصر نه راوتل.“ نو قينيان د عماليقيانو نه
لاړل. ۞۷ ساؤل عماليقيانو له شکست ورکړو، د مِصر نمرخاتۀ طرف ته، د
حويله نه تر شور پورې ورسره وجنګېدل، ۞۸ هغۀ د عماليقيانو بادشاه اجاج
ژوندے ونيولو او ټول خلق يې ووژل. ۞۹ خو ساؤل او د هغۀ سړو د اجاج ژوند
بچ کړو او ښې ګډې، ښاروى او خورب سخى او ګډُورى يې ونۀ وژل او داسې
نور ښۀ څيزونه يې هم تباه نۀ کړل، هغوئ صِرف هغه څيزونه تباه کړل چې
کمزورى او بېکاره وُو.

ساؤل بادشاه نامنظوره کېدل

۞۱۰ بيا د مالِک خُدائ پيغام سموئيل ته راغلو، ۞۱۱ ”زۀ پښېمانه يم چې ما ساؤل
بادشاه جوړ کړو، هغه زما نه اوړېدلے دے او زما حُکمونه يې نۀ دى منلى.“

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

سموئیل خفه وو او ټوله شپه يې مالِک خُدائ ته سوال زاری کوله. ⑫ په
ورپسې سحر وختی هغه د ساؤل لټولو له لاړو. هغه خبر شو چې ساؤل د کرمل
ښار ته تلے وو، چرته چې هغهٔ د ځان دپاره يادګاری ستنه جوړه کړه او بيا
جِلجال ته لاړو. ⑬ سموئيل ساؤل له لاړو، ساؤل ورته په خېر راغلے ووئيل او
ورته يې ووئيل، "سموئيله، مالِک خُدائ دې تا له برکت درکړی. ما د مالِک
خُدائ حُکم منلے دے." ⑭ سموئيل ترې نه تپوس وکړو، "نو زهٔ ولې د ښاروو
او ګېډو رمباړی اورم؟" ⑮ ساؤل جواب ورکړو، "زما سړو دا د عماليقيانو نه
اخستی دی. هغوئ ښې ګېډې او ښاروی ساتلی دی چې مالِک خُدائ ستاسو
خُدائ پاک ته يې د نذرانې په توګه پېش کړی. او باقی ټول مو بېخی تباه کړی
دی." ⑯ سموئيل حُکم وکړو، "غلی شئ او غوږ ونيسئ نو زهٔ به تاسو ته ووايم
چې تېره شپه ما ته مالِک خُدائ څهٔ فرمائيلی دی." ساؤل ورته ووئيل، "ما ته
ووايه." ⑰ سموئيل جواب ورکړو، "اګر چې تا په خپله هم يو ځل خپل ځان
وړوکے ګڼلو، خو اوس تهٔ د بنی اِسرائيلو د قبيلو مشر يې. مالِک خُدائ تهٔ د بنی
اِسرائيلو د بادشاه په توګه مقرر کړې يې، ⑱ او هغهٔ تهٔ د دې حُکم سره دې
مقصد دپاره لېږلے وې چې د عماليقيانو ګناه ګار خلق تباه کړې. هغهٔ تا ته
ووئيل چې تر هغې پورې ورسره جنګ وکړه چې ټول ووژنې. ⑲ نو بيا تا د هغهٔ
فرمانبرداری ولې ونهٔ وکړه؟ تا په مالِ غنيمت نيولو کښې تېزی ولې وکړه؟ او د
مالِک خُدائ په نظر کښې داسې بد عمل دې ولې وکړو؟" ⑳ ساؤل جواب
ورکړو، "خو ما د مالِک خُدائ فرمانبرداری کړې ده. زهٔ لاړم لکه څنګه چې هغهٔ
راته فرمائيلی وُو، اجاج بادشاه مې واپس راوستلو او ټول عماليقيان مې ووژل.
㉑ خو زما سړو چې کومې ښې ګېډې او ښاروی نيولی وُو هغه يې ونهٔ وژل، په
ځائ د دې يې هغه دلته جِلجال ته راوستل چې مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک
ته يې د نذرانې په توګه پېش کړی." ㉒ سموئيل ورته وفرمائيل، "مالِک خُدائ په
سوزېدونکو نذرانو او قربانو باندې زيات خوشحالېږی او يا کهٔ د هغهٔ په خبره
منلو باندې خوشحالېږی؟ بېشکه، تابعداری د قربانۍ نه بهتره ده او د هغهٔ په

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

خبره عمل کول د ګډانو د وازګي د نذرانې نه بهتر دی. ﴿۲۳﴾ د هغهٔ خِلاف سرکشی د تور جادو په شان خراب کار دے او غرور د بُت پرستئ هومره ګناه لری. تا د هغهٔ حُکم نامنظوره کړو نو ځکه هغهٔ تهٔ د بادشاه په توګه نامنظوره کړې يې.“ ﴿۲۴﴾
ساؤل جواب ورکړو، ”آو، ما ګناه کړې ده. ما د مالِک خُدائ د حُکم او ستا د لارښودنو نافرمانی کړې ده. زهٔ د خپلو سړو نه يرېدم او چې هغوئ څهٔ غوښتل نو ما يې خبره منله. ﴿۲۵﴾ خو اوس زهٔ تا ته سوال کوم چې زما ګناه ويخښه او واپس زما سره لاړ شه، نو چې داسې زهٔ د مالِک خُدائ عبادت وکړم.“ ﴿۲۶﴾
سموئيل جواب ورکړو، ”زهٔ به تا سره واپس نهٔ ځم. تا د مالِک خُدائ حُکم نامنظوره کړے دے او تهٔ هغهٔ په بنی اِسرائيلو د بادشاه په توګه نامنظوره کړے يې.“ ﴿۲۷﴾ نو سموئيل د تلو دپاره راوګرځېدو، خو ساؤل هغه د چُوغې نه ونيولو او چُوغه وشلېده. ﴿۲۸﴾ سموئيل هغهٔ ته وفرمائيل، ”مالِک خُدائ نن ستا نه د بنی اِسرائيلو بادشاهی لرې کړې ده او هغه چا له يې ورکړې ده چې هغه ستا نه ښهٔ دے. ﴿۲۹﴾ د بنی اِسرائيلو خُدائ تعالیٰ نهٔ دروغ وائی او نهٔ خپله فېصله بدلوی. هغه د انسان په شان نهٔ دے، هغه خپله فېصله نهٔ بدلوی.“ ﴿۳۰﴾ ساؤل جواب ورکړو، ”ما ګناه کړې ده. خو کم از کم زما د خپلو خلقو د مشرانو او بنی اِسرائيلو په مخکښې زما عزت وکړه. ما سره واپس لاړ شه نو چې زهٔ د مالِک خُدائ ستاسو د خُدائ پاک عبادت وکړم.“ ﴿۳۱﴾ نو سموئيل د هغهٔ سره واپس لاړو او ساؤل د مالِک خُدائ عبادت وکړو. ﴿۳۲﴾ سموئيل حُکم وکړو، ”د عماليقيانو بادشاه اجاج ما له دلته راولئ.“ اجاج هغهٔ له ښهٔ زړور راغلو، خيال يې دا وو چې بچ به شی. ﴿۳۳﴾ سموئيل ورته وفرمائيل، ”څنګه چې ستا تُورې ډېرې ميندې بې‌اولاده کړی دی، نو اوس به ستا مور هم بې‌اولاده شی.“ او هغهٔ اجاج په جِلجال کښې د مالِک خُدائ قربان‌ګاه په مخکښې ټوټې ټوټې کړو. ﴿۳۴﴾ بيا سموئيل راما ته لاړو او ساؤل بادشاه په جبعه کښې خپل کور ته لاړو. ﴿۳۵﴾ چې ترڅو پورې سموئيل ژوندے وو، نو هغهٔ بيا هيڅکله ساؤل ونهٔ ليدو، خو سموئيل وربانديې غمژن وو. مالِک خُدائ په دې پښېمانه وو چې ساؤل يې په بنی اِسرائيلو

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

باندې بادشاه جوړ کړے وو.

حضرت داؤد د بادشاه په توګه مقرر کېدل

۱۶ (۱) بیا مالِک خُدائ سموئیل ته وفرمائیل، ”تۀ به تر کومې پورې په ساؤل
پسې خفګان کوې؟ هغه ما په بنی اِسرائیلو باندې د بادشاهۍ دپاره نامنظوره کړے
دے. نو د زیتُونو لږ تېل واخله او بیتلحم ته لاړ شه هغه سړی له چې نوم یې
یَسی دے، ځکه چې ما د هغۀ د زامنو نه یو کس خوښ کړے دے چې بادشاه
شی.“ (۲) سموئیل ترې نه تپوس وکړو، ”دا زۀ څنګه وکړم؟ کۀ ساؤل د دې نه
خبر شی نو هغه به ما ووژنی.“ مالِک خُدائ ورته وفرمائیل، ”تۀ د ځان سره یوه
سخۍ بوځه او هلته ووایه چې تۀ هلته ځکه یې چې مالِک خُدائ ته یوه قربانی
پېش کړې. (۳) یَسی قربانۍ له راوغواړه او زۀ به تا ته ووایم چې څۀ به کوې. زۀ
چې کوم سړے درته ښایم نو د نښې په طور به تۀ د هغۀ سر په تېلو غوړ کړې چې
بادشاه جوړ شی.“ (۴) سموئیل هم هغه شان وکړل چې څۀ ورته مالِک خُدائ
فرمائیلی وُو او بیتلحم ته لاړو، هلته د ښار مشران په یره یره کښې د هغۀ سره
مِلاوېدو دپاره راغلل او تپوس یې ترې نه وکړو، ”د امن په نیت راغلے یې کۀ نه؟“
(۵) هغۀ ورته وفرمائیل، ”آو، د امن په نیت راغلم، زۀ راغلم چې مالِک خُدائ ته
یوه قربانی پېش کړم. ځان پاک کړئ او ما سره لاړ شئ.“ هغۀ یَسی او د هغۀ
زامنو ته هم وفرمائیل چې ځان پاک کړئ او هغوئ یې قربانۍ له راوغوښتل. (۶)
کله چې هغوئ ورسېدل، سموئیل د یَسی زوئ اِلیاب ولیدو او خپل ځان سره یې
ووئیل، ”دا سړے کوم چې دلته د مالِک خُدائ په حضور کښې ولاړ دے دا
بېشکه هم هغه دے چې کوم مالِک خُدائ خوښ کړے دے.“ (۷) خو مالِک
خُدائ هغۀ ته وفرمائیل، ”هغه ما نامنظوره کړے دے نو تۀ دې ته مۀ ګوره چې
هغه څومره لوړ دے او مۀ یې ظاهر ته ګوره. ځکه چې مالِک خُدائ د انسان په
شان چا ته نۀ ګوری. انسان ظاهر ته ګوری او مالِک خُدائ زړۀ ته ګوری.“ (۸)

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

يَسى خپل زوئ ابيناداب راوغوښتو او سموئيل له يې راوستلو. خو سموئيل ورته وفرمائيل، "نه، مالِک خُدائ دا هم نهٔ دے خوښ کړے." ۹ يَسى بيا سِمعه راوستلو. نو سموئيل وفرمائيل، "مالِک خُدائ دے هم نهٔ دے خوښ کړے." ۱۰ داسې يَسى اووهٔ زامن سموئيل له راوستل. او سموئيل هغهٔ ته وفرمائيل، "نه، مالِک خُدائ دا يو هم نهٔ دے خوښ کړے." ۱۱ هغهٔ ترې نه بيا تپوس وکړو، "ستا نور زامن شته څهٔ؟" يَسى ورته ووئيل، "د ټولو نه کشر پاتې دے، خو هغه بهر د ګډو خيال ساتى." سموئيل ورته وفرمائيل، "هغه راوغواړه چې دلته راشى. مونږ به تر هغې قربانى نه پېش کوُو چې هغه راغلے نهٔ وى." ۱۲ نو يَسى هغه راوغوښتو. هغه يو ښائسته او سور سپين زلمے وو او ښائسته سترګې يې لرلې. مالِک خُدائ سموئيل ته وفرمائيل، "هم دغه يو دے، سر يې په تېلو غوړ کړه." ۱۳ سموئيل د زيتُونو هغه تېل واخستل چې د ګډ په ښکر کښې وُو او د داؤد سر يې د هغهٔ د ورونړو په مخکښې غوړ کړو. د مالِک خُدائ روح ناڅاپه د طاقت سره په داؤد نازل شو او د هغې ورځې نه د هغهٔ سره شو. بيا سموئيل واپس راما ته لاړو.

حضرت داؤد د ساؤل په دربار کښې

۱۴ د مالِک خُدائ روح د ساؤل نه لاړو او د مالِک خُدائ رالېږلے شوى پېرى هغه ونيولو. ۱۵ د هغهٔ نوکرانو هغهٔ ته ووئيل، "مونږ ته پته ده چې تهٔ د مالِک خُدائ رالېږلے شوى پېرى نيولے يې. ۱۶ نو صاحِبه، مونږ له حُکم راکړه چې مونږ داسې سړے ولټوُو چې هغه رباب غږولے شى. بيا چې کله هغه پېرى په تا راشى، نو هغه سړے به بينجو وغږوى او تهٔ به ټيک شې." ۱۷ ساؤل هغوئ له حُکم ورکړو، "ما له يو داسې سړے ولټوئ چې هغه بينجو ښهٔ غږولے شى او ما له يې راولئ." ۱۸ يو نوکر يې ووئيل، "د بيتلحم د ښار، د يَسى يو زوئ دے هغه په موسيقى کښې ښهٔ ماهِر دے. هغه تکړه او ښائسته سړے دے، هغه يو ښهٔ فوجى او تقرير کوونکے دے. مالِک خُدائ د هغهٔ مل دے." ۱۹ نو ساؤل يَسى

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

ته پېغام ورُونکی ولېږل چې ورته ووائی، ”ما له ستا زوئ داؤد راولېږه، کوم چې د
ګډو خیال ساتی.“ ⑳ يَسی، ساؤل ته د چېلی د يو بچی سره خپل زوئ داؤد
ولېږلو، چې ورسره په روټۍ بار کړے خر او يوه د ميو ډکه مشکيزه هم وه. ㉑
داؤد ساؤل له راغلو او د هغهٔ خِدمت يې شروع کړو. د ساؤل هغه ډېر خوښ شو
او هغه يې خپل د وسلې وړونکے سړے جوړ کړو. ㉒ بيا ساؤل يَسی ته يو
پېغام ولېږلو، ”داؤد زما ډېر خوښ دے. هغه پرېږده چې زما خِدمت کوی.“ ㉓
د هغې وخت نه واخله چې کله به هم د خُدائ پاک رالېږلے شوے پيرے په
ساؤل راتلو، نو داؤد به د هغهٔ رباب واخستو او ووبه يې غږولو او ساؤل به لږ
شان ښهٔ شو او ورو ورو به نور هم ښهٔ کېدو او پيرے به د هغهٔ نه لاړو.

د حضرت داؤد جوليت وژل

١٧ ① فلستيان د يهوداه په ښار شوکه کښې د جنګ دپاره راغونډ شول،
هغوئ د شوکه او عزيقه په مينځ کښې په يو ځائ کښې کېمپ ولګولو چې نوم يې
اِفس‌دميم وو. ② ساؤل او د بنی اِسرائيلو لښکر د ايله وادۍ سره راغونډ شُو او
د فلستيانو خِلاف يې صفونه جوړ کړل. ③ فلستيان په يو غر باندې ودرېدل او
بنی اِسرائيليان په بل غر باندې ورته مخامخ ودرېدل، چې د دوئ په مينځ کښې
وادی وه. ④ بيا د فلستيانو د خېمو نه يو تکړه سړے راووتلو، هغه سړے د
جات وو او نوم يې جوليت وو. هغه د درېو ګزو نه لوړ وو. ⑤ د هغهٔ په سر د
زېړو جنګی ټوپۍ وه او د زېړو فوجی زغره يې اغوستې وه چې درې کم شپېتهٔ
کيلو وه. ⑥ د هغهٔ پټُونونه هم د زېړو په زغره باندې پټ وُو او د زېړو نېزه د
هغهٔ په اوږه باندې ځوړنده وه. ⑦ د هغهٔ نېزه د کوتې د تير هومره لويه وه. او د
دې د اوسپنې سر تقريباً اووهٔ کلو وو. د هغهٔ ډال به هغه فوجی وړلو چې د هغهٔ نه
مخکښې به روان وو. ⑧ جوليت ودرېدو او د بنی اِسرائيلو لښکر ته يې چغه
وکړه چې، ”تاسو هلته څهٔ کوئ، د جنګ دپاره مو صفونه ولې جوړ کړی دی؟ زهٔ

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

فلستیے نۀ یم او تاسو د ساؤل نوکران نۀ یئ؟ یو سړے خوښ کړئ چې دلته
راشی او زما سره جنګ وکړی. ۹ کۀ هغه زما سره جنګ کولے شی او ما
ووژنی، نو مونږ به ستاسو غلامان یُو، خو کۀ زۀ یې وګټم او هغه ووژنم، نو تاسو
به زمونږ غلامان یئ. ۱۰ زۀ وایم چې نن د بنی اِسرائیلو په لښکر کښې داسې
څوک شته چې زما سره جنګ وکړی ما له داسې سړے راکړئ چې مونږ دواړه
جنګ وکړُو." ۱۱ کله چې ساؤل او د هغۀ سړو دا واورېدل، نو هغوئ زړونه
بائیلل او سخت ویرېدل.

د حضرت داؤد ساؤل سره مِلاوېدل

۱۲ نو داؤد د یَسی زوئ وو، چې هغه په یهوداه کښې د بیت‌لحم افراتے وو. د
یَسی اتۀ زامن وُو او په هغه وخت کښې چې ساؤل بادشاه وو، هغه یو بوډا سړے
وو. ۱۳ د هغۀ درې مشران زامن د ساؤل سره جنګ له تلی وُو. د ټولو مشر
اِلیاب وو، ورپسې ابینداب وو او درېم سِمعه وو. ۱۴ داؤد یې د ټولو کشر زوئ
وو، خو هغه درې مشران وروڼه یې د ساؤل سره کېمپ کښې پاتې کېدل، ۱۵
داؤد به وخت په وخت بیت‌لحم ته تلو راتلو، چې د خپل پلار د ګډو خیال وساتی.
۱۶ جولیت ځلوېښت ورځې هر سحر او ماښام بنی اِسرائیلو ته وئیل چې ما
سره جنګ وکړئ. ۱۷ یوه ورځ یَسی داؤد ته ووئیل، "دا لس کلو وریتې دانې او
لس روټۍ واخله او زر زر یې کېمپ ته خپلو وروڼو له یوسه. ۱۸ او دا لس پنیر
مشر آفسر له یوسه. دا معلوم کړه چې ستا وروڼه څنګه دی او چې داسې څۀ نښه
راوړې چې د هغې نه دا ښکاره شی چې تا هغوئ ولیدل او هغوئ ښۀ دی. ۱۹
ساؤل بادشاه، ستا وروڼه او نور ټول بنی اِسرائیلیان د ایله په وادۍ کښې دی او د
فلستیانو سره جنګ کوی." ۲۰ داؤد په ورپسې سحر وختی پاڅېدو، بل څوک
یې د ګډو ذمه وار پرېښودو، خوراک یې واخستلو او چې څنګه ورته یَسی وئیلی
وُو نو هم هغسې لاړو. هغه هم په هغه وخت کېمپ ته ورسېدو چې بنی اِسرائیلیان
د جنګ دپاره صفونو جوړولو له روان وُو او د جنګ چغې یې وهلې. ۲۱ فلستی

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

او بنی اِسرائیلی لښکرو یو بل ته مخامخ د جنګ دپاره صفونه جوړ کړل. ﴿٢٢﴾
داؤد خوراک د سامان وړُونکی ذمه وار کس سره پرېښودو، د جنګ مېدان ته یې
منډه کړه، خپلو ورونړو له ورَغلو او سلام یې ورباندې واچولو. ﴿٢٣﴾ کله چې هغهٔ
د هغوئ سره خبرې کولې، نو هغه فلستیے پهلوان جولیت چې د جات وو، د
فلستی لښکر نه راووتلو او د مخکښې په شان یې خپله جنګی چغه یې ووهله او دا
چغه داؤد واورېدله. ﴿٢٤﴾ کله چې بنی اِسرائیلو جولیت ولیدو، نو هغوئ د یرې نه
منډه کړه. ﴿٢٥﴾ هغوئ یو بل ته ووئیل، ”هغهٔ ته ګورئ. هغهٔ ته غوږ ونیسئ چې هغه
وائی چې زما سره جنګ وکړئ. ساؤل بادشاه دا وعده کړې ده چې څوک دے
ووژنی نو هغهٔ له به یو لوئ اِنعام ورکړی، بادشاه به هغه کس له خپله لور هم
ورکوی او د هغهٔ خاندان به د محصُول ورکولو نه آزاده وی.“ ﴿٢٦﴾ داؤد د هغه
سړو نه تپوس وکړو چې کوم د هغهٔ سره نزدې وُو، ”هغه سړی ته به څهٔ مِلاو شی
چې څوک دا فلستیے ووژنی او بنی اِسرائیلیان د دې بےعزتئ نه خلاص کړی؟
څکه چې دا ناسنته فلستیے څوک دے چې د ژوندی خُدائ پاک لښکر ته وائی
چې زما سره جنګ وکړئ؟“ ﴿٢٧﴾ نو هغوئ ورته ووئیل چې څوک جولیت ووژنی
نو د هغهٔ دپاره به دا اِنعام وی. ﴿٢٨﴾ د داؤد مشر ورور اِلیاب د داؤد خبرې
واورېدلې چې د سړو سره یې کولې. هغه داؤد ته سخت غصه شو او ورته یې
ووئیل، ”تهٔ دلته څهٔ کوې؟ ستا د ګډو خیال څوک ساتی چې کومې په بیابان کښې
دی؟ ما ته پته ده چې تهٔ څومره مغروره یې او ستا په زړهٔ کښې څومره فساد
دے. تهٔ صِرف د جنګ لیدو له راغلے یې.“ ﴿٢٩﴾ داؤد تپوس وکړو، ”نو اوس ما
څهٔ غلطی وکړه؟ زهٔ یو تپوس هم نهٔ شم کولے څهٔ؟“ ﴿٣٠﴾ هغه د هغهٔ نه یو بل
سړی ته راوګرځېدو او هم دغه تپوس یې ترې نه وکړو او چې هر څل یې کولو، نو
هم دغه جواب ورته مِلاوېدو. ﴿٣١﴾ کله چې هغه خبرې واورېدلے شوې چې
کومې داؤد کړې وې، نو هغه سړو دا خبرې د ساؤل په مخکښې هم وکړې، نو
داؤد یې راوغوښتلو. ﴿٣٢﴾ داؤد ساؤل ته وفرمائیل، ”هیڅ څوک هم دې د هغه
فلستی په وجه زړهٔ نهٔ غوړزوی، ستا خِدمت کوونکے به لاړ شی او د دې فلستی

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

سره به جنګ وکړی." ﴿۳۳﴾ ساؤل داؤد ته ووئیل، "ته به د هغهٔ سره څنګه وجنګېږې؟ ځکه چې ته هلک یې او هغه د ټول عُمر فوجی دے." ﴿۳۴﴾ خو داؤد ساؤل ته وفرمائیل، "ستا خِدمت کوونکے د خپل پلار د ګډو خیال ساتی. کله هم چې یو زمرے یا مېلو د رَمې نه یو ګډُورے وتښتوی، ﴿۳۵﴾ نو زهٔ ورپسې ځم، حمله پرې کوم او د هغهٔ د خولې نه یې بچ کوم او کهٔ هغه ځناور په ما باندې حمله کوی نو د ژامنې نه یې ونیسم، وې وهم او وې وژنم. ﴿۳۶﴾ ستا خِدمت کوونکی ازمری او مېلوګان دواړه وژلی دی او زهٔ به د دې ناسنته فلستی سره هم دغه شان وکړم، کوم چې د ژوندی خُدائ پاک د لښکر مخالفت کړے دے. ﴿۳۷﴾ مالِک خُدائ زهٔ د ازمری د پنجې نه او د مېلو د پنجې نه بچ کړے یم، او هغه به مې د دې فلستی د لاس نه هم بچ کړی." نو ساؤل داؤد ته ووئیل، "ځه، مالِک خُدائ دې مل شه." ﴿۳۸﴾ بیا ساؤل داؤد له خپل جنګی لِباس ورکړو، د زېړو جنګی ټوپۍ، کومه یې چې د داؤد په سر کېښوده او یوه زغره یې هم ورکړه. ﴿۳۹﴾ داؤد د ساؤل تُوره په خپلې زغرې پورې وتړله او د روانېدو کوشش یې وکړو، خو هغه نهٔ شو تلے، ځکه چې هغهٔ دا څیزونه نهٔ اغوستل. هغهٔ ساؤل ته وفرمائیل، "د دې څیزونو سره زهٔ جنګ نهٔ شم کولے. زهٔ د دې سره عادت نهٔ یم." نو هغه یې لرې کړل. ﴿۴۰﴾ هغهٔ په لاس کښې خپله امسا واخستله او بیا د ولې پینځهٔ هوار کاڼی یې خوښ کړل او په خپله بوجۍ کښې یې واچول. لینده یې په لاس کښې وه او هغه فلستی له ورَغلو.

د حضرت داؤد جولیت له شکست ورکول

﴿۴۱﴾ هغه فلستے د داؤد طرف ته روان شو، د هغهٔ ډال وړونکے د هغهٔ نه مخکښې روان وو. هغه نور هم ورنزدې کېدو، ﴿۴۲﴾ او کله چې هغه داؤد له ښهٔ ورنزدې شو، نو هغهٔ پورې ورله خندا ورغله ځکه چې هغه سور سپین او ښائسته هلک وو. ﴿۴۳﴾ هغهٔ داؤد ته ووئیل، "زهٔ سپے یم څهٔ، چې ته په ما پسې د امسا سره راغلې؟" او هغهٔ داؤد باندې د خپلو معبودانو لعنت وئیلو. ﴿۴۴﴾ هغهٔ داؤد ته

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

ووئيل، ”راشه. چې زۀ ستا غوښه مارغانو او ځنګلی ځناورو له ورکړم چې وې
خوری.“ (۴۵) داؤد جواب ورکړو، ”تۀ ما له د تُورې، نېزې او وړې نېزې سره
راروان يې، خو زۀ ستا خِلاف د ربُ الافواج د نوم سره درځم، چې د بنی اِسرائيلو
د لښکر خُدائ پاک دے، چې تا د هغۀ مخالفت کړے دے. (۴۶) دا هغه ورځ ده
چې مالِک خُدائ به دې ما له په لاس کښې راکړی، زۀ به تا له شکست درکړم او
سر به درنه وغورزوم. او زۀ به د فلستی فوجيانو لاشونه مارغانو او ځناورو ته
واچوم چې وې خوری. نو چې ټولې دُنيا ته پته ولګی چې د بنی اِسرائيلو خُدائ
پاک شته، (۴۷) او دلته به هر چا ته پته ولګی چې مالِک خُدائ ته د خپلو خلقو بچ
کولو دپاره د تُورو او وړو نېزو ضرورت نشته. ځکه چې دا د مالِک خُدائ جنګ
دے او هغه به تاسو ټول مونږ ته حواله کړی.“ (۴۸) جوليت د داؤد طرف ته يو
ځل بيا روان شو او داؤد زر زر د فلستيانو د جنګ صفونو ته ورمنډه کړه چې د
هغۀ سره مِلاو شی. (۴۹) هغۀ خپلې بوجۍ ته لاس وردننه کړو او يو کاڼے يې ترې
نه راوويستو، په لينده يې جوليت په سر باندې وويشتو. کاڼے د هغۀ په تندی
کښې وردننه شو او هغه پړمخې په زمکه راپرېوتو. (۵۰) نو داسې داؤد بغېر د
تُورې نه، د يوې لينډې او يو کاڼی سره جوليت له شکست ورکړو او وې وژلو.
(۵۱) داؤد هغۀ له ورمنډه کړه، دپاسه پرې ودرېدو، د جوليت تُوره يې د کاش نه
راؤويسته، سر يې ترې نه پرې کړو او هغه يې مړ کړو. کله چې فلستيانو وليدل
چې د هغوئ پهلوان مړ شو، نو هغوئ منډه کړه. (۵۲) د اِسرائيل او يهوداه سړو
چغې وهلې او په هغوئ پسې يې منډې وهلې، د جات او عقرون د دروازو پورې
ورپسې وُو. فلستی زخميان تر جات او عقرون پورې په هغه لاره غورزېدل چې
کومه شعريم ته ځی. (۵۳) کله چې بنی اِسرائيل په فلستيانو پسې نور نۀ تلل او
ترې نه راواپس شول، نو د هغوئ خېمې يې لوټ کړې. (۵۴) داؤد د جوليت سر
واخستو او يروشلم ته يې يوړو، خو هغۀ د جوليت وسله په خپله خېمه کښې
کېښوده.

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

د داؤد ساؤل ته پېش کېدل

۵۵ کله چې ساؤل ولیدل چې داؤد د جولیت سره جنګ له روان دے، نو هغهٔ د ابنیر نه تپوس وکړو، چې کوم يې د خپل لښکر مشر وو، "ابنيره، دا د چا زوئ دے؟" ابنير ورته ووئيل، "بادشاه سلامت، ما ته هيڅ پته نشته." ۵۶ نو ساؤل حُکم ورکړو، "لاړ شه او معلوم يې کړه." ۵۷ کله چې داؤد د جوليت وژلو نه پس خېمو ته راواپس شو، نو ابنير هغه ساؤل له بوتلو. داؤد د جوليت سر په لاس کښې روان کړے وو. ۵۸ ساؤل ترې نه تپوس وکړو، "زلميه، تهٔ د چا زوئ يې؟" داؤد ورته وفرمائيل، "زهٔ د بيت‌لحم نه ستا د خِدمت کوونکی يَسی زوئ يم."

د حضرت داؤد او يونتن دوستی

۱۸ ۱ کله چې داؤد خبرې ختمې کړې نو هغه د بادشاه زوئ يونتن سره مِلاو شو. هغه د داؤد خوږ دوست جوړ شو او د هغهٔ سره يې د خپل ځان په شان مينه کوله. ۲ ساؤل هم د هغه ورځې نه داؤد ځان سره وساتلو او هغه يې د پلار کور ته نهٔ پرېښودو. ۳ يونتن داؤد له د دوستۍ پوخ لاس ورکړو ځکه چې د هغهٔ سره يې د خپل ځان په شان مينه لرله. ۴ هغهٔ چې کومه چُوغه اغوستله هغه يې ووېستله او داؤد له يې ورکړه، خپله زغره، تُوره، لينده او خپله پټۍ يې هم ورکړه. ۵ ساؤل به چې داؤد په هر کار پسې هم ولېږلو، نو هغه به يې په ښهٔ طريقه سر ته رسولو. نو ساؤل هغه په خپل لښکر کښې آفسر جوړ کړو. په دې باندې د ساؤل ټول آفسران او سرې خوشحاله شول.

د ساؤل حضرت داؤد سره کينه پېدا کېدل

۶ کله چې داؤد د جوليت د وژلو نه پس واپس راتلو او فوجيان کورونو ته واپس راروان وُو، نو د بنی اِسرائيلو هر ښار نه د ساؤل بادشاه سره مِلاوېدو

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

دپاره ښځې بهر راووتلې. هغوئ د خوشحالئ سندرې وئيلې، ګډېدې او بينجو او
تمبل يې غږول. ﴿٧﴾ په سندرو کښې ښځو وئيل، ”ساؤل زرګونه وژلی دی، خو
داؤد يو په لس د هغې نه زيات وژلی دی.“ ﴿٨﴾ ساؤل په دې خفه شو او سخت
غصه شو. هغهٔ ووئيل، ”هغوئ د داؤد دپاره د لسو زرګونو دعویٰ کړې ده، خو
زما دپاره صِرف د زرګونو دعویٰ، هغوئ به بيا داؤد بادشاه کړی.“ ﴿٩﴾ نو د هغه
ورځې نه هغهٔ داؤد ته د شک په نظر کتل شروع کړل. ﴿١٠﴾ په ورپسې ورځ د
خُدائ پاک د طرف نه يو پېری ساؤل ناڅاپه ونيولو، نو هغهٔ په خپل کور کښې د
ليونی په شان چغې وهلې. داؤد بينجو غږوله لکه چې هغهٔ به هره ورځ غږوله او
ساؤل نېزه په لاس کښې نيولې وه. ﴿١١﴾ ساؤل د ځان سره ووئيل، ”زهٔ به هغه د
دېوال سره ونښلوم او هغهٔ دوه ځلې نېزه ورګزار کړه، خو داؤد هر ځل ځان بچ
کولو.“ ﴿١٢﴾ ساؤل د داؤد نه يرېدو ځکه چې هغه مالِک خُدائ پرېښے وو او د
داؤد مل وو. ﴿١٣﴾ نو ساؤل هغه د ځان نه لرې کړو او د زرو سرِو مشر يې جوړ
کړو. داؤد په جنګ کښې د سرِو مشری کوله ﴿١٤﴾ او هغه په هر کار کښې
کامیابېدو، ځکه چې مالِک خُدائ د هغهٔ مل وو. ﴿١٥﴾ ساؤل د داؤد کاميابی وليده
او نور هم ترې ويرېدو. ﴿١٦﴾ خو په اِسرائيل او يهوداه کښې هر يو کس د داؤد
سره مينه کوله ځکه چې هغه يو ښهٔ مشر وو.

د حضرت داؤد د ساؤل لور وادهٔ کول

﴿١٧﴾ بيا ساؤل داؤد ته ووئيل، ”دا زما مشره لور ميرب ده. دا به زهٔ تا ته په دې
شرط وادهٔ کړم چې تهٔ به د يو تکړه او وفادار فوجی په شان زما خِدمت کوې او
د مالِک خُدائ جنګونه به کوې.“ د ساؤل خيال دا وو چې داؤد به پخپله لاس نهٔ
وژنی بلکې په فلستيانو باندې به يې ووژنی. ﴿١٨﴾ داؤد ورته وفرمائيل، ”زهٔ څوک يم
او زما د خاندان څهٔ حيثيت دے چې زهٔ د بادشاه زوم جوړ شم؟“ ﴿١٩﴾ خو چې
کله هغه وخت راغلو چې ميرب داؤد له ورکړی، نو هغه يې يو بل محولاتی سړی
له ورکړه چې نوم يې عدری‌ايل وو. ﴿٢٠﴾ خو د ساؤل لور ميکل په داؤد مئينه شوه

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

او کله چې ساؤل ترې نه خبر شو نو هغه خوشحاله شو. ۲۱ هغۀ د ځان سره
ووئيل، "زۀ به ميکل داؤد له ورکړم، زۀ هغۀ له دا د دې دپاره ورکوم چې د هغۀ
دپاره يو دام جوړ شی او فلستيان يې ووژنی." نو ساؤل په دوېم ځل داؤد ته
ووئيل، "تۀ به زما زوم شې." ۲۲ هغۀ خپلو آفسرانو ته حُکم وکړو چې د داؤد
سره په پرده کښې خبرې وکړی او ورته ووائی، "بادشاه ستا نه خوشحاله دے او
د هغۀ ټول آفسران تا خوښوی، دا ستا دپاره يو ښۀ وخت دے چې د هغۀ لور
وادۀ کړې." ۲۳ نو هغوئ داؤد ته ووئيل او هغۀ جواب ورکړو، "د بادشاه زوم
جوړېدل دا يوه لويه د عزت خبره ده، دا زما په شان غريب او کمزوری کس
دپاره ډېره لويه خبره ده." ۲۴ چې داؤد څۀ فرمائيلی وُو آفسرانو هغه ساؤل ته
ووئيل، ۲۵ او ساؤل هغوئ له حُکم ورکړو چې داؤد ته ووايئ، "بادشاه ستا نه د
ناوې دا قيمت غواړی چې تۀ صِرف د سلو وژلو شوو فلستيانو سرو د سنتېدو
څرمن راوړې، دا به د هغۀ د دشمنانو نه بدل اخستل وی." (نو دا د ساؤل
منصوبه وه چې فلستيان داؤد ووژنی.) ۲۶ د ساؤل آفسرانو داؤد ته هغه څۀ
ووئيل چې څۀ ساؤل فرمائيلی وُو او داؤد په دې خوشحاله وو چې د بادشاه زوم
به جوړ شی. د وادۀ د ورځې مقررېدو نه مخکښې، ۲۷ داؤد او د هغۀ سړی لاړل
او دوه سوه فلستيان يې ووژل. هغۀ د هغوئ د سنتېدو څرمن راوړه او ټول په
شمېر کښې پوره وُو، د دې دپاره چې زوم يې جوړ شی. نو ساؤل خپله لور داؤد
له ورکړه چې وادۀ يې کړی. ۲۸ ساؤل ته صفا پته ولګېده چې مالِک خُدائ د
داؤد مل دے او دا چې د هغۀ لور ميکل هم ورسره مينه کوی. ۲۹ نو هغه د داؤد
نه نور هم ويرېدو او چې ترڅو پورې ژوندے وو نو هغه يې دشمن وو. ۳۰ د
فلستيانو لښکرې به راتلې او جنګ به يې کولو او داؤد به د ساؤل د نورو آفسرانو
نه په جنګ کښې زيات کامياب وو. نو په دې وجه داؤد ښۀ مشهور شو.

د ساؤل د داؤد د قتلولو کوشش کول

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

۱۹ ۱ بیا ساؤل خپل زوئ یونتن او خپلو ټولو درباریانو ته ووئیل چې ما د
داؤد د قتلولو منصوبه جوړه کړې ده خو یونتن د داؤد نه ډېر خوشحاله وو، ۲
نو یونتن داؤد ته ووئیل، ”زما پلار تا قتل کول غواړی. نو مِهربانی وکړه چې سبا
سحر د ځان حِفاظت وکړه، په یو محفوظ ځائ کښې پټ شه او هلته ایسار شه.
۳ چې په کوم پټی کښې تهٔ پټ یې نو زهٔ به هلته لاړ شم او د خپل پلار سره به
ودرېږم او زهٔ به د هغهٔ سره ستا په حقله خبره وکړم. کهٔ ما ته د څهٔ پته ولګی نو
زهٔ به تا خبر کړم.“ ۴ یونتن ساؤل ته د داؤد صِفت وکړو او ورته یې ووئیل،
”بادشاه سلامت دې د خپل خِدمت کوونکی داؤد خِلاف غلط کار نهٔ کوی. هغهٔ تا
ته هیڅ نقصان نهٔ دے رسولے. هغهٔ چې ستا څهٔ مدد هم کولے شو نو هغهٔ هغه
تل کړے دے. ۵ کله چې هغهٔ جولیت وژلو نو هغهٔ خپل ژوند په خطره کښې
واچولو او مالِک خُدائ د بنی اِسرائیلو دپاره یوه لویه فتح وموندله. کله چې تا
هغه فتح ولیده نو تهٔ خوشحاله شوې. نو بیا تهٔ ولې د یو بې‌ګناه سړی سره بد
کوې او بغېر د څهٔ وجې داؤد وژنې؟“ ۶ نو ساؤل د یونتن خبره ومنله او د
ژوندی مالِک خُدائ په نوم یې قسم وکړو چې داؤد به نهٔ وژنی. ۷ نو یونتن داؤد
راوغوښتو او هر څهٔ یې ورته ووئیل، بیا یې هغه ساؤل له بوتلو او داؤد د مخکښې
په شان په دربار کښې خِدمت کولو. ۸ د فلستیانو سره بیا جنګ شروع شو.
داؤد په هغوئ باندې د دومره لوئ طاقت سره حمله وکړه چې هغوئ وتښتېدل.
۹ یوه ورځ د مالِک خُدائ رالېږلے شوی پېری ساؤل ونیولو. هغه په خپل کور
کښې ناست وو او نېزه یې په لاس کښې وه او داؤد هلته خپله بینجو غږوله. ۱۰
ساؤل کوشش وکړو چې داؤد د نېزې په سر باندې د دېوال سره ونښلوی، خو
داؤد د هغه ځائ نه ټوپ کړل او نېزه په دېوال کښې ونښتله. په هغه شپه داؤد
منډه کړه او وتښتېدو. ۱۱ بیا ساؤل یو څو سړی ولېږل چې د داؤد کور ولټوی
او په ورپسې سحر یې ووژنی. د داؤد ښځې میکل هغهٔ له خبردارے ورکړو او
ورته یې ووئیل، ”کهٔ تهٔ نن شپه لا نهٔ ړې نو سبا به مړ یې.“ ۱۲ هغې د یوې کړکۍ
نه هغه کوز کړو او هغه په منډه منډه وتښتېدو. ۱۳ بیا هغې د کور هغه بُت
واخستو، په کټ کښې یې واچولو، د دې په سر یې د چېلو وړې واچولې او په یوه

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

کپړه باندې يې پټ کړو. ۱۴ کله چې د ساؤل سړى د داؤد په بوتلو پسې راغلل،
نو ميکل هغوئ ته ووئيل چې هغه بيمار دے. ۱۵ خو ساؤل هغوئ ورولېږل چې
داؤد راولى. هغهٔ هغوئ له حُکم ورکړو چې، ”هغه په خپل کټ کښې دلته راوړئ،
چې وې وژنم.“ ۱۶ هغوئ دننه لاړل او په کټ کښې يې هغه د کور والا بُت وليدو
چې په سر باندې يې د چيلو وړى وې. ۱۷ ساؤل د ميکل نه تپوس وکړو، ”تا زما
سره داسې دوکه ولې وکړه او زما دشمن سره دې په تښتېدو کښې مدد ولې
وکړو؟“ هغې ورته په جواب کښې ووئيل، ”هغهٔ ما ته ووئيل چې کهٔ په تښتېدو
کښې مې د هغهٔ مدد ونهٔ کړو نو هغه به مې ووژنى.“ ۱۸ نو داؤد وتښتېدو او په
راما کښې سموئيل له لاړو او هغه هر څهٔ يې ورته وفرمائيل چې ساؤل ورسره
کړى وُو. بيا هغه د سموئيل سره نَيوت ته لاړو او دواړه هلته ايسار شول. ۱۹
ساؤل خبر شو چې داؤد په راما کښې په نَيوت کښې دے، ۲۰ نو هغهٔ يو څو
سړى ورولېږل چې وې نيسى. نو هغوئ وليدل چې د پېغمبرانو يوې قبيلې پېغام
ورکولو چې د خپل مشر سموئيل سره ولاړ وُو. بيا د خُدائ پاک روح د ساؤل
سړى ونيول او هغوئ هم پېغام ورکول شروع کړل. ۲۱ کله چې ساؤل د دې نه
خبر شو، نو هغهٔ نور پېغام وړُونکى ورولېږل او هغوئ هم پېشګوئې ورکوله. هغهٔ
په دريم ځل پېغام وړُونکى ولېږل او بيا د هغوئ سره هم هغه شان وشول. ۲۲ بيا
هغه په خپله راما ته روان شو. کله چې هغه په سيکو کښې لوئ کوهى ته راغلو او
هغهٔ تپوس وکړو چې سموئيل او داؤد چرته دى نو ورته ووئيلے شول چې هغوئ
په نَيوت کښې دى. ۲۳ چې کله هغه هلته روان وو، نو د خُدائ پاک روح هغه هم
ونيولو او هغهٔ تر نَيوت پورې په ټوله لار کښې پېشګوئې ورکوله. ۲۴ هغهٔ خپلې
جامې وويستلې او د سموئيل په مخکښې يې پېشګوئې ورکول شروع کړل او په
هغه ټوله ورځ او ټوله شپه برېنډ پروت وو. (نو دا ځکه دا متل شروع شو، ”ساؤل
پېغمبر جوړ شوے دے څهٔ؟“)

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

د یونتن د حضرت داؤد سره مدد کول

۲۰ ۞۱ بيا داؤد په راما کښې د نَیوت نه وتښتېدو او یونتن له لاړو. داؤد ترې
نه تپوس وکړو، ”ما څۀ کړی دی، ما څۀ جرم کړے دے؟ ما ستا پلار سره څۀ
بد کړی دی چې هغه ما وژنی؟“ ۞۲ یونتن ورته ووئیل، ”خُدائ دې نۀ کړی چې
تۀ مړ شې. زما پلار چې څۀ هم کوی نو هغه ما ته وائی، هغه وړه او غټه یوه خبره
هم زما نه نۀ پټوی. داسې نۀ شی کېدے چې هغه تا ووژنی.“ ۞۳ خو داؤد ورته
وفرمائیل، ”ستا پلار ته پته ده چې زۀ ستا خومره خوښ یم او هغۀ دا فېصله کړې
ده چې هغه څۀ کول غواړی نو د هغې نه به دې نۀ خبروی، ځکه چې تۀ به سخت
خفه شې. زۀ په ژوندی مالِک خُدائ تا ته قسم کوم چې زۀ مرګ حال یم.“ ۞۴
یونتن ورته ووئیل، ”تۀ چې څۀ هم غواړې نو زۀ به یې کوم.“ ۞۵ داؤد ورته
وفرمائیل، ”سبا د نوې میاشتې اختر دے او ما له په کار دی چې د بادشاه سره
روټۍ وخورم. خو کۀ ستا خوښه وی، نو زۀ به سبا نه بل سبا ماښام پورې په پټو
کښې پټ شم. ۞۶ خو کۀ ستا پلار ته پته ولګی چې زۀ موجود نۀ یم، نو هغۀ ته
ووایه چې ما ستا نه اجازت وغوښتو چې زر زر په بیتلحم کښې کور ته لاړ شم،
ځکه چې زما د ټولې خاندان دپاره دا د کلنۍ قربانۍ وخت دے. ۞۷ کۀ هغه
ووائی چې ټیک ده، نو زۀ به بچ شم، خو کۀ هغه غصه شی، نو تا ته به پته ولګی
چې هغه ما ته د نقصان رسولو اراده لری. ۞۸ مِهربانی وکړه او دا نېکی ما سره
وکړه او چې تا د مالِک خُدائ په نوم ما سره کوم تړون کړے دے نو هغه پوره
کړه. خو کۀ زۀ ګناهګار یم، نو ما په خپله ووژنه. ما ستا پلار له ولې بوځې چې
ومې وژنی؟“ ۞۹ یونتن ورته ووئیل، ”داسې خیال مۀ کوه، کۀ په رښتیا سره ما ته
دا پته وے چې زما پلار تا ته د نقصان رسولو اراده لری، نو ما به تا ته نۀ وئیل
څۀ؟“ ۞۱۰ نو داؤد ترې نه تپوس وکړو، ”تا له چې پلار په غصه کښې جواب
درکړی نو ما ته به څنګه پته ولګی؟“ ۞۱۱ یونتن ورته ووئیل، ”راځه چې پټو ته لاړ
شُو.“ نو هغوئ لاړل، ۞۱۲ او یونتن داؤد ته ووئیل، ”مالِک خُدائ د بنی اِسرائیلو

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

خُدائ پاک دې زمونږ ګواه وی چې سبا یا بل سبا دا وخت به زۀ د خپل پلار نه
تپوس وکړم. کۀ د هغۀ اراده ستا دپاره ښۀ وی نو زۀ به تا خبر کړم. ⑬ خو کۀ
هغه تا ته د نقصان رسولو اراده لری، نو مالِک خُدائ دې ما ووژنی کۀ ما تۀ خبر
نۀ کړې او بچ مې نۀ کړې. مالِک خُدائ دې ستا مل وی لکه څنګه چې هغه زما د
پلار مل وو. ⑭ او کۀ زۀ ژوندے پاتې شوم، نو مِهربانی وکړه او خپله مقدسه
وعده پوره کړه او زما وفادار اوسه، خو کۀ زۀ مړ شوم، ⑮ نو زما د خاندان
سره هم د همېشه دپاره وفادار اوسه. او چې کله مالِک خُدائ ستا ټول دشمنان د
زمکې د مخ نه ورک کړی، ⑯ نو زمونږ د یو بل سره وعده دې بیا هم نۀ ماتیږی.
کۀ دا ماته شی، نو مالِک خُدائ به تا له سزا درکړی.“ ⑰ یونتن د داؤد نه یو
ځل بیا وعده واخستله چې د هغۀ سره به مینه کوې، ځکه چې یونتن د داؤد سره
د خپل ځان په شان مینه کوله. ⑱ بیا یونتن هغۀ ته ووئیل، ”سبا د نوې میاشتې
اختر دے، کۀ تۀ د روټۍ په دسترخوان باندې نۀ یې نو پته به ولګی. ⑲ سبا نه بل
سبا هغه ځائ ته لاړ شه چرته چې تۀ مخکښې پټ شوے وې او د ګټ سره
اِنتظار وکړه. ⑳ بیا به زۀ هغه ګټ په درېو غشو باندې وولم چې دا ګنې نښه
ده. ㉑ بیا به زۀ خپل نوکر ته ووایم چې لاړ شه او غشی وګوره. او کۀ زۀ هغۀ ته
ووایم چې ګوره، غشی ستا دې طرف ته دی، راوایخله، نو د دې مطلب به دا وی
چې تۀ بچ یې او بهر راشه. زۀ په ژوندی مالِک خُدائ قسم خورم چې تا ته به هیڅ
خطره نۀ وی. ㉒ خو کۀ زۀ هغۀ ته ووایم چې وړاندې لاړ شه غشی ستا نه
مخکښې دی، نو مطلب به دا وی چې ځان وباسه، ځکه چې مالِک خُدائ تا
لیږی. ㉓ د هغې دپاره چې مونږ د یو بل سره وعده کړې ده، نو مالِک خُدائ
دې وکړی چې دا وعده مونږ د همېشه دپاره پوره کوُو.“ ㉔ نو داؤد په پټو کښې
پټ شو. او د نوې میاشتې په اختر باندې ساؤل بادشاه روټۍ له راغلو. ㉕ او د
دېوال سره په خپل ځائ باندې کښېناستو. ابنیر ورسره کښېناستو او یونتن ورته
مخامخ کښېناستو. او د داؤد ځائ خالی وو، ㉖ خو ساؤل په هغه ورځ باندې
هیڅ هم ونۀ وئیل، ځکه چې د هغۀ خیال دا وو چې هغه د څۀ وجې نه پلیت شوے

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

دے او هغه بې‌شکه ناپاک دے. ﴿۲۷﴾ په بله ورځ، د نوې میاشتې اختر پسې ورځ
باندې، د داؤد ځائ بیا هم خالی وو او ساؤل د یونتن نه تپوس وکړو، "داؤد ولې
نۀ پرون روټۍ له راغلے وو او نۀ نن راغلو؟" ﴿۲۸﴾ یونتن جواب ورکړو، "هغۀ ما
ته سوال وکړو چې هغه پرېږدم چې بیت‌لحم ته لاړ شی. ﴿۲۹﴾ هغۀ ووئیل چې
مِهربانی وکړه او ما پرېږده چې لاړ شم ځکه چې زمونږ خاندان په ښار کښې
قربانی کوی او ورور مې حُکم راکړو چې هلته موجود شه. کۀ تۀ زما نه خوشحال
یې نو ما پرېږده چې زما خپلوان وګورم. نو دا وجه ده چې هغه ستا په
دسترخوان باندې په خپل ځائ باندې نشته." ﴿۳۰﴾ ساؤل یونتن ته سخت غصه وو
او ورته یې ووئیل، "تۀ د یوې سرکشې او بې‌وفا ښځې زوئ یې. اوس ما ته دا پته
ده چې تۀ د داؤد ملګرتیا کوې او د خپلې مور او د خپل ځان بې‌عزتی کوې. ﴿۳۱﴾
تا ته دا پته نۀ لګی څۀ چې تر کومې پورې داؤد ژوندے وی، نو تۀ به هیڅکله د دې
مُلک بادشاه نۀ شې؟ اوس لاړ شه او هغه دلته راوله، هغه به خامخا وژلے شی."
﴿۳۲﴾ یونتن جواب ورکړو، "هغه به ولې مری؟ هغۀ څۀ کړی دی؟" ﴿۳۳﴾ او په دې
ساؤل خپله نېزه په یونتن ورګزار کړه چې وې وژنی او یونتن ته پته ولګېده چې
پلار یې په رښتیا سره د داؤد د وژلو اراده لری. ﴿۳۴﴾ نو یونتن په غصه کښې د
دسترخوان نه پاځېدو او په هغه ورځ یې هیڅ هم ونۀ خوړل چې د نوې میاشتې د
اختر دویمه ورځ وه. هغه ډېر زیات خفه وو ځکه چې د هغۀ پلار ساؤل د داؤد
بې‌عزتی کړې وه. ﴿۳۵﴾ په وربیسې سحر یونتن پټو ته لاړو چې د داؤد سره مِلاو
شی، لکه چې څنګه هغوئ دا وخت مقرر کړے وو. او د ځان سره یې یو هلک هم
بوتلو ﴿۳۶﴾ او هغۀ ته یې ووئیل، "منډه کړه او چې زۀ کوم غشی ولم نو هغه لټوه."
هلک منډه کړه او یونتن د هغۀ نه مخکښې یو غشے وویشتو. ﴿۳۷﴾ کله چې هلک
هغه ځائ ته ورسېدو چرته چې غشے غورزېدلے وو، نو یونتن ورته آواز وکړو،
"غشے نور هم مخکښې دے، ﴿۳۸﴾ دلته مۀ ایساربږه، زر زر لاړ شه." نو هلک
غشے راواخستلو او خپل نیک ته راواپس شو، ﴿۳۹﴾ او د دې پته ورته نۀ وه چې د
دې مطلب څۀ دے، صِرف یونتن او داؤد ته پته وه. ﴿۴۰﴾ یونتن خپله وسله هلک

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

له ورکړه او ورته يې ووئيل چې دا ښار ته واپس يوسه. ۴۱ کله چې هلک لاړو،
نو داؤد د ګټ د شا نه راپاڅېدو، هغه پړمخې په زمکه پرېوتو او درې ځل ورته د
عزت نه ټيټ شو. کله چې هغوئ يو بل ښکلول نو هغهٔ او يونتن دواړو ژړل، د
داؤد خفګان د يونتن نه هم زيات وو. ۴۲ بيا يونتن داؤد ته ووئيل، "په خير سره
لاړ شه، مالِک خُدائ دې وکړی چې زما او ستا او زما او ستا د اولاد تر مينځه
هغه مقدسه وعده قائمه وی چې مونږ د يو بل سره کړې ده." بيا داؤد لاړو او
يونتن ښار ته واپس شو.

د حضرت داؤد ساؤل نه تښتېدل

۲۱ ۱ داؤد په نوب کښې اخيمُلک اِمام له لاړو. اخيمُلک ورله مِلاوېدو دپاره
د يرې نه په رېږدېدو راووتلو او تپوس يې ترې نه وکړو، "تهٔ يواځې ولې يې او چې
يو کس هم درسره نشته؟" ۲ داؤد جواب ورکړو، "زهٔ د بادشاه د يو کار دپاره
دلته راغلے يم، هغهٔ ما ته وئيلی دی چې هيچا ته پته ونهٔ لګی چې زهٔ هغهٔ د څهٔ
دپاره رالېږلے يم. ما خپلو فوجيانو ته وئيلی دی چې په يو بل ځائ کښې زما سره
مِلاو شی. ۳ تا سره د خوراک څهٔ شته؟ ما له پينځهٔ روټئ راکړه يا کهٔ نور څهٔ
درسره وی نو رايې کړه." ۴ اِمام ورته ووئيل، "زما سره صِرف مقدسه روټئ
ده، عامه روټئ راسره نشته، کهٔ ستا سړو په دې نزدې وخت کښې ځان د ښځو
نه ساتلے وی نو تاسو دا خوړے شئ." ۵ داؤد جواب ورکړو، "بېشکه، دوئ
ځان ساتلے دے، زما سړی هميشه خپل ځانونه پاک ساتی تر دې پورې کهٔ
هغوئ په يو عام کار پسې هم ځی، او نن مونږ خومره په خاص کار پسې راوتلی
يُو." ۶ نو اِمام داؤد له مقدسه روټئ ورکړه، ځکه چې د هغهٔ سره صِرف هم
هغه روټئ وه چې کومه مالِک خُدائ ته پېش کړے شوې وه، کومه چې د مقدس
مېز نه لرې کړے شوې وه او د هغې په ځائ تازه روټئ اېښے شوې وه. ۷ نو
د ساؤل مشر شپون دوئيګ ادومے په هغه ورځ د مالِک خُدائ په حضور کښې د

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

عبادت دپاره ایسار وو. ⑧ داؤد اخیمُلک ته وفرمائیل، ”تا سره نېزه یا تُوره شته؟ د بادشاه د حُکم په وجه زۀ دومره په تېزئ لاړم چې ما ته دومره وخت هم مِلاو نۀ شو چې زۀ خپله تُوره یا بل څۀ راواخلم.“ ⑨ اخیمُلک ورته ووئیل، ”زما سره د فلستی جولیت تُوره ده، کوم چې تا د ایله په مېدان کښې وژلے وو، د دې پېش بند نه وروستو په کپړه کښې تاو ده. کۀ تۀ غواړې نو راوایخله، صِرف هم دغه یوه وسله شته.“ داؤد ورته وفرمائیل، ”راېې کړه. د دې نه ښۀ وسله نشته.“
⑩ نو داؤد هلته نه لاړو او د ساؤل نه وتښتېدو او د جات بادشاه اکیس له لاړو.
⑪ د بادشاه آفسرانو اکیس ته ووئیل، ”دا هغه داؤد نۀ دے څۀ، کوم چې د خپل مُلک بادشاه دے؟ دا هغه سړے دے چې کله ښځې ګډېدې نو په سندرو کښې يې وئیل چې ساؤل زرګونه وژلی دی، خو داؤد یو په لس د هغې نه زیات وژلی دی.“
⑫ د هغوئ خبرو په داؤد باندې ډېر زیات اثر وکړو او هغه د جات اکیس بادشاه نه ډېر زیات وېرېدو. ⑬ نو چې کله هغوئ هلته وُو، داؤد به خپل چال چلن بدلولو او چې کله به هغوئ ورته کتل نو د ځان نه به يې لیونے جوړولو، هغۀ به د ښار په دروازو کرښې وهلې او په ږیره به يې لاړې بهېدلې. ⑭ نو اکیس خپلو آفسرانو ته ووئیل، ”ګورئ، هغه سړے لیونے دے. دا مو ما له ولې راوستلو؟ ⑮ مونږ سره د لیونو کمے نشته نو بیا زۀ ولې دے په خپل کور کښې پرېږدم؟“

د اِمامانو قتلِ عام

۲۲ ① داؤد د جات ښار نه وتښتېدو او د عدولام ښار ته نزدې یو غار ته لاړو. کله چې د هغۀ ورونړه او نور خاندان خبر شو چې هغه هلته دے، نو هغوئ ورسره مِلاو شول. ② کوم خلق چې په تکلیف کښې وُو، قرضداری وُو یا خفه وُو نو هغوئ ورغلل، دا تقریباً ټول څلور سوه سړی وُو او هغه د هغوئ مشر شو.
③ داؤد د هغه ځائ نه په موآب کښې مصفاه ته لاړو او د موآب بادشاه ته يې ووئیل، ”بادشاه سلامت زما مور او پلار پرېږده چې راشی او تا سره تر هغې

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

پورې ايسار وی چې ما ته پته ولګی چې خُدائ پاک به زما دپاره څۀ کوی.“ ۴
نو داؤد خپل مور پلار د موآب بادشاه سره پرېښودل او چې کله داؤد په محفوظ
ځائ کښې پټ وو نو هغوئ هلته ايسار وُو. ۵ بيا جاد پېغمبر داؤد له راغلو او
ورته يې وفرمائيل، ”دلته مۀ ايسارېږه، او سمدستی د يهوداه مُلک ته لاړ شه.“ نو
داؤد روان شو او د حارت ځنګل ته لاړو. ۶ يوه ورځ ساؤل په جبعه کښې په
غرۀ باندې د غز د ونې لاندې ناست وو، نېزه يې په لاس کښې وه او خپل ټول
آفسران ترې نه ګېرچاپېره ولاړ وُو. هغه خبر شو چې داؤد او د هغۀ سړی پېدا
شوی دی، ۷ نو هغۀ خپلو آفسرانو ته ووئيل، ”د بنيامين سړو غوږ ونيسئ.
ستاسو خيال دا دے څۀ چې داؤد به تاسو ټولو له پټې او د انګورو باغونه
درکړی؟ او د خپل لښکر آفسران به مو جوړ کړی؟ ۸ هم دغه وجه ده څۀ چې
تاسو زما خِلاف منصوبه جوړَوئ؟ ستاسو نه يو کس هم ما ته ونۀ وئيل چې زما
خپل زوئ د داؤد سره اِتحاد کړے دے. هيچا سره زما فکر نشته او نۀ ما ته وائی
چې زما خپل سړے يعنې داؤد په دې منصوبه کښې لګيا دے چې زما د وژلو
موقع لټوی او زما خپل زوئ د هغۀ دِاړګيرنه کوی.“ ۹ دوئيګ ادومے هلته د
ساؤل آفسرانو سره ولاړ وو او وې وئيل، ”کله چې داؤد په نوب کښې د اخيطوب
زوئ اخيمُلک له تلو نو هغه ما وليدو. ۱۰ اخيمُلک د مالِک خُدائ نه تپوس
وکړو چې داؤد څۀ وکړی او بيا هغۀ داؤد له خوراک او د جوليت فلستی تُوره
ورکړه.“ ۱۱ نو ساؤل بادشاه اخيمُلک اِمام او د هغۀ ټول خپلوان راوغوښتل،
کوم چې په نوب کښې اِمامان وُو او هغوئ ورله راغلل. ۱۲ ساؤل اخيمُلک ته
ووئيل، ”اخيمُلکه، خبره واوره.“ نو هغۀ ورته وفرمائيل، ”بادشاه سلامت وايه.“
۱۳ ساؤل ترې نه تپوس وکړو، ”تۀ او د يَسی زوئ زما خِلاف ولې منصوبه
جوړَوئ؟ تاسو هغۀ له خوراک او تُوره ولې ورکړه او د هغۀ دپاره مو د خُدائ
پاک سره مشوره ولې وکړه؟ نو هغۀ زما خِلاف سرکشی وکړه او هغۀ زما خِلاف
نن لاره نيولې ده.“ ۱۴ اخيمُلک ورته وفرمائيل، ”ستا په ټولو نوکرانو کښې د
داؤد په شان وفادار څوک دے؟ هغه د بادشاه زوم دے، ستا د ټولو محافظانو

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

فوجیانو مشر دے او ستا په دربار کښې ډېر زیات عزتمند دے. (۱۵) آو، ما څو
ځلې د هغهٔ دپاره د خُدائ پاک سره مشوره کړې ده، نو بادشاه سلامت، تهٔ د دې
خبرې اِلزام په ما او زما په خاندان مهٔ لګوه. زهٔ ستا خِلاف د یوې منصوبې نه هم
نهٔ وم خبر. د دې خبرې نه، زهٔ بېخي خبر نهٔ یم.“ (۱۶) بادشاه ورته ووئیل،
”اخیمُلکه، تهٔ او ستا ټول خپلوان به وژلے شې.“ (۱۷) د هغهٔ سره نزدې چې کوم
د هغهٔ محافظان ولاړ وُو نو هغوئ ته یې ووئیل، ”د مالِک خُدائ اِمامان ووژنئ.
هغوئ د داؤد سره سازش وکړو او ما ته یې ونهٔ وئیل چې هغه تښتېدلے دے، اګر
چې دې ټولو ته پته ده.“ خو د هغهٔ حِفاظت کوونکو د مالِک خُدائ د اِمامانو د
وژلو دپاره په هغوئ باندې لاس اوچتولو نه اِنکار وکړو. (۱۸) نو ساؤل دوئیګ ته
ووئیل، ”تهٔ هغوئ ووژنه.“ او دوئیګ هغوئ ټول ووژل. په هغه ورځ باندې هغهٔ
پینځهٔ اتیا اِمامان ووژل کوم چې د پېش بند د وړلو حقدار وُو. (۱۹) ساؤل دا حُکم
هم وکړو چې د اِمامانو د ښار نوب ټول اوسېدونکی دې ووژلے شی، ښځې او
سړی، ماشومان او تی رودونکی ماشومان، غاروی، خرهٔ او ګډې، هر څهٔ
ووژلے شول. (۲۰) خو د اخیمُلک یو زوئ ابیاتار وتښتېدو، لاړو او د داؤد سره
مِلاو شو. (۲۱) هغهٔ داؤد ته ووئیل، چې ساؤل د مالِک خُدائ اِمامان څنګه ووژل.
(۲۲) داؤد هغهٔ ته وفرمائیل، ”کله چې ما دوئیګ په هغه ورځ هلته ولیدو، ما ته پته
وه چې هغه به خامخا ساؤل ته ووائی. نو په دې وجه زهٔ ستا د ټولو خپلوانو د
مرګ ذمه وار یم. (۲۳) ما سره ایسار شه او یرېږه مه. ساؤل مونږ دواړه وژل
غواړی، خو تهٔ به ما سره په امن کښې یې.“

د حضرت داؤد قعیله ښار بچ کول

۲۳ (۱) یوه ورځ داؤد واورېدل چې فلستیان د قعیله په ښار باندې حمله کوی
او د درمند نه رېبلے شوے فصل پټوی. (۲) نو هغهٔ د مالِک خُدائ نه تپوس
وکړو، ”زهٔ لاړ شم څهٔ چې په دې فلستیانو باندې حمله وکړم؟“ مالِک خُدائ ورته

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

وفرمائيل، ”آو، په هغوئ حمله وکړه او قعيله بچ کړه.“ ③ خو د داؤد سړو هغهٔ
ته وفرمائيل، ”کهٔ مونږ دلته په يهوداه کښې يريږو، نو دا به زمونږ دپاره نوره هم
سخته شی چې قعيله ته لاړ شُو او د فلستيانو په لښکر باندې حمله وکړُو.“ ④ نو
داؤد د مالِک خُدائ سره بيا خبره وکړه او مالِک خُدائ ورته وفرمائيل، ”قعيله ته
ورشه، ځکه چې زهٔ به تا له په فلستيانو باندې فتح درکوم.“ ⑤ نو داؤد او د هغهٔ
سړی قعيله ته لاړل او په فلستيانو يې حمله وکړه، هغوئ ډېر زيات کسان ووژل
او د هغوئ څاروی يې بوتلل. نو داسې داؤد هغه ښار بچ کړو. ⑥ کله چې د
اخيمُلک زوئ ابياتار وتښتېدو او په قعيله کښې د داؤد سره مِلاو شو، نو هغهٔ د
ځان سره پېش بند يوړو. ⑦ ساؤل خبر شو چې داؤد قعيلې ته تلے دے، نو
ساؤل ووئيل، ”خُدائ پاک هغه ما له په لاس کښې راکړے دے. داؤد ځان په
خپله گېر کړو چې هغه يو داسې ښار ته لاړو چې پخې دروازې لری او تالا
کېږی.“ ⑧ نو ساؤل خپل لښکر د جنگ دپاره راوغوښتو، چې قعيلې ته لاړ شی
او داؤد او د هغهٔ لښکر گېر کړی. ⑨ کله چې داؤد خبر شو چې ساؤل ورباندې
د حملې کولو منصوبه جوړوی، نو هغهٔ ابياتار اِمام ته وفرمائيل، ”پېش بند دلته
راوړه.“ ⑩ بيا داؤد وفرمائيل، ”مالِکه خُدايه، د بنی اِسرائيلو خُدايه پاکه، ما دا
اورېدلی دی چې ساؤل زما يعنې ستا د خِدمت کوونکی په وجه قعيلې ته د راتلو
او د دې د ورانېدو منصوبه جوړوی. ⑪ د قعيلې اوسېدونکی به ما ساؤل له په
لاس کښې ورکړی څهٔ؟ ساؤل به په رښتيا راشی څهٔ لکه چې ما اورېدلی دی؟
مالِکه خُدايه، د بنی اِسرائيلو خُدايه پاکه، زهٔ تا ته سوال کوم او ما له جواب
راکړه.“ مالِک خُدائ ورته وفرمائيل، ”آو، ساؤل به راځی.“ ⑫ داؤد بيا تپوس
وکړو، ”د قعيلې اوسېدونکی به ما او زما سړی ساؤل له په لاس کښې ورکوی
څهٔ؟“ مالِک خُدائ ورته وفرمائيل، ”آو، هغوئ به تاسو ورته حواله کوی.“ ⑬ نو
داؤد او د هغهٔ سړی چې تقريباً ټول شپږ سوه وُو د قعيلې نه سمدستی لاړل او د
يو ځائ نه بل ځائ ته تلل. کله چې ساؤل خبر شو چې داؤد د قعيلې نه تښتېدلے
دے، نو هغهٔ خپله منصوبه پرېښوده.

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

حضرت داؤد د غرونو په مُلک کښې

١٤ داؤد د زيف سره نزدې په صحرا کښې، د غرونو په مُلک کښې په محفوظ
ځائ کښې ايسار شو. ساؤل به هر وخت هغه لټولو، خو خُدائ پاک داؤد هغهٔ له
په لاس نۀ ورکولو. ١٥ کله چې داؤد د زيفه سره نزدې په صحرا کښې، په
حورِش کښې وو نو پته ورته ولګېده چې ساؤل د هغهٔ په مرګ پسې راوتلے دے.
١٦ يونتن هغهٔ له هلته ورغلو او داؤد يې زړَور کړو چې خُدائ پاک ستا مل دے،
١٧ او ورته يې ووئيل، ”مهٔ يرېږه، زما پلار ساؤل تا ته نقصان نۀ شي دررسولے.
هغهٔ ته ښهٔ پته ده چې تهٔ به د بنى اِسرائيلو بادشاه يې او زهٔ به په تا پسې دويم
کس يم.“ ١٨ هغوئ دواړو د يو بل سره د مالِک خُدائ په نوم باندې تړون وکړو.
داؤد په حورِش کښې ايسار شو او يونتن خپل کور ته لاړو. ١٩ د زيف څهٔ خلق
په جبعه کښې ساؤل له لاړل او ورته يې ووئيل، ”داؤد زمونږ په علاقه حورِش
کښې د حکيله په غرهٔ باندې پټ دے، چې دا د يشيمون صحرا جنوبى حِصه ده.
٢٠ بادشاه سلامت، مونږ ته پته ده چې تهٔ هغه نيول غواړې، نو زمونږ علاقې ته
راشه او مونږ به يې ونيسو او تا ته به يې حواله کړُو.“ ٢١ ساؤل ورته ووئيل،
”مالِک خُدائ دې تاسو له برکت درکړى څکه چې تاسو په ما ډېر مِهربانه يئ.
٢٢ لاړ شئ او يو ځل يې بيا وګورئ، دا خبره صفا کړئ چې هغه چرته دے او
هغه هلته چا ليدلے دے. ما اورېدلى دى چې هغه ډېر چالاک دے. ٢٣ بلکل هم
هغه ځايونه ولټوئ چرته چې هغه پټ دے او خامخا سيدها ما له واپس خبر
راوړئ. بيا به زهٔ ستاسو سره لاړ شم او کهٔ هغه تر اوسه پورې په هغه علاقه کښې
وى، نو هغه به زهٔ رانيسم، تر دې پورې چې د يهوداه ټول مُلک به ورپسې لټوم.“
٢٤ نو هغوئ روان شول او د ساؤل نه مخکښې زيف ته واپس راورسېدل. داؤد
او د هغهٔ سړى د معون په صحرا کښې وُو، چې د يشيمون صحرا په جنوبى
حِصه کښې خُشک ميدان دے. ٢٥ ساؤل او د هغهٔ سړى د داؤد لټولو دپاره
روان شول، خو هغه د دې نه خبر شو او د معون په صحرا کښې د ګټو يو غر ته
لاړل او هلته ايسار شو. کله چې ساؤل د دې نه خبر شو نو هغه په داؤد پسې لاړو.
٢٦ ساؤل او د هغهٔ سړى د غرهٔ په يو طرف باندې وُو او داؤد او د هغهٔ سړى د

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

غرۀ په بل طرف باندې ؤو. داؤد تېزى کوله چې د ساؤل نه لرې شى، خو ساؤل
دومره ورنزدې شو چې داؤد او د هغۀ لښکر يې نيولے هم شول. ٢٧ نو هم په
هغه وخت يو پېغام وړونکے راورسېدو او ساؤل ته يې ووئيل، ”فوراً راواپس شه.
فلستيان په مُلک حمله کوى.“ ٢٨ نو ساؤل په داؤد پسې نور لا نۀ ړو او د
فلستيانو سره جنګ کولو دپاره لاړو. نو دا ځکه د هغه ځائ نوم د تښتېدو ګټ
شو. ٢٩ داؤد روان شو او د عين‌جدى علاقې ته لاړو، هلته په محفوظ ځايونو
کښې اوسېدو.

حضرت داؤد د ساؤل ژوند بچ کول

٢۴ ١ کله چې ساؤل د فلستيانو سره جنګ کولو نه راواپس شو، نو هغه
خبر شو چې داؤد د عين‌جدى په صحرا کښې دے. ٢ ساؤل د بنى اِسرائيلو نه
درې زره تکړه فوجيان ځان سره کړل او د ځنګلى چېلىِ ګټو نمرخاتۀ طرف ته په
داؤد او د هغۀ په سړو پسې روان شو. ٣ هغه د لارې په غاړه د ګډو شپول سره
نزدې يو غار ته راغلو او اودس يې مات کړو. داسې هم په هغه غار کښې وشول
چې په کوم غار کښې داؤد او د هغۀ سړى شاته حِصه کښې پټ ؤو. ۴ د داؤد
سړو غلى شان هغۀ ته وفرمائيل، ”دا ستا دپاره يوه موقع ده. مالِک خُدائ تا ته
فرمائيلى دى چې هغه به تا له ستا دشمن په لاس کښې درکړى او چې بيا دې څۀ
خوښه وى نو هغه ورسره کولے شې.“ داؤد غلے لاړو او د ساؤل د چُوغې نه يې
يوه ټُکړه پرې کړه خو ساؤل ته د دې پته ونۀ لګېده. ٥ خو خپل ضمير داؤد
ملامته کړو ځکه چې هغۀ د ساؤل د چُوغې نه يوه ټُکړه پرې کړې وه، ٦ او هغۀ
خپلو سړو ته وفرمائيل، ”مالِک خُدائ دې ما د دې نه وساتى چې زۀ خپل نېک ته
څۀ نقصان ورسوم، کوم چې مالِک خُدائ خوښ کړے دے. زۀ خو به هغۀ ته
نقصان نۀ رسوم، ځکه چې هغه بادشاه دے او مالِک خُدائ هغه خوښ کړے
دے.“ ٧ نو داؤد خپل سړى دې ته راضى کړل چې هغوئ به په ساؤل حمله نۀ

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

کوی. ساؤل پاڅېدو، د غرۀ نه روان شو او په خپله مخه لاړو. ۸ نو داؤد
وربسې لاړو او آواز يې ورته وکړو، "بادشاه سلامت." ساؤل راوګرځېدو او داؤد
د عزت نه زمکې ته ټيټ شو ۹ او وې فرمائيل، "تۀ هغه خلقو ته غوږ ولې نيسې
چې کوم وائی چې زۀ تا ته د نقصان رسولو کوشش کوم؟ ۱۰ تا په خپله وليدل
چې مالِک خُدائ تۀ اوس اوس په دې غار کښې ما له په لاس کښې راکړې. زما
څۀ سړو ما ته ووئيل چې زۀ تا ووژنم، خو ما درته د رحم په نظر وکتل او ومې
وئيل چې زۀ خو به تا ته نقصان نۀ رسوم، ځکه چې تۀ هغه څوک يې چې مالِک
خُدائ بادشاه خوښ کړے يې. ۱۱ وګوره زما پلاره، د خپلې چُوغې ټُکړه وګوره
چې زما په لاس کښې ده. ما تۀ وژلے شوې، خو صِرف ما دا ټُکړه پرې کړه. په
کار دی چې تۀ دا ومنې چې ما ستا خِلاف د بغاوت يا تا ته د نقصان رسولو
خيال هم نۀ دے کړے. او تۀ ما د وژلو دپاره نيسې، اګر چې ما درسره هيڅ بد نۀ
دی کړی. ۱۲ مالِک خُدائ دې اِنصاف وکړی چې په مونږ کښې څوک په غلطه
دے. زما خِلاف دې چې کوم کار کړے وی نو مالِک خُدائ دې د هغې سزا
درکړی، خو زۀ به تا ته هيڅ نقصان نۀ رسوم. ۱۳ لکه د مشرانو د خولو خبره
ده، "د بدعملو هر کار بد وی." خو زۀ به تا ته نقصان نۀ رسوم. ۱۴ ګوره، د بنی
اِسرائيلو بادشاه د چا د وژلو کوشش کوی؟ ګوره، هغه په چا پسې شوے دے؟ په
يو مړ سپی پسې، په يوې وړُوکې پسې. ۱۵ مالِک خُدائ به اِنصاف وکړی او هغه
به فېصله وکړی چې په مونږ کښې څوک په غلطه دے. هغه دې مسئلې ته
وګوری، زما حِفاظت دې وکړی او ما دې ستا د لاس نه بچ کړی." ۱۶ کله چې
داؤد خبرې ختمې کړې، نو ساؤل ووئيل، "دا تۀ يې داؤده، زما زويه؟" او هغه په
ژړا شو. ۱۷ بيا هغۀ داؤد ته وفرمائيل، "تۀ په حقه يې او زۀ په ناحقه يم. تۀ ما
سره ډېر ښۀ يې، اګر چې ما تا سره ډېر بد کړی دی. ۱۸ تا نن ما ته وښودل چې
تۀ ما سره څومره ښۀ يې، ځکه چې تا زۀ ونۀ وژلم، تر دې پورې چې مالِک خُدائ
زۀ تا له په لاس کښې درکړم. ۱۹ يو سړے څو ځلې خپل دشمن نيسی او بيا يې
د نقصان رسولو نه بغېر پرېږدی؟ تا چې نن ما سره څۀ کړی دی مالِک خُدائ

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

دې تا له د هغې اجر درکړی. ۲۰ نو زما يقين دے چې ته به د اِسرائيل بادشاه يې
او بادشاهی به ستا د اختيار لاندې قائمه وی. ۲۱ خو ته ما سره د مالِک خُدائ
په نوم لوظ وکړه چې ته به زما اولاد ته هيڅ نقصان نۀ رسوې، نو داسې به زما او
زما د خاندان نوم بېخی نۀ ہېرېږی.“ ۲۲ نو داؤد د ساؤل سره هغه لوظ وکړو.
نو ساؤل واپس کور ته لاړو او داؤد او د هغۀ سړی محفوظو ځايونو ته لاړل.

د سموئيل مرګ

۲۵ ۱ نو سموئيل مړ شو او ټول بنی اِسرائيليان راغونډ شول او په هغۀ يې د
غم ژړا وکړه. بيا هغوئ هغه په راما کښې په خپل خاندانی قبر کښې ښخ کړو.

حضرت داؤد او ابی‌جيل

د هغې نه پس، داؤد د فاران صحرا ته لاړو. ۲-۳ د کالب د قبيلې يو سړے
وو چې نوم يې نابال وو، چې هغه د معون د ښار وو او هغۀ د کرمل ښار سره
نزدې خپله زمکه لرله. هغه مالداره سړے وو، درې زره ګډې او زر چېلۍ يې وې.
د هغۀ ښځه ابی‌جيل ښائسته او هوښياره وه، خو هغه سخت او شوم سړے وو.
نابال په کرمل کښې د خپلو ګډو نه وړۍ کلولې، ۴ او داؤد، څوک چې په
صحرا کښې وو د دې نه خبر شو چې نابال د خپلو ګډو نه وړۍ کلولې، ۵ نو
هغۀ لس زلمی د دې حُکم سره ولېږل چې کرمل ته لاړ شئ، نابال ولټوئ او زما
سلام وروړسوئ. ۶ هغۀ ته ووايئ، ”خوشحاله او ژوندے اوسې، په تا او ستا په
کور دې سلامتی وی او په هغه هر څۀ دې سلامتی وی چې ته يې لرې. ۷ هغۀ
اورېدلی دی چې ته د خپلو ګډو وړۍ کلوې او هغۀ غوښتل چې تا ته دا پته ولګی
چې کله ستا شپانۀ مونږ سره وُو نو مونږ هغوئ ته څۀ نقصان نۀ دے رسولے.
کله چې هغوئ په کرمل کښې وُو نو هيڅکله د هغوئ يو څيز هم نۀ دے پټ کړے
شوے. ۸ ته د خپلو سړو نه تپوس وکړه او هغوئ به تا ته هم دغه شان ووائی.

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

نو تهٔ به مونږ سره ښېګړه وکړې څهٔ، ځکه چې مونږ د اختر په ورځ راغلی یُو؟ تهٔ
مونږ یعنې ستا خِدمت کوونکو او خپل دوست داؤد له څهٔ راکړه.“ ﴿٩﴾ د داؤد
زلمی راورسېدل او د داؤد دا پېغام یې نابال له ورکړو. او هغوئ هلته اِنتظار
وکړو، ﴿١٠﴾ او آخر نابال جواب ورکړو چې، ”داؤد څوک دے؟ د یَسی زوئ
څوک دے؟ نن سبا ډېر نوکران د خپلو نېکانو نه تښتی. ﴿١١﴾ زهٔ روټۍ، اوبهٔ او
هغه څناور ولې یوسم چې ما د خپلو نوکرانو دپاره حلال کړی دی چې هغه سړو
له یې ورکړم چې ما ته پته هم نشته چې هغوئ د کوم ځائ نه راغلی دی.“ ﴿١٢﴾ د
داؤد سړی واپس راغلل او چې نابال څهٔ وئیلی وُو نو هغه یې ورته ووئیل. ﴿١٣﴾
داؤد خپلو سړو ته وفرمائیل، ”هر یو سړے خپلې تُورې وتړئ.“ هغهٔ حُکم ورکړو
او هغوئ ټولو تُورې وتړلې. داؤد په خپله هم تُوره وتړله او تقریباً د خپلو څلورو
سوو سړو سره لاړو، چې دوه سوه سړی یې وروستو د سامان سره پرېښودل.
﴿١٤﴾ د نابال یو نوکر د نابال ښځې ابیجیل ته ووئیل، ”تهٔ خبر یې؟ داؤد د صحرا
نه پېغام وړُونکی رالېږلی دی چې زمونږ نېک ته سلام ووائی، خو هغهٔ یې بېعزتی
وکړه. ﴿١٥﴾ خو هغوئ زمونږ سره ډېر ښهٔ وُو، هغوئ مونږ کله هم نهٔ یُو تنګ کړی
او مونږ به هر وخت د هغوئ سره په پټو کښې وُو او زمونږ یو څیز هم نهٔ دے پټ
کړے شوے. ﴿١٦﴾ هغوئ شپه او ورځ زمونږ حِفاظت کولو او چې کله هم مونږ د
هغوئ سره وُو نو هغوئ زمونږ د رَمو حِفاظت کولو. ﴿١٧﴾ دا زمونږ د نېک او د
هغهٔ د مکمل خاندان دپاره د تباهۍ سبب جوړېدے شی. هغه دومره بداخلاقه
سړے دے چې د هیچا خبره به هم نهٔ اوری.“ ﴿١٨﴾ ابیجیل زر زر دوه سوه روټۍ
راټولې کړې، دوه د مېو نه ډکې مشکیزې، پینځهٔ حلال شوی ګډان او لس کلو
وریتې دانې، سل د کشمشو موټۍ او دوه سوه موټۍ د اوچو اینځرو یې واخستل
او په خرونو یې بار کړل. ﴿١٩﴾ بیا هغې نوکرانو ته ووئیل، ”تاسو مخکښې ځئ او
زهٔ به په تاسو پسې درځم.“ خو هغې خپل خاوند ته هیڅ هم ونهٔ وئیل. ﴿٢٠﴾ هغې
خپل خر د غرهٔ په لمن کښې په تاو راتاو لاره باندې روان کړے وو چې ناڅاپه
هغه د داؤد او د هغهٔ د سړو سره مِلاو شوه چې د هغې طرف ته راروان وُو. ﴿٢١﴾

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

داؤد دا سوچ کولو چې، ”ما په دې صحرا کښې د دې کس د جائيداد حِفاظت ولې وکړو؟ د هغهٔ يو څيز مې هم ورکېدلو ته نهٔ دے پرېښے او چې ما د هغهٔ سره کوم مدد کړے دے نو د هغې بدله داسې راکوى. ﴿٢٢﴾ خُدائ پاک دې ما ووژنى کهٔ ما هغه ټول سړى د سحر نه مخکښې ونهٔ وژل.“ ﴿٢٣﴾ کله چې ابىجيل داؤد وليدو، نو هغه زر زر راکوزه شوه او خپل ځان يې په زمکه وغورزولو ﴿٢٤﴾ او د داؤد په پښو کښې پرېوته او هغهٔ ته يې ووئيل، ”يواځې ما قصوروارہ وګڼه، خپلې وينځې له د خبرو کولو اجازت ورکړه او چې ستا وينځه څهٔ وئيل غواړى نو صاحِبه، هغې ته غوږ ونيسه. ﴿٢٥﴾ صاحِبه، د دې بېکاره سړى نابال خبره مهٔ اوره. هغه په رښتيا هم هغه شے دے لکه چې څنګه يې نامه ده، کم عقل. صاحِبه، کله چې ستا نوکران راورسېدل نو زهٔ هلته نهٔ وم. ﴿٢٦﴾ دا مالِک خُدائ وو چې هغهٔ د بدل اخستلو نه او تهٔ يې د خپلو دشمنانو د وژلو نه ساتلے يې. او اوس زهٔ تا ته په ژوندى مالِک خُدائ قسم خورم چې ستا دشمنان او هر څوک چې تا ته نقصان رسوى هغوئ له به د نابال په شان سزا ورکړے شى. ﴿٢٧﴾ نو اوس، چې ستا وينځې کومه تُحفه تا له راوړې ده هغه قبوله کړه او خپلو زلمو له يې ورکړه. ﴿٢٨﴾ صاحِبه، کهٔ ما څهٔ قصور کړے وى نو ما معاف کړه. مالِک خُدائ به ستا او ستا د بچو بادشاهى قائمه ساتى، ځکه چې زما نيک د مالِک خُدائ دپاره جنګونه کوى، او چې تر کومې پورې تهٔ ژوندے يې نو تهٔ دې بد عمل ونهٔ کړې. ﴿٢٩﴾ کهٔ څوک په تا باندې حمله کوى او ستا د وژلو کوشش کوى، نو مالِک خُدائ ستا خُدائ پاک به تا داسې بچ ساتى لکه چې څوک د قيمتى خزانې حِفاظت کوى. او هغه به ستا دشمنان داسې وغورزوى لکه چې څوک په لينده کښې کاڼے لره کوى. ﴿٣٠﴾ او کله چې مالِک خُدائ هغه ټول ښهٔ کارونه کړى وى لکه څنګه يې چې تا سره وعده کړې ده او تهٔ يې د بنى اِسرائيلو مشر جوړ کړے يې، ﴿٣١﴾ نو صاحِبه، تهٔ به پښېمانه نهٔ يې او نهٔ به په زړهٔ کښې خفه يې، چې بغير د څهٔ وجې نه دې خلق وژلى وى يا دې خپله بدله اخستې وى. او کله چې مالِک خُدائ برکت درکړى، نو مِهربانى وکړه چې خپله خِدمت کوونکې هيره نهٔ کړې.“

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

۳۲ داؤد ابی‌جیل ته وفرمائیل، ”د مالِک خُدائ د بنی اِسرائیلو د خُدائ پاک
صِفت دې وی چې هغهٔ نن تهٔ زما سره مِلاوېدو له راولېږلې. ۳۳ ستا د
هوښیارتوب دپاره دې د خُدائ پاک شُکر وی او د هغې دپاره چې تا نن وکړل
چې د وینې تویولو د جرم او د خپل بدل اخستلو نه دې وساتلم. ۳۴ مالِک
خُدائ زهٔ تا ته د نقصان رسولو نه ساتلے یم. خو زهٔ د بنی اِسرائیلو په ژوندی
خُدائ پاک قسم خورم کهٔ تهٔ ما سره مِلاوېدو له زر زر نهٔ وې راغلې، نو د سحر
پورې به د نابال ټول سړی مړهٔ شوی وُو.“ ۳۵ بیا داؤد هغه څهٔ قبول کړل چې
هغې راوړی وُو او هغې ته یې وفرمائیل، ”په خېر سره واپس کور ته لاړه شه. ما
ستا خبره اورېدلې ده او ستا عرض مې منلے دے.“ ۳۶ ابی‌جیل واپس نابال له
لاړه، هغه په کور کښې وو او داسې روټۍ یې کړې وه چې د بادشاهانو سره
سمون خوری. هغه په نشه کښې وو او ښهٔ په سور کښې وو، نو هغې تر سحره
پورې هغهٔ ته هیڅ هم ونهٔ وئیل. ۳۷ بیا کله چې د هغهٔ نه نشه لاړه، نو هغې ورته
هر څهٔ ووئیل. هغه فالج ووهلو او مکمل شل شو. ۳۸ تقریباً لس ورځې وروستو
مالِک خُدائ نابال ووهلو او مړ شو. ۳۹ کله چې داؤد خبر شو چې نابال مړ
شو، نو هغهٔ وفرمائیل، ”د مالِک خُدائ ثناء صِفت دې وی. هغهٔ د نابال نه زما د
بې‌عزتۍ بدله اخستې ده او زهٔ یعنې خپل خِدمت کوونکے یې د غلط کار نه
ساتلے یم. مالِک خُدائ نابال له د هغهٔ د بدعملۍ سزا ورکړې ده.“ بیا داؤد
ابی‌جیل له خبر ورولېږلو چې زما سره وادهٔ وکړه. ۴۰ د هغهٔ نوکران په کرمل
کښې هغې له ورغلل او ورته یې ووئیل، ”داؤد مونږ رالېږلی یُو چې تا بوځُو او د
هغهٔ ښځه شې.“ ۴۱ ابی‌جیل سر زمکې ته ټیټ کړو او وې وئیل، ”زهٔ د هغهٔ
وینځه یم، زهٔ د هغهٔ د نوکرانو د پښو وینځلو دپاره تیاره یم.“ ۴۲ هغه زر زر
پاځېده او په خر سوره شوه. پینځهٔ نوکرانې ورسره وې، هغه د داؤد د نوکرانو
سره لاړه او د هغهٔ ښځه شوه. ۴۳ داؤد د یزرعیل اخینوعم هم وادهٔ کړې وه او
دواړه یې ښځې شوې. ۴۴ په دې دوران کښې، د داؤد چې کومه ښځه وه او د
ساؤل لور وه، ساؤل هغه د داؤد نه خلاصه کړه او د لیس زوئ فلطی له ورکړه.

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

فلطی د جلیم د ښار وو.

د حضرت داؤد د ساؤل ژوند بیا بچ کول

۲۶ ۱ بیا د زیف یو خو سړی په جبعه کښې ساؤل له راغلل او ورته یې
ووئیل چې، ”داؤد د یشیمون صحرا په غاړه د حکیله په غرۀ باندې پټ دے.“ ۲
نو ساؤل سمدستی د دريو زرو ښو بنی اِسرائیلو فوجیانو سره د زیف صحرا ته
لاړو چې داؤد ولټوی، ۳ او د لارې په غاړه د حکیله په غرۀ باندې یې خېمې
ولګولې. داؤد تر اوسه پورې په هغه صحرا کښې وو او کله چې هغه خبر شو چې
ساؤل د هغۀ لټولو له راغلے دے، ۴ هغۀ جاسوسان ولېږل او دا یې معلوم
کړل چې ساؤل په رښتیا هلته دے. ۵ نو هغه راووتلو او هم هغه ځائ ته راغلو
چرته چې د ساؤل او د ساؤل د لښکر مشر د نیر زوئ ابنیر ملاست وو. ساؤل په
کیمپ کښې دننه څملاستو او د هغۀ سړو ګېرچاپېره خېمې ولګولې. ۶ بیا داؤد
د اخیمُلک حِتی او د یوآب ورور ابیشی (د دوئ مور ضرویاه وه) نه تپوس وکړو،
”په تاسو دواړو کښې به کوم یو ما سره د ساؤل کیمپ ته لاړ شی؟“ ابیشی ورته
په جواب کښې ووئیل، ”زۀ به درسره لاړ شم.“ ۷ نو په هغه شپه داؤد او ابیشے
د ساؤل خېمو ته ننوتل او وې لیدل چې ساؤل د کیمپ په مینځ کښې ملاست وو
او د هغۀ نېزه د هغۀ د سر سره نزدې په زمکه کښې ښخه وه. ابنیر او فوجیان د
هغۀ نه ګېرچاپېره ملاست وُو. ۸ ابیشی داؤد ته ووئیل چې، ”خُدائ پاک تا له
خپل دشمن نن په لاس کښې درکړے دے. اوس ما له اجازت راکړه چې هم د
هغۀ خپله نېزه ترې نه په بل مخ بوتِه ویاسم او صِرف په یو غرب سره به یې داسې
کړم چې د زمکې نه به پاڅېدلے نۀ شی، د دویم ځل وهلو حاجت به یې هم راته نۀ
پېښیږی.“ ۹ خو داؤد ورته وفرمائیل، ”تۀ هغه مۀ وژنه. بې‌شکه مالِک خُدائ به
هغه چا له سزا ورکوی چې څوک هم د هغۀ خوښ کړے شوی بادشاه ته نقصان
رسوی.“ ۱۰ داؤد وفرمائیل، ”ما ته پته ده چې مالِک خُدائ به په خپله ساؤل مړ

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

کوی، کۀ هغه په خپل مرګ مړ شی او یا کۀ په جنګ کښې مړ شی. ۱۱ مالِک
خُدائ دې نۀ کړی چې هغه چا له د نقصان رسولو کوشش وکړم څوک چې
مالِک خُدائ بادشاه جوړ کړے دے. راځئ چې د هغۀ نېزه او د اوبو منګے
راواخلو او لاړ شُو.“ ۱۲ نو داؤد نېزه او د اوبو منګے واخستلو چې د ساؤل د
سر سره نزدې پراتۀ وو او هغه او ابیشے لاړل. هیچا دا ونۀ لیدل او نۀ ورته پته
ولګېده چې څۀ وشول او نۀ څوک پاڅېدل، هغوئ ټول په خوبړ خوب اودۀ وُو،
ځکه چې مالِک خُدائ په هغه ټولو باندې دروند خوب رالېږلے وو. ۱۳ بیا داؤد
د وادئ نه واوړېدو او د بل غر سر ته لاړو، کوم ځائ چې لرې لرې وو او د خطرې
نه بهر وو، ۱۴ او د ساؤل فوجیانو او ابنیر ته یې چغه ووهله، ”ابنیره، تۀ زما آواز
اورې؟“ ابنیر تپوس وکړو، ”دا چغې څوک وهی چې بادشاه راپاڅوی؟“ ۱۵ داؤد
ورته وفرمائیل، ”ابنیره، په بنی اِسرائیلو کښې ستا په شان تکړه سړے څوک
شته؟ نو تۀ خپل نیک یعنې بادشاه ولې نۀ بچ کوې؟ دا اوس اوس څوک خېمو ته
لاړل چې ستا نیک ووژنی. ۱۶ ابنیره، تۀ په خپله ذمه وارئ کښې ناکام شوې. زۀ
په ژوندی مالِک خُدائ قسم خورم چې تاسو ټول د مرګ لائق یئ، ځکه چې تاسو
خپل نیک بچ نۀ کړو، کوم چې مالِک خُدائ بادشاه جوړ کړے دے. د بادشاه
نېزه چرته ده؟ د اوبو منګے چرته دے چې د هغۀ د سر سره وو؟“ ۱۷ ساؤل د
داؤد آواز وپېژندو او تپوس یې ترې نه وکړو، ”داؤده، دا تۀ یې زما زویه؟“ داؤد
ورته وفرمائیل، ”آو، بادشاه سلامت دا زۀ یم.“ ۱۸ او هغۀ دا هم وفرمائیل، ”زما
نیک تر اوسه پورې په خپل خِدمت کوونکی پسې ولې ګرځئ؟ ما څۀ کړی دی؟ ما
کوم جرم کړے دے؟ ۱۹ بادشاه سلامت، زۀ چې څۀ وئیل غواړم نو هغه واوره.
کۀ دا مالِک خُدائ وی چې تۀ یې زما خِلاف کړې، نو یوه نذرانه چې هغۀ ته پېش
شی نو کیدے شی چې د هغۀ فیصله بدله شی، خو کۀ دا انسان کړی وی، نو په
هغوئ دې د مالِک خُدائ لعنت راشی. ځکه چې هغوئ زۀ د مالِک خُدائ د مُلک
نه وشړلم او راته یې ووئیل چې د پردو معبودانو عبادت کوه. ۲۰ زما وینه دې د
مالِک خُدائ نه لرې په پردئ خاوره نۀ توئیږی. د بنی اِسرائیلو بادشاه دې صِرف

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

د يوې ورَرِې د لټولو دپاره ولې راشى، لکه څوک چې په غرونو کښې د زرکې
ښکار کوى؟" ۲۱ ساؤل ورته ووئيل، "ما ګناه کړې ده. زما زويه، داؤده. واپس
راشه، زۀ به تا ته نقصان نۀ دررسوم، ځکه چې تا نن زما ژوند بچ کړو. زۀ کم
عقل وم، ما يو بد عمل کړے دے." ۲۲ داؤد ورته وفرمائيل، "بادشاه سلامت،
ستا نيزه دا ده. ستا يو سړے دې راشى او دا دې واخلى. ۲۳ مالِک خُدائ هغه
چا له اجر ورکوى چې څوک وفادار او رښتونى وى. نن هغۀ ما له تۀ په لاس
کښې راکړې، خو ما تا ته نقصان ونۀ رسولو، څوک چې مالِک خُدائ بادشاه
جوړ کړے دے. ۲۴ لکه څنګه چې نن ما ستا ژوند بچ کړے دے، نو مالِک
خُدائ دې هم هغه شان زما سره هم وکړى او چې د ټولو تکليفونو نه مې خلاص
کړى." ۲۵ ساؤل داؤد ته ووئيل، "زما زويه، خُدائ پاک دې تا له برکت درکړى.
تۀ به په هر کار کښې کامياب يې." نو داؤد په خپله مخه لاړو او ساؤل کور ته
واپس شو.

د حضرت داؤد په فلستيانو کښې پناه اخستل

۲۷ ۱ خو داؤد د خپل ځان سره وفرمائيل، "په نن سبا کښې به ما ساؤل
ووژنى. زما دپاره ښۀ خبره دا ده چې د فلستى علاقې ته وتښتم. نو ساؤل به د بنى
اِسرائيل په مُلک کښې زما لټول پرېږدى او زۀ به بچ شم." ۲ نو داؤد او د هغۀ
شپږ سوه سړى د جات بادشاه د معوک زوئ اکيس مُلک ته لاړل. ۳ داؤد او د
هغۀ سړى سره د خپلو کورَنو هلته په جات کښې ديره شول. د داؤد سره خپلې
دوه ښځې وې، د يزرعيل اخينوعم او د نابال کونډه ابىجيل چې د کرمل وه. ۴
کله چې ساؤل خبر شو چې داؤد جات ته تښتېدلے دے، نو ساؤل د هغۀ لټول
پرېښودل. ۵ داؤد اکيس ته وفرمائيل، "کۀ تۀ زما سره ښېګړه کول غواړې نو
ما له اجازت راکړه چې په يو وړوکى ښار کښې اوسېږم. صاحِبه، زما دپاره دا
ضرورى نۀ ده چې زۀ تا سره په شاهى ښار کښې اوسېږم." ۶ نو اکيس هغۀ له

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

د صِقلاج ښار ورکړو، نو په دې وجه د صِقلاج ښار تر ننه پورې د يهوداه د
بادشاهانو دے. ۷ داؤد په فلستى مُلک کښې شپاړس مياشتې اوسېدو. ۸ په
هغه وخت کښې داؤد او د هغهٔ سړو په جسوريانو، جرزيانو، عماليقيانو باندې
حملې کولې، چې هغوئ د ډېر وخت نه په هغه علاقه کښې اوسېدل. هغهٔ به تر
شور او لاندې مِصر پورې حملې کولې. ۹ ټول سړى او ښځې به يې وژلې او د
هغوئ گډې، څاروى، خرهٔ، اوښان او کپړې به يې ترې نه هم وړلې. بيا به واپس
اکيس له راتلو. ۱۰ اکيس به د هغهٔ نه تپوس کولو، "دا ځل تهٔ په کوم ځائ حملې
کولو له تلے وې؟" نو داؤد به ورته فرمائيل چې زهٔ د يهوداه جنوبى حِصې يا د
يرحمئيل قبيلې علاقې ته، يا هغې علاقې ته تلے وم چرته چې قينيان اوسېدل. ۱۱
داؤد به هر څوک نر او ښځې وژل او هيڅ څوک به جات ته نهٔ شُو تلے چې هغه
يې خبر کړے وے چې هغهٔ او د هغهٔ سړو څهٔ کړى دى. کله چې هغه په فلستى
مُلک کښې اوسېدو نو داؤد به هر وخت هم دغه شان کول. ۱۲ خو اکيس په
داؤد اعتبار کولو او د خپل ځان سره يې ووئيل، "د هغهٔ خلق بنى اِسرائيليان د
هغهٔ نه دومره نفرت کوى چې هغه به ټول عُمر زما خِدمت کوى."

۲۸ ۱ څهٔ موده وروستو، فلستيانو خپل فوجيان راغونډ کړل چې د بنى
اِسرائيلو سره جنگ وکړى او اکيس داؤد ته ووئيل، "تا ته دا پته ده چې تهٔ او ستا
سړى به زما دپاره جنگېږئ." ۲ داؤد ورته وفرمائيل، "دا رښتيا دى، زهٔ ستا
خِدمت کوونکے يم او تهٔ به په خپله وگورې چې زهٔ څهٔ کوم." اکيس ورته ووئيل،
"ټيک ده. زهٔ به تا د ټول عُمر دپاره خپل حِفاظت کوونکے محافظ جوړ کړم."

د ساؤل د جادوگرو سره مشوره کول

۳ نو سموئيل مړ شوے وو او ټولو بنى اِسرائيلو په هغهٔ ژړا کړې وه او د هغهٔ
په خپل ښار راما کښې يې ښخ کړے وو. او ساؤل د اِسرائيل مُلک نه کوډگر او

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

جادوګر شړلی وُو. ۴ فلستی فوجیان راغونډ شول او د شونیم ښار سره یې
نزدې خېمې ولګولې، ساؤل بنی اِسرائیلیان راغونډ کړل او د جِلبوعه په غرهٔ یې
خېمې ولګولې. ۵ چې ساؤل د فلستیانو لښکر ولیدو، نو هغه د یرې نه ولړزېدو،
۶ نو هغهٔ د مالِک خُدائ نه تپوس وکړو چې څهٔ وکړم. خو مالِک خُدائ ېېخې
جواب ورنهٔ کړو، نهٔ د خوبونو په ذریعه، نهٔ د اُوریم او تمیم استعمالولو او نهٔ د
پېغمبرانو په ذریعه. ۷ نو ساؤل خپلو آفسرانو له حُکم ورکړو، "یوه کوډګره
ښځه ولټوئ چې د مړو د روحونو سره مشورې کوی او زهٔ به ورشم او مشوره به
ورسره وکړم." هغوئ جواب ورکړو، "په عین دور کښې یوه داسې ښځه شته."
۸ نو ساؤل خپل ځان بدل کړو، هغهٔ د شاهی جامو په ځائ عامې جامې
واغوستلې او د تیارې نه پس هغه د خپلو دوو سړو سره هغه ښځې له مِلاوېدو له
لاړو. هغهٔ ورته ووئیل، "زما دپاره د روحونو سره مشوره وکړه او ما ته ووایه چې
څهٔ کیږی. د هغه سړی روح راوغواړه چې زهٔ یې نوم اخلم." ۹ ښځې جواب
ورکړو، "تا ته ښهٔ پته ده چې ساؤل څهٔ کړی دی هغهٔ څنګه کوډګر او جادوګر د
مُلک نه وشړل. نو بیا تهٔ ولې زما د ګېرولو کوشش کوې او ما وژل غواړې؟" ۱۰
بیا ساؤل قسم وخوړو او ورته یې ووئیل، "زهٔ د ژوندی مالِک خُدائ په نوم دا
لوظ کوم چې د داسې کولو په وجه به تا ته سزا نهٔ ملاویږی." ۱۱ ښځې ترې نه
تپوس وکړو، "زهٔ ستا دپاره د چا روح راوغواړم؟" هغهٔ جواب ورکړو، "د
سموئیل." ۱۲ کله چې ښځې سموئیل ولیدو نو هغې چغه کړه او ساؤل ته یې
ووئیل، "تا زهٔ ولې دوکه کړم؟ تهٔ ساؤل بادشاه یې." ۱۳ بادشاه هغې ته ووئیل،
"مهٔ یرېږه، تهٔ څهٔ ګورې؟" هغې ورته په جواب کښې ووئیل، "زهٔ یو روح وینم چې
د زمکې نه راوځی." ۱۴ هغهٔ ترې نه تپوس وکړو، "هغه د چا په شان دے؟" هغې
ورته ووئیل، "یو بوډا سړے راروان دے او چُوغه یې اغوستې ده." نو ساؤل ته
پته ولګېده چې دا سموئیل دے او هغه د عزت نه زمکې ته ټیټ شو. ۱۵
سموئیل، ساؤل ته وفرمائیل، "تا ما له تکلیف ولې راکړو؟ تا زهٔ واپس ولې
راوستلم؟" ساؤل ورته ووئیل، "زهٔ په لوئ تکلیف کښې یم. فلستیان زما سره په
جنګ دی او خُدائ پاک زهٔ پرېښے یم. هغهٔ ما له نور جواب نهٔ راکولو، نهٔ د

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

پېغمبرانو په ذريعه او نۀ د خوبونو په ذريعه. نو ما تۀ راوغوښتلې، دا د دې دپاره
چې ما ته ووائې چې زۀ څۀ وکړم.“ ⑯ سموئيل ورته وفرمائيل، ”چې مالِک
خُدائ پرېښے يې او هغه ستا دشمن شوے دے نو زۀ دې ولې راوغوښتلم؟ ⑰
مالِک خُدائ تا سره هغه څۀ کړی دی چې هغۀ زما په ذريعه تا ته فرمائيلی وُو.
هغۀ ستا نه بادشاهی اخستې ده او داؤد له يې ورکړې ده. ⑱ تا د مالِک خُدائ د
حُکم نافرمانی کړې ده ځکه چې تا عماليقيان او د هغوئ هر څۀ تباه نۀ کړل. نو
نن دا ځکه مالِک خُدائ تا سره داسې کوی. ⑲ هغه به تا او بنی اِسرائيليان
فلستيانو له په لاس کښې ورکړی. سبا به تۀ او ستا زامن ما سره شريک شئ او
مالِک خُدائ به د بنی اِسرائيلو لښکر هم فلستيانو له په لاس کښې ورکړی.“ ⑳
ساؤل ناڅاپه راپرېوتو او په زمکه باندې اوږد اوږد وغزېدو، چې سموئيل څۀ
فرمائيلی وُو نو د هغې په وجه ويرېدو. هغه کمزورے وو، ځکه چې هغۀ ټوله ورځ
او ټوله شپه هيڅ هم نۀ وُو خوړلی. ㉑ هغه ښځه ساؤل له ورغله او وې ليدل
چې هغه يرېدلے وو، نو هغې ورته ووئيل، ”صاحِبه، تا چې څۀ وئيلی دی د هغې
په وجه ما خپل ژوند په خطره کښې واچولو. ㉒ نو اوس ستا وار دے چې زما
خبرې ته غوږ ونيسې. زۀ به ستا دپاره لږ خوراک تيار کړم. تۀ خامخا څۀ وخوره
چې د سفر کولو جوګه شې.“ ㉓ ساؤل اِنکار وکړو او وې وئيل چې هيڅ به هم
نۀ خورم. خو د هغۀ آفسرانو هم ورته ووئيل چې څۀ وخوره. آخر هغۀ د هغوئ
خبره ومنله او د زمکې نه پاڅېدو او په کټ کښې کښېناستو. ㉔ هغه ښځې زر
يو سخے حلال کړو کوم چې هغې ښۀ خورب کړے وو. بيا هغې لږ اوړۀ
واخستل، تيار يې کړل او پتيره روټۍ يې ترې نه پخه کړه. ㉕ هغې خوراک د
ساؤل او د هغۀ د آفسرانو په وړاندې کېښودو او هغوئ وخوړو. او هغوئ هم په
هغه شپه لاړل.

د فلستيانو حضرت داؤد نامنظوره کول

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

۲۹

۱ فلستيانو خپل ټول فوجيان افيق ته راغونډ کړل او بنى اِسرائيلو په
يزرعيل کښې د چينې سره خيمې ولګولې. ۲ پينځۀ فلستى بادشاهان د خپلو
سوونو او زرګونو سړو د ډلو سره لاړل، داؤد او د هغۀ سړى د اکيس بادشاه
سره شا ته روان ؤو. ۳ فلستى مشرانو هغوئ وليدل او تپوس يې وکړو، "دا
عبرانيان دلته څۀ کوى؟" اکيس ورته ووئيل چې، "دا داؤد دے چې د بنى اِسرائيلو
د بادشاه ساؤل يو آفسر دے. اوس هغه زما سره د ډېر وخت نه دے. د کومې
ورځې نه چې هغه ما له راغلے دے نو هغۀ داسې يو کار هم نۀ دے کړے چې زۀ
يې يوه غلطى راوباسم." ۴ خو فلستى مشران اکيس ته په غصه ؤو او هغۀ ته
يې ووئيل، "دا کس واپس هغه ښار ته ولېږه کوم چې تا ورکړے دے. هغه مۀ
پرېږده چې مونږ سره جنګ له لاړ شى، کېدے شى چې هغه په جنګ کښې زمونږ
خِلاف شى. په دې کښې څۀ شک نشته چې هغه به د خپل نېک خوشحالولو دپاره
زمونږ د سړو سرونه قلم کړى. ۵ آخر دا هم هغه داؤد دے، چې د هغۀ په حقله
ښځې په ګډېدو کښې سندره وئيلې چې ساؤل زرګونه وژلى دى، خو داؤد يو په
لس د هغې نه زيات وژلى دى." ۶ اکيس داؤد راوغوښتلو او ورته يې ووئيل،
"زۀ په ژوندى مالِک خُدائ قسم کوم چې تۀ زما وفادار يې، او زۀ به خوشحاله وم
چې تۀ ما سره تلے وې او په دې جنګ کښې دې زما ملګرتيا کړے وے. تۀ چې
د کومې ورځې نه ما له راغلے يې ما په تا کښې هيڅ غلطى نۀ ده موندلې. خو هغه
نور بادشاهان تا نۀ منى. ۷ نو په خېر سره واپس کور ته لاړ شه او داسې يو
کار هم مۀ کوه چې هغوئ پرې خفه شى." ۸ داؤد جواب ورکړو، "صاحِبه، ما
څۀ بد کړى دى؟ کۀ داسې وى لکه چې تا ووئيل چې د کومې ورځې نه ما ستا
خِدمت شروع کړے دے او تا په ما کښې هيڅ غلطى نۀ وى موندلې، نو ما له تا
سره تلل ولې نۀ دى په کار، چې تۀ زما نېک او بادشاه يې، د دې دپاره چې زۀ
ستا د دشمنانو سره جنګ وکړم؟" ۹ اکيس ورته ووئيل، "زۀ دا منم، زۀ تا د
خُدائ پاک د فرښتې په شان وفادار ګڼم. خو هغه نورو بادشاهانو وئيلى دى چې
تۀ زمونږ سره جنګ له نۀ شې تلے. ۱۰ نو داؤده، تاسو ټول چا چې ساؤل

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

پرېښے دے او ما له راغلی یئ، سبا سحر وختی پاڅئ او چې څنګه رڼا شی نو
لاړ شئ.“ ۱۱ نو داؤد او د هغهٔ سړی په ورېسې ورځ سحر وختی روان شول چې
فلستی مُلک ته واپس لاړ شی او فلستیان یزرعیل ته لاړل.

د عمالیقیانو خِلاف جنګ

۳۰ ۱ نو درې ورځې پس داؤد او د هغهٔ سړی صِقلاج ته راورسېدل او پته
ورته ولګېده چې عمالیقیانو د یهوداه جنوبی علاقه نیولې ده او په صِقلاج یې حمله
کړې ده. هغوئ ښار سوزولے وو ۲ او ټولې زنانه او ټول ماشومان نیولی وُو،
هغوئ څوک وژلی نهٔ وُو، خو چې کله تلل نو ټول یې د ځان سره بوتلل. ۳ کله
چې داؤد او د هغهٔ سړی راورسېدل، نو هغوئ ته پته ولګېده چې ښار سوزولے
شوے وو او د هغوئ ښځې، زامن او لوڼه بوتلے شوی وُو. ۴ داؤد او د هغهٔ
سړو ژړا شروع کړه او تر هغې پورې یې نهٔ بس کوله چې د هغوئ د ژړا زور ختم
شو. ۵ د داؤد دوه ښځې، اخینوعم او ابی‌جیل هم بوتلے شوې وې. ۶ داؤد
اوس په سخته خطره کښې وو، ځکه چې د هغهٔ ټول سړی د خپلو بچو په وجه
سخت غصه وُو او هغوئ هغه سنګسارول غوښتل، خو مالِک خُدائ د داؤد
خُدائ پاک د هغهٔ ایمان مضبوط کړو. ۷ داؤد د اخیمُلک زوئ ابیاتار اِمام ته
وفرمائیل، ”پېش بند ما له راوړه.“ نو ابیاتار ورله پېش بند ورووړو. ۸ داؤد د
مالِک خُدائ نه تپوس وکړو، ”زهٔ د هغوئ په فوجیانو پسې لاړ شم څهٔ؟ زهٔ به
هغوئ ته وررسېږم؟“ نو هغهٔ جواب ورکړو، ”ورپسې لاړ شه، تهٔ به وررسېږې
او قېدیان به ترې نه خلاص کړې.“ ۹ نو داؤد او د هغهٔ شپږ سوه سړی روان
شول او چې هغوئ د بسور ولې ته ورسېدل، نو څهٔ هلته پاتې شول. ۱۰ داؤد د
څلورو سوو سړو سره په خپله مخه روان وو، هغه نور دوه سوه سړی ډېر زیات
ستړی وُو چې د ولې نه نهٔ شُو اوړېدلے نو هغوئ وروستو پاتې شول. ۱۱ د داؤد
سړو په هغه مُلک کښې یو مِصرے زلمے ولیدو او داؤد له یې راوستو. هغوئ

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

ورله څۀ خوراک او اوبۀ ورکړې، ⑫ څۀ اوچ اينځر او دوه موټۍ کشمش يې هم ورله ورکړل. کله چې هغۀ خوراک وکړو، نو هغه بيا تکړه شو، د هغۀ سره پوره درې ورځې د خوراک څښاک هيڅ هم نۀ وُو. ⑬ داؤد ترې نه تپوس وکړو، "ستا نيک څوک دے او تۀ د کوم ځائ يې؟" هغۀ ورته ووئيل، "زۀ د مِصر يم او د يو عماليقی غلام يم. زما نيک زۀ درې ورځې مخکښې د ځان نه شاته پرېښے يم ځکه چې زۀ بيمار وم. ⑭ مونږ د يهوداه په جنوبی حِصه کښې د چريتيانو علاقه او د کالب د قبيلې په علاقه باندې حمله کړې وه او صِقلاج مو سوزولے وو." ⑮ داؤد ترې نه تپوس وکړو، "تۀ به ما د هغه لښکر پورې بوځې؟" هغۀ ورته ووئيل، "کۀ تۀ ما سره د خُدائ پاک په نوم وعده وکړې چې تۀ به ما نۀ وژنې او نۀ به مې خپل نيک ته حواله کوې نو زۀ به تا بوځم." ⑯ نو داؤد يې ورله بوتلو. هغه فوجيان په هر ځائ کښې خوارۀ وارۀ وُو، خوراک څښاک يې کولو او د بې‌شمېره مالِ غنيمت خوشحالی يې کوله، چې هغوئ د فلستيانو او يهوداه په مُلک کښې نيولے وو. ⑰ په ورپسې ورځ سحر وختی داؤد په هغوئ حمله وکړه او تر ماښامه پورې يې ورسره جنګ وکړو. د څلورو سوو زلمو نه بغير چې هغوئ په اوښانو سوارۀ او لرې وُو، بل يو کس هم ونۀ تښتېدو. ⑱ داؤد سره د خپلو دوو ښځو هغه هر يو کس او هر يو څيز بچ کړو چې عماليقيانو وړی وُو، ⑲ يو څيز هم ورک نۀ شو کۀ هغه وړوکے وو يا غټ. داؤد ته د خپلو ټولو سړو زامن او لوڼه واپس مِلاو شول او هغه ټول مالِ غنيمت هم، کوم چې عماليقيانو وړے وو. ⑳ هغۀ ټولې ګډې او څاروی واپس واخستل، د هغۀ سړو ټول څاروی د هغوئ په مخکښې روان کړل او هغوئ او وئيل چې، "دا د داؤد مالِ غنيمت دے." ㉑ نو داؤد هغه دوو سوو سړو له واپس لاړو چې هغوئ ډېر کمزوری شوی وُو او د تلو نۀ وُو او د بسور ولې سره وروستو پاتې وُو. هغوئ د داؤد او د هغۀ سړو سره مِلاوېدو دپاره وړاندې راغلل، داؤد هغوئ له ورَغلو او هغوئ ته يې تود هرکلے ووئيلو. ㉒ خو څۀ خرابو او بې‌کاره سړو ووئيل کوم چې د داؤد سره تلی وُو، "هغوئ مونږ سره لا نۀ ړل، نو مونږ به هغوئ له د مالِ

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

غنیمت نه څهٔ نهٔ ورکوو. هغوئ دې خپلې ښځې او بچی ځان سره کړی او په خپله مخه دې ځی.“ ﴿۲۳﴾ خو داؤد ورته وفرمائيل، ”زما ورونړو، مالِک خُدائ چې مونږ له څهٔ راکړی دی نو په هغې کښې شومتوب مهٔ کوئ، هغهٔ زمونږ حِفاظت وکړو او په لښکر باندې يې فتح راکړه. ﴿۲۴﴾ چې تاسو څهٔ وايئ نو هغې ته هيڅ څوک هم نهٔ راضی کيږی. هر څهٔ به داسې تقسيميږی، هر څوک چې وروستو د سامان سره پاتې وی نو هغهٔ ته به هم دومره حِصه ملاويږی چې څومره هغه کسان اخلی چې جنګ له تلی وی.“ ﴿۲۵﴾ داؤد دا قانون جوړ کړو او دا تر نن ورځې پورې په بنی اِسرائيلو کښې منلے شی. ﴿۲۶﴾ کله چې داؤد صِقلاج ته راواپس شو، نو هغهٔ خپلو ملګرو له په مالِ غنيمت کښې د دې پيغام سره برخه ولېږله چې هغوئ د يهوداه مشران وُو، ”دا ستاسو دپاره په هغه مالِ غنيمت کښې تُحفه ده چې مونږ د مالِک خُدائ د دشمنانو نه اخستے دے.“ ﴿۲۷﴾ هغهٔ دا تُحفه د بيت‌ايل خلقو، د يهوداه په جنوبی حِصه کښې د راما خلقو له او د يتير په ښارونو کښې خلقو له ولېږله، ﴿۲۸﴾ ورسره د عروعير، سِفموت، استموع، ﴿۲۹﴾ رَکل، د يرحمئيل او د قينی ښارونو له، ﴿۳۰﴾ او د حُرمه، د بورعسان، او د عتاک د ښارونو خلقو له، ﴿۳۱﴾ او د حبرون. هغهٔ دا هغه ټولو ځايونو ته ولېږله چرته چې دے او د هغهٔ سړی ګرځيدلی وُو.

د ساؤل او د هغهٔ د زامنو مرګ

۳۱ ﴿۱﴾ فلستيانو د جِلبوعه په غرهٔ د بنی اِسرائيلو خِلاف جنګ وکړو. د بنی اِسرائيلو فوجيان د فلستيانو نه وتښتيدل او د بنی اِسرائيلو ډېر کسان مړهٔ شول.
﴿۲﴾ خو فلستيان ساؤل ته نزدې وررسيدل او د ساؤل درې زامن يې ووژل، يونتن، ابيناداب او مُلکی‌شوَع. ﴿۳﴾ د ساؤل نه ګېرچاپېره جنګ ډېر سخت وو او هغه په خپله د دشمن په غشو باندې لګېدلے وو او سخت زخمی وو. ﴿۴﴾ هغهٔ وسله وړُونکی زلمی ته ووئيل، ”خپله تُوره راوباسه او ما ووژنه، چې دا ناسنته

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

فلستیان ما په تُوره ونهٔ وهی او په عذاب مې نهٔ کړی.“ خو هغه زلمے د داسې
کولو په وجه سخت یرېدو. نو ساؤل خپله تُوره واخستله او خپل ځان یې پرې
وروغورزولو. ۵ هغه زلمی ته پته ولګېده چې ساؤل مړ شو، نو هغهٔ خپل ځان
په خپله تُوره وروغورزولو او د ساؤل په څنګ کښې مړ شو. ۶ نو داسې
ساؤل، د هغهٔ درې زامن او هغه زلمے مړ شو، په هغه ورځ باندې د ساؤل ټول
سړی مړهٔ شول. ۷ کله چې د یزرعیل او د اُردن د سیند نمرخاتهٔ بل طرف ته
بنی اِسرائیلیان خبر شول چې د بنی اِسرائیلو لښکر تښتېدلے دے او ساؤل او د
هغهٔ زامن وژلے شوی دی، نو هغوئ خپل ښارونه پرېښودل او وتښتېدل. نو
فلستیان راغلل او دا ښارونه یې ونیول. ۸ په ورپسې ورځ باندې فلستیان د
لاشونو لوټ کولو دپاره لاړل او هغوئ د ساؤل او د هغهٔ د درېو زامنو لاشونه
ولیدل چې د جِلبوعه په غرهٔ باندې پراتهٔ وُو. ۹ هغوئ د ساؤل سر پرې کړو او
زغره یې ترې نه لرې کړه او ټول فلستیان ته یې پېغام وړُونکی ولېږل چې خپلو
بُت‌خانو او د هغوئ خلقو ته دا زېرے ورسوی. ۱۰ بیا هغوئ د هغهٔ وسلې د
عستارات په بُت‌خانه واچولې او هغوئ د هغهٔ لاش د بیت‌شان ښار په دېوال پورې
په مېخونو ټک وهلو. ۱۱ کله چې په جِلعاد کښې د یبیس خلق خبر شول چې
فلستیانو د ساؤل سره څهٔ کړی دی، ۱۲ نو ښهٔ بهادر سړی ووتل او ټوله شپه یې
بیت‌شان ته مزل وکړو. هغوئ د ساؤل او د هغهٔ د زامنو لاشونه د ښار دېوال نه
راکوز کړل او واپس یې یبیس ته یوړل او هلته یې وسوزول. ۱۳ بیا هغوئ هډُوکی
یوړل او په ښار کښې یې د غز د ونې لاندې ښخ کړل او اووهٔ ورځې هغوئ روژه
ونیوله.

تاسو پوښتنې لرئ؟ +1 807.700.6699
© pashtobibles.org یوسفزی ۲۰۱۹
Copyrighted material not for reprint/publishing purposes.